ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணம்

விலை ரூ. 2

கலாக்ஷேத்திரம்
அடையாறு

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணம்

பால காண்டம்

(திருவவதாரப் படலம் முடிய)

மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்
தொகுத்துவைத்த குறிப்புரை முதலியவற்றுடன்

டாக்டர் ஐயரவர்களின் குமாரர்
S. கலியாணசுந்தர ஐயரால்

கலாக்ஷேத்திரம், அடையாறு

1946

மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலைய வெளியீடு—5

Printed by C Subbarayudu, at the Vasanta Press,
The Theosophical Society, Adyar, Madras, P I C No 85
for Kalakshetra, Adyar, P I C No 440—26-4-46

முகவுரை

இராமபிரானுடைய சரித்திரத்தைக் கூறும் இராமாயணம் ஏழு காண்டங்களையுடையது. கவிச் சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பர் தமிழ் மொழியில் விருத்தப்பாவில் முதல் ஆறு காண்டங்களை இயற்றியுள்ளார். இப்பகுதி கம்பராமாயணமென வழங்கும். இக்காவியம் எல்லோராலும் மிகவும் பாராட்டப் பெறும் நூலாகும். ஏழாவதாகிய உத்தர காண்டத்தை இயற்றியவர் வாணியன்தாதன் என்று கூறுவர்.

இவ்வேழு காண்டங்களையும் அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் பல வருஷங்களாக என் தந்தையாராகிய மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் ஐயரவர்கள் உழைத்துவந்தார்கள். இதற்காக அவர்கள் தேடித் தொகுத்த ஏட்டுச் சுவடிகள் பல; கடிதப் பிரதிகளும் சில உண்டு. அவர்களுக்கு இருந்த பல வேலைகளால் அவர்கள் எண்ணியிருந்தபடி அவர்கள் கருத்து நிறைவேறவில்லை. அவர்கள் காலத்தில் வெளி வந்திருந்தால் மிகவும் செவ்விதான முறையில் பதிப்பு அமைந்திருக்குமென்பதை யான் எடுத்துக் கூறுவது மிகையாகும்.

அவர்கள் 1942இல் காலஞ் சென்ற பிறகு 1943 ஜூலை மீ 5 ஆந் தேதி அடையாற்றில் அவர்கள் பெயரால் ஒரு நூல் நிலையம் நிறுவப் பெற்றதும் அவர்கள் தொகுத்து வைத்திருந்த சொந்த ஏட்டுச் சுவடிகள் எல்லாம் அதில் வைக்கப் பெற்றதும் அன்பர்கள் அறிந்தனவே. அவற்றுள், நூல் நிலையத்தின் அத்யக்ஷராகிய ஸ்ரீமதி ருக்மிணி தேவியாரவர்களுடைய நோக்கத்தின்படி பரதசேனாபதீயம், நவநீதப் பாட்டியல், கும்பேசர் குறவஞ்சி, திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி என்பன ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வெளிவந்தன

பல தமிழன்பர்கள் ஐயரவர்களுடைய குறிப்புக்களுடன் கம்ப ராமாயணப் பதிப்பு இந்நூல் நிலையத்தில் வெளிவந்தால் மிக்க

பயன்படு மென்று கூறவே 30-4-1944இல் கலாக்ஷேத்திரத்தில் இது விஷயமாக ஒரு சபை கூடியது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் உப தலைவரும் சிறந்த தமிழ்அபிமானியும் மதுரையிற் பிரபல வழக்கறிஞரு மாகிய ஸ்ரீமான் டி. வி. ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரவர்கள், ராவ்பகதூர் கே. வி. கிருஷ்ணசுவாமி ஐயரவர்கள், சென்னை அரசாங்கக் கல்லூரித் தமிழாசிரியர் ஸ்ரீமான் ஆர். விசுவநாதையரவர்கள் முதலியவர் களை உறுப்பினராகக் கொண்ட ஒரு கழகம் அமைக்கப் பெற்றது. தமிழ் நூல்களில் சிறந்த பயிற்சியுள்ளவரும் ஐயரவர்களுடன் பல வருடங்களிருந்து நூற்பதிப்பு விஷயத்தில் அனுபவம் பெற்றுள்ள வருமாகிய ஸ்ரீமான் ச. கு. கணபதி ஐயரவர்கள் இராமாயணத்தைப் பதிப்பிக்கும் விஷயத்தில் பொறுப்பாளியாக நியமிக்கப் பெற்றார்கள். அது முதல் அவர்கள் பதிப்பு வேலையை ஊக்கத்துடன் கவனித்து வருகிறார்கள்.

இப்பொழுது பாலகாண்டம் ஐயரவர்களின் குறிப்புரையுடன் அச்சாகி வருகிறது. அயோத்தியாகாண்டத்தின் பதிப்புவேலை நடந்து வருகிறது. நல்ல தாளில் பெரிய அளவில் சித்திரப் படங்களுடன் இராமாயணத்தை எட்டுப் புத்தகங்களாக வெளியிட ஏற்பா டாகி வருகிறது. பதிப்பின் விசேஷமான கூறுகளை விளக்குவதற்கு மாதிரியாக முன் கூட்டி ஐயரவர்களின் தினத்தை யொட்டிய பால காண்டத்தின் திருவவதாரப்படலம் முடிய உள்ள பகுதி இப் பொழுது வெளிவருகிறது.

இப்பதிப்பின் சில விசேடங்களாவன:

முதலில் சிறந்த மூல பாடமும், அதனையடுத்து அரும்பதவுரை, அந்த உரைக்கேற்ற பிரயோகம், விசேடக் குறிப்பு, இராமாயணத் திலும் வேறு நூல்களிலும் காணப்படும் ஒப்புமைப் பகுதிகள், கம்பர் வான்மீகத்தின் கருத்துக்கு வேறுபட்டுள்ள விஷயம் முதலி யனவும், ஈற்றில் பிரதிபேதங்களும் காட்டப் பெற்றுள்ளன. விட்டுப் போன பாடல்களும் அதிகப் பாடல்களும் உரிய இடங்களில் அமைந் துள்ளன. பாடல்களுக்குக் கருத்து எளிதில் புலப்படுமாறு தலைப் புக்கள் எழுதப் பெற்றுள்ளன.

கம்பராமாயணத்துள் பிரதிக்குப் பிரதி படலங்களின் பெயரும் ஒரு காண்டத்தைச் சேர்ந்த படலங்களின் எண்ணும் வேறுபடுகின் றன. இம்மாதிரிப் புத்தகத்துள் திருவவதாரப் படலமாகிய ஒன்று

சில ஓலைச் சுவடிகளில் மூன்றாக உள்ளன. அவையாவன: செய்யுள் 194 முதல் 223 முடிய, திருவாக்குரைத்த படலம்; செய்யுள் 224 முதல் 273 முடிய, கலைக்கோட்டுமுனி படலம்; 273க்குப் பின் 'எனக்கலை மாமுக' என்ற அதிகப்பாடல் முதல் 327 முடியத் திருவவதாரப் படலம்* என்பனவாகும்.

கம்பராமாணத்துக்கு இராமாயணக் கருப்பொருள் என்று பழைய அரும்பதவுரை ஒன்று உண்டு. இதன் சில பிரதிகள் நூல் நிலையத்தில் உள்ளன. இவற்றைப்பற்றி ஐயரவர்கள் குறித்துள்ளவற்றுள் ஒரு பகுதி வருமாறு:

'பரம்பரையாகக் கேட்டு வந்தவர் பாடம் சொல்லியபோது ஒருவர் குறித்ததாகத் தெரிதலால் இது நூலின் பெருமையைக் காட்டக் கூடிய சிறந்த உரையன்றென்று தோற்றியும், பழைய கருத்து விளங்க வேண்டுமென்றே யிதனை வெளிப்படுத்தலா னேன்.. ...சிறந்த தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் இருந்த ஊரிலிருந்தவரு டைய கருத்தாகத் தெரிந்தமையின் இது தழுவுதற்குத் தக்கதா யிற்று.....இவ்வுரைக்கு ஏற்ற பாடங்கள் *பழைய கையெழுத் துப் பிரதிகளிற் காணப் படுகின்றன.....என்னுடைய சொந்தக் கருத்து இதில் ஒன்றுமில்லை'

கம்பராமாயணக் கருப் பொருளிற் கண்ட உரை [ ] இத்தக் குறிகளுக்கிடையில் காட்டப் பெற்றுள்ளது. இந்த உரை யன்றிப் பொழிப்புரையாகக் கூறிச் செல்லும் ஒரு சுவடியு மூண்டு. அதில் உள்ள உரை இப்புத்தகத்துள் 'ஓர் உரை' என்ற தொடரால் புலப்படுத்தப் பெற்றுள்ளது.

ஐயரவர்கள் பாடபேதங்களைக் குறித்து வருகையில் சில வற்றின் எதிரில், 'நல்லபாடம்' என்ற தொடரை எழுதியுள் ளார்கள். சிறந்த பாடத்தை நிச்சயிக்க இது பெரிதும் உதவியது.

சில செய்யுட்களுக்கு இதுகாறும் தெரிந்திராத உரை ஐயரவர் களின் குறிப்புரையால் தெரியவருகிறது: 14, 29, 33, 52, 59, 65, 69, 93, 126, 158, 160, 177, 226, 276, 285, 323 இலக்கமிட்ட பாடல்களை நோக்குக.

* இவை ஐயரவர்கள் தொகுத்துவைத்துள்ளவை

இப்பதிப்புக்குத் துணையாக ஐயரவர்கள் சேர்த்து வைத்துள்ள நூல்கள் முதலியவற்றின் விவரம்:

இந்நூல் நிலைய ஓலைச் சுவடிகள் 7, வேறு சுவடிகள் 5

இராமாயணக் கருப்பொருள் சுவடிகள் 2

ஒவ்வொரு காண்டத்துக்கும் உள்ள கடிதப் பிரதிகள் 2

கருப்பொருள் கடிதப் பிரதி 2

வசனமாக உள்ள சுவடிகள் 2

பழங்காலந் தொட்டு அவ்வப்போது வெளிவந்த அச்சுப் பிரதிகள் சில

அவ்வப்பொழுது வெளிவந்த கட்டுரைகளும் உபந்நியாசங்களும் பல

இராம கதையைக் கூறும் வேறு காவியங்களும், நூல்களும் சில

ஐயரவர்கள் தம் கைப்பட எழுதிவைத்த குறிப்புரை, பாட பேதங்கள், வரலாறுகள், ஆராய்ச்சி, ஒப்புமைப் பகுதிகள் முதலியவை அடங்கிய புத்தகக் கட்டுகள் சில.

இப்பதிப்பில் பாலகாண்டத்தின் செய்யுளெண்கள் தொடர்ச்சியாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளன. ஒப்புமைப் பகுதியை வேறு காண்டங்களிலிருந்து காட்டியுள்ள இடங்களில் முதலில் காண்டத்தின் எண்ணும் அதனையடுத்துப் படல எண்ணும் இறுதியில் செய்யுளெண்ணும் உள்ளன.

இந்நூற் பதிப்பு விஷயமாக அவ்வப்போது வேண்டிய ஆலோசனைகளைக் கூறி உதவியவர் சென்னைக் கிறிஸ்தவக் கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழாசிரியர் ஸ்ரீமான் வி. மு. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள் பி. ஓ. எல்., ஆவர். அவர்களுக்கு என் நன்றி உரியதாகும்.

அடையாறு, இங்ஙனம்
28 - 4 - 1946. எஸ். கலியாணசுந்தரம்

இப்பதிப்பில எடுததுக் காட்டிய நூறபெயாகள முதலியவற்றின முதற்குறிப பகராதி

அகநா—அகநானூறு
அடியாா—அடியாாக்கு நலலாருரை
அதிகப்—கமபராமாயணம அதிகபபாடல
அரஙகத—திருவரஙகத தநதாதி
ஆசாரக—ஆசாரக கோவை
இ கொ—இலககணக கொதது
இராசராச—இராசராச சோழனுலா
கநத—கநதபுராணம
கந்தரலங—கநதரலஙகாரம
கல்—கல்லாடம
கலி—கலித்தொகை
கலிஙகத—கலிஙகததுபபரணி
கும குற—குமபேசா குறவஞசி
குலோத—குலோததுஙக சோழனுலா
குலோத பிளளை—குலோத்துங்கசோழன பிளளைத தமிழ்
குறறால—திருக்குறறாலப புராணம
குறள—திருக்குறள
குறிஞசி—குறிஞசிப பாடடு
குறுந—குறுநதொகை
கூரம—கூரம புராணம
சிதமபரசசெய—சிதமபரச செய்யுட்கோவை
சிலப—சிலபபதிகாரம
சீவக—சீவக சிநதாமணி
சிற—திருசசிறறமபலக் கோவையாா
சிறுபஞச—சிறுபஞசமூலம
சிறுபாண—சிறுபாணாறறுபபடை
சூ—சூததிரம
சூளா—சூளாமணி
சேதுபு—சேதுபுராணம
தக்க—தக்க யாகப பரணி
தஞசை—தஞசைவாணன கோவை
தமிழ்நா—தமிழநாவலா சரிதை
தனிப—தனிபபாடற றிரடடு
திணைமாலை நூற—திணைமாலை நூறறைமபது
திணைமொழி யைம—திணைமொழி யைமபது
திருஞா—திருஞான சமபநதமூாத்தி காயனாா
திருவரஙகக்—திருவரஙகக் கலமபகம

திருவாச—திருவாசகம
திருவாய்—திருவாய மொழி
திருவால—திருவாலவாயுடையாா திருவிளையாடற புராணம
திருவிளை—திருவிளையாடற புராணம்
திவ—திவயப பிரபநதம
தே—தேவாரம
தொல—தொலகாபபியம
நள—நளவெணபா
நற—நறறிணை
நா—திருநாவுககரசு நாயனாா
நாலடி—நாலடியாா
நாறகவி—நாறகவிராஜ நமபி அகப்பொருள
நானமணி—நான மணிக் கடிகை
நெடுநல—நெடுநல வாடை
நைடத—நைடதம
படடினப—படடினப பாலை
பதிற—பதிறறுப பறறு
பரி—பரிபாடல, பரிமேலழகா
பரிமேல—பரிமேலழகா
பழ—பழமொழி நானூறு
பாக—பாகவதம
பி-ம—பிரதி பேதம
பிரபநதத—பிரபநதத திரடடு
பிரபு—பிரபுலிஙக லீலை
பு-வெ—புறபபொருள வெணபா மாலை
புறத—புறததிரடடு
புறநா—புறநானூறு
பெரிய—பெரிய புராணம்
பெரியாழ-திரு—பெரியாழவாா திருமொழி
பெருங—பெருஙகதை
பெருமபாண—பெருமபாணாறறுப படை
பேரா—பேராசிரியா
பொருந—பொருநராறறுப படை
மணி—மணிமேகலை
மதுரைக—மதுரைக்காஞசி
மலைபடு—மலைபடு கடாம
முருகு—திருமுருகாறறுபபடை
மேருமநதர—மேருமநதர புராணம
மேற—மேறகோள
யசோதர—யசோதரகாவியம
யா, கா—யாபபருஙகலக் காரிகை
யா வி—யாபபருஙகல விருததி
விக்—விக்கிரம சோழனுலா
வி-பா—விலலி புததூராா பாரதம

ஸ்ரீராமஜயம்

ஸ்ரீமத் கம்ப ராமாயணம்

தனியன்கள்

கமபரையும அவரது இராமாயணத்தையும புகழநது கூறும தனிககவிகள இஙகே தனியனகள எனற தலைபபின்கீழக் கொடுககப பெறறுள்ளன பல புலவாகள் பாடிய இவை ஒரு வகையில சிறபபுப பாயிரததுள அடஙகும எனைசசிறபபுப பாயிரங கள போலலலாமல இஙகே ஆசிரியருககு வணககம முதலியன கூறபபடடுள்ளன

கம்பர் கவிச்சிறப்பு

வெண்பா

(க) தாரதலததி னுளள தமிழககுறற மெலலாம
அராவு மரமாயிற் றனறே—இராவணனமேல
அமபுகாட டாழவா னடிபணியு மாதிததன
கமபகாட டாழவான கவி

தாரதலம - பூமியாகிய இடம அமபுகாட்டு ஆழவான - இராமா, ஆள் வான எனபது எதுகை நோககி ஆழவான எனறாயிற்று ஆதிததன கம்பன - ஆதிததன எனறவருடைய மகனாகிய கமபன, 'ஆதவன புதலவன . மாதவன கமபன' (தனியன், 5), ஆதிததனை ஒரு சோழனெனறு கொணடு, தம காலததவனான அவன பெயரோடு கமபருடைய பெயரும இணைநது வநததாகப பொருள கூறுவாருமுணடு, இநத ஆதிததன என்பவன் சோழன விஜயாலயன மகன, 'எணணிய சகாததம', (தனியன், 8) எனற செயயுளிற கூறபபடும காலமும ஆதிததன காலமும ஒன்றென்பா இவனும

பொருள் கூறுவார், வரலாறறும படலததுள கமபா ' ஆதிததன குல முதல வன் மனுவினை ' (725) என்று குறிபபது இவனையே என்பா. கமபா ஆதித தன காலததுககு மிகவும பிற்பட்டவா என்பது பலர்கருதது கமபநாடு ஓரிடம, தனியன் 2, 4, 6-9 பெரியோா பிறநத இடததை நாடு எனறல மரபு; 'காழிநாடன' (தே திருஞா. திருக்கேதிச்சரம்), (ஒழிவிலொடுக்கம்), 'குடநதைநாட்டில' (கும் தற)

'கவி அரம ஆயிற்று' என்று முடிகக கமபா கவியின பெருமை' தனியன், 9.

கம்பர் துதி

கட்டளைக் கலிததுறை

(உ) வாழவாா [1] தருவெணணெய் நலலூாச சடையபபன வாழத
தாழவா ருயரப புலவோ ரகவிரு டானகலப [துபபெறத்
போழ்வார் கதிரி னுதிததெய் வபபுல மைககமபநாட
டாழவார் பதத்தைசசிக திபபவாக கியாதும அரியதன்றே

ஆாதரு - நிறைநத. வெணணெய நலலூா - ஒரு கிராமம; இது வேறு; தேவாரபபாடல பெற்றதும் விழுபபுரம பககததிலுளளதுமான திருவெணணெய் நலலூா வேறு சடையபபன இவா கரிகாறசோழனுல தாபிககபபெறற அறுபதது நானகு கோததிர வேளாளருள ஒரு கோததிரத தலைவா நயினா எனறு வழஙகபபெறுவா (காணியாளரகவல்), தம இராமாயணததுள் கமபா சடையபபருககு நிலையான இடம அமைததமையின், 'வாழததுபபெற' எனறா, பாயிரம் 14 தாழவாா - நாலாம வருணதத வர், வேளாளரென்றபடி, 'ஆழவாா முன பின்னவாகும' (திருவரங்கக்.) கமபர் தாமபாடியுள்ள ஏரெழுபதில் வேளாளரைப பாராட்டி யிருப்பதைக கொணடும் வேளாளாகததில வளாநதமைகொணடும 'தாழவாருயர' என றாா போழவாா கதிா - சூரியன, போழ - இருளைபபிளககினற; 'வான் போழ விசும்பு' (முருகு 8), 'வானபோழ வானதது வயஙகுகதிா' (நாற் கவி சு. 147, உரை), 'விணணம போழும வாள' (பாக ச 8 · 13) தெயவபபுலமை எனற அடைமொழி திருவள்ளுவருக்கும் உணடு

(பிரதிபேதம்) [1] 'திருவெணணெய'

விருததம்

(ங) அமபரா வணிசடை யரன யனமுதல்
உம்பரான முனிவரால யோக ராவுயா

இமபராற் பிணிககரு மிராம வேழனுசோ
கமபராம புலவரைக கருததி ருததுவாம

அமபு அரா - கஙகையையும பாம்பையும அான - உருததிரன் இராம வேழம, 'இருகை வேழததிராகவன' (பாயிரம், 1) வேழம சேர் கமப னெனறது ஒரு நயம, கமபா - யானைகட்டும கம்பம போனறவா

(ச) சமப நாடன னுமைசெவி சாறறுபூங
கொமப னுடன கொழுந னிராமபபேர்
பமப நாடழைக குஙகதை பாச்செயத
கமப நாடன கழறலை யிறகொளவாம.

சமபு அநநாள; சமபு—சிவபெருமான சமபு உமைககுசசொலலியது இராமநாமம பூஙகொம்பு அனனை - சீதை பமப - பரவ நாள தழைக கும் - நீணடகாலம சிறநதோஙகும; 'சிலைபயி லிராமன் காதைச் செநதமிழ் சிறநது வாழக' (அதிகப்) விருததததைப 'பா' எனறா, தனியன், 7; பாயிரம், 10, 13.

வேறு

(ரு) ஆதவன் புதலவன முததி யமலனை யளிககு மையன
போதவ னிராம காதை புகனறருள புனிதன் மண்மேற்
கோதவஞ சறறு மிலலாக கொணடன்மா றன்னை யொப்பான
மாதவன கமபன செமபொன மலரடி தொழுது வாழ்வாம

ஆதவன - சூரியன, ஆதவன புதலவன கமபன் 'ஆதிததன கமப நாடடாழ்வான' (தனியன் 1) அமலனை அளிககும ஐயன - இராமபிரானைத தமிழுலகுககு கொடுததருளிய தலைவன இராமகாதை - இராமாயணம, தனியன் 8 கோது அவம, கோது—குற்றம கொண்டலமால தனனை - மேகமபோனற திருமாலை, கொணடல—மேகம கமபருககுத திருமால. தனியன், 7

வான்மீகியும் கம்பரும்

(சு) நாரணன விளையாட டெலலாம நாரத முனிவன கூற
ஆரணக கவிதை செயதா னறிகதவான மீகி யெனபான
சீரணி சோழ நாடடுத [1]திருவழுக தூரு வசசன
[2]காரணக கொடையான் கமபன தமிழினாற் கவிசெய தானே.

காரணன விளையாட்டு - இராமாயணம. இராமகதையை முதன் முதல் ஒரு நூலாகச செய்தவா வான்மீகி

ஆரணககவிதை * [வேதததின உடபொருளாகிய காயததிரியின எழுதது இருபததுநாலுககும இருபததுநாலு ஸ்ரீலாகமாகச செயதமை யால 'ஆரணககவிதை செயதான' என்றார்.] வேதததில மாததிரம வழஙகி வநத சாததவைககொண்டு முதலில வான்மீகி செயதமையால இங ஙனம கூறினா வானமீகி 8, 9, 13, 46, 107, கூ 18 24, எ பாயிரம, 5.

திருவழுநதூருவசசன - திருவழுநதூரிறபிறநத உவசசன, உவசசன - பூசாரி, 'கமபன பிறநதவூா காவேரி தஙகுமூா, குமபமுனி சாபங குலைநதவூா - செமபதுமத, தாதக்தது நானமுகனுந தாதையுநதே டிககாணு, வேதவிதது வாழுமழுந தூா' (தமிழ்நா 185) கமபா உவசசனெனபது 'கைமமணிச சீரனறிச சீறியாக கமபநாடன' (தமிழ்நா 102) காரணக கொடை - கமபருடைய கோததிரம, காணியாளாகவல்

(பி - ம்) [1] 'திருவழுந தூருவ வாழவோன'
[2] 'காரணி கொடையான'

திருமாலும் கம்பரும்

(எ) அம்பிலே சிலையை நாட்டி யமரர்ககன றமுத [1]மீநத
தமபிர னெனனத தானும தமிழிலே [2]தாலை நாட்டிக
கமபநா டுடைய [3]வளளல கவிசசகர வாததி பாரமேல்
நமபுபா மாலை யாலே [4]நாருக்கின றமுத மீநதான

அமபு - பாறகடல சிலை - மநதாமலை 'அமபிலே விலலைவைதது' என பது நயம, அமரா - தேவா, அமுதம் உணட பின்னா அமராயினமையின. இஙகே இடுகுறியனவாக நினறது, அமரா - மரணமறறவா தமபிரான - தலைவன தமிழிலே - தமிழாகிய கடலிலே. தாலை - நாவை கவிசசககர வாததி பணடைககாலததில் சயங்கொண்டாருக்கும் ஒட்டக்கூத்தருக்கும் இபபடடம வழஙகி வநதது நம்பு - விருபபம, 'நமபும் மேவும நசையாகுமமே' (தோல். உரி கூகூ) ஈநதான எனபதறகேறப வளளல என்றா 'மறைப பாற்கடலைத திருநாவின மநதரததாற கடைந்து' (திருவரங்கக் - தனி 3)

---

* இநநூலுள பகரக்குறிகளுள அமைநத உரைபபகுதி கம்ப ராமாயணக் கருப்பொருள எனறசுவடியிற கணடது.

என்பதனை இசசெய்யுளோடு ஒபபு நோககுக கமபருககுத் திருமால், தனியன், 5

(பி - ம்) [1] 'மீயநத'. [2] 'தனனை நாடடி' [3] 'கோமான'. [4] 'நாரகு மினை றமிழ்த மீயநதான, நாரகு மினை னமுத மீநதான'

இடங் கூறல்

(அ) எணணிய சகாதத மெணணூற றேழினமேற சடையன
நணணிய வெண்ணெய நலலூர தனனிலே கமப நாடன [வாழவு
பணணிய விராம காதை பஙகுனி யதத நாளிற
கண்ணிய வரஙகா முனனே கவியரங கேறறி னானே

சகாததம எணணூறறேழினமேல பணணபபெறறது இககதை, சகாததம - சாலிவாகனசகம, கி பி 885, தனியன் 1, குறிபபுரை; கமபா காலம பிறபடடதெனறு கூறுவாருமுணடு

வெணணெய நலலூா . இராமகாதை 'வெணணெய நலலூாவயிற றநததே' (பாயிரம், 14) [வெணணெய நலலூரிலுள்ள சடையன, சாராமன, கணணனெனனும மூவரும பாடுவிததது இராமகாதை], இம மூவரும உடனபிறநதாா என்பா—'எனனுடைய தமபி சாராமனுககிளை யான', 'வெணணெயே சாராமனாா' (தமிழ் நா 77, 86), 'வெணணெய வாழ கணணனை' (500) பஙகுனி யதத நாளில அதத நாள் - அஸதநடசததிரம, சிலபிரதிகளில பஙகுனி யததாததில எனபது காணபபடுகிறது. 'உணமை யேறற திருவரஙகத தொருவன சபையி லுததர நாள், வணமை யேற வரஙகேறறி வைததாா சோழ மணடலமே' என்று சோழமணடல சதகம் கூறும கணணிய - மதிபபு மிகக திருவரஙகததுள் பெரிய கோயிலில அரஙகேறறபபெறறது இது

(பி - ம்) [1] 'பஙகுனியுததாததிற'

கம்பர் கவியின்பம்

வேறு

(ஆ) இமபா நாடடிற செல்வமெல்லா மெயதி யரசாண டிருநதாலும
உமபா நாட்டிற கறபகககா வோஙகு நீழ லிருந்தாலும [யிற
செமபொன மேரு வனையபுயத திறல்சே ரிராமன றிருககதை
கம்ப நாடன [1] கவிதையிறபோற கறறோக கிதயங களியாதே

இமபாநாடு - இவவுலகம் கதையில் - பலரால எழுதபபெறற கதைகளுள் கவிதையிற்போல - கவிதையில களிபபுண்டாதலபோல, ‘வழிபட்டோட வருளபெறறு மாயன கோல மலரடிககீழ, சுழிபட்டோடுஞ் சுடாச சோதி வெளளத தினபுற றிருநதாலும, இழிபட்டோடு முடலினிற்பிறநதுதனசீ ரியானகறறு, மொழிபட்டோடுங கவியமுதம நுகாசசி யுறுமோ முழுதுமே’ (திருவாய்மொழி, அ. 10 5) எனற பாசுரததை இச செயயுள ஒததிருககினறது

(மு - ம்) [1] ‘கவிதையைபபோற’

கம்பர் கவித்துவ சக்தி

வேறு

(௧௦) கழுநத ராயுன கழலபணி யாதவா கதிரமணி முடிமீதே
அழுநத வாளிகள தொடுசிலை ராகவ வபிநவ கவிநாதன
விழுநத நாயிற றெழுவதன முனமறை வேதிய ருடனோாயந
தெழுநத நாயிறு விழுவதன முனகவி பாடிய தெழுநூறே

கழுநது - ஆயுதஙகளிலே கைபிடிபபதனால் தேயநது வழுவழுபபாக உள்ள பாகம; ‘கழுநதோடும வரிசிலை’ 251 ‘உழுநதுடைககழுநதில’ (குறுந் 384), ‘விறகழுநது கொடுமாமுடியின மோதுமுன’ ‘ஆசுகஙகழுந்தாக’ (வி பா அருசசுனன்றவ 106, பதினொலாமபோா 30) கழுநதா - தேயநத அறிவினா, அறிவற்றவா எனறபடி உன - உனனுடைய வாளிகள - அமபுகள, சிலைராகவ - கோதணடராம, ‘வாகை சூடிய சிலையிராமன்’ (பாயிரம், 16) அபிநவகவி - புதுமையாகக கவிபாடுகினறவன். கமபா அவ்வளவு விரைவாக ஒரு பொழுதில எழுநூறு கவி பாடினாரெனபது புகழசசியுரைபோற றோனறுகிறது நாயிறது அது, பகுதிபபொருள், விகுதி எழுநதநாயிறு விழுவதன் முன - பகல நேரததில எனறபடி, பகல நேரததிலனறிக கமபா இரவிலும கவிபாடினாரெனபது, ‘ஒறறியூா காககு வுறைகினற காளியே, வெறறியூா காகுததன மெயசசரிதை—பறறியே, நாதா தெழுததறகு நலலிரவின மாணககா, பிநதாமற பநதம பிடி’ (தமிழ் நா 96) எனற பாவால தெரிய வருகிறது.

இராமனை முனனிலை யாககிக கூறிய கவி இது.

தொகைக் கவி

வேறு

(கக) [1] கரைசெறி காண்ட மேழு கதைகளா யிரத்தென் ணூறு
பரவுறு சமரம் பத்துப் [2] படலநூற் றிருபத் தெட்டே
[3] உரைசெயும் விருத்தம் பன்னீ ராயிரத் [4] தொருபத் தாறு
[5] வரமிகு கம்பன் சொன்ன வண்ணமும் [6] தொண்ணூற் றாறே

இச்செய்யுள் சில பிரதிகளில் இல்லை. பிரதிதோறும் பாடம் வேறுபடுகின்றது. உத்தரகாண்டம்—வாணியன் தாதனால் இயற்றப்பட்டதை அறியாத ஒருவர் இப்பாட்டைப் பாடியிருத்தல் வேண்டும்.

(பி-ம்) [1] 'தரைதெரி' [2] 'படலநூற்றெண்பத்தொன்று' [3] 'விரைசெறி விருத்தம் பன்னீராயிரத்தொண்ணூற்றாறு' [4] 'தொருநூற்றொரு' [5] 'வரைசெறி கம்பன்' [6] 'எண்பத்தேழே'

தனியன்கள் முற்றும்.

கம்பநாட்டாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. பால காண்டம்

பாயிரம்

இப்பகுதியுள் தெய்வவணக்கமும் அவையடக்கமும் நூற் பயனும் செயப்படுபொருளும் கூறப்பெறுகின்றன. இப்பாயிரத்துள் முதல் மூன்று கவிகள் நூலுக்குப் புறம்பாகப் பாடப்பெற்றவை என்பர்.

1. கடவுள் வாழ்த்து

சடகோபர்

விருத்தம்

1 தருகை நீண்ட தயரதன் றானறும்
இருகை வேழத் திராகவன் றன்கதை
[1] திருகை வேலைத் தரைமிசைச் செப்பிடக்
குருகை நாதன் றிருகழல் காப்பதே.

1. தருகைநீண்ட தயரதன்' க. 5 : 74, 19 : 59 ; ங. 4 · 21 ; ச. 5 : 76. இருகை வேழம் : உ. 4 : 177 ; ங. 6 · 27, 'இருகையானை' (திருவா. சத. 41.) திருகை வேலைத் தரை ; திருகு - மாறுபாடு ; 'திருகலையுடைய விகதச் செகத்துளோர' (க 5 32), ஐ - அழகு ; வேலை - கடல். 'திரிகை வேலை' என்ற பாடத்துக்கு, கடல் வட்டம் என்பது பொருள், திரிகை - வட்டம் ; அன்றித் திரிதலையுடைய வேலையுமாம் ; 'திமிதமிட்டுத் திரியுந் திரைக்கடல்' (சு. 7 · 42.)

இக்கவி பல பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

(பி - ம்,) [1] 'திரிகைவேலைத' (க)

அனுமான்

வேறு

2 அஞ்சிலே யொன்று பெற்றா னஞ்சிலே யொன்றைத் தாவி
அஞ்சிலே யொன்றா றாக [1] வாருயிர் காக்க வேகி
அஞ்சிலே யொன்று பெற்ற வணங்கைக்கண் டயலா ரூரில்
அஞ்சிலே யொன்றை வைத்தா னவனமக்[2] களித்து வைப்பான்

அஞ்சு - பஞ்சபூதங்கள். பெற்றவன் வாயு. தாவினது நீர். ஆருக - மார்க்கமாக; மார்க்கமாக அமைந்தது வான். 'அஞ்சிலே ஒன்று ஆருக' என்பது நயம். [ஆருயிர்: சாதியேக வசனம்; ஊர் வந்தது என்பதுபோல்.] அஞ்சிலே ஒன்று - பூமிதேவி. அயலார் - பகைவர். வைத்தது தீ.

(பி - ம்.) [1] 'ஆருயிர்க்காக', 'ஆரியர்க்காக'
[2] 'யளித்தலைப்பான்', 'யளித்துக்காப்பான்' (உ)

கலைமகள்

3. [1] பொத்தகம் படிக மாலை குண்டிகை பொருள்சேர் ஞான
வித்தகந் தரித்த செங்கை விமலையை யமலை தன்னை
மொய்த்தகொந் தளக பார முகிண்முலைத் தவள மேனி
மைத்தகு கருங்கட் செவ்வா யணங்கினை வணங்கல் செய்வாம்.

பொத்தகம் - சுவடி; தொல். சொல். சூ. 449, சே; நன். 433, மயிலை. ஞானவித்தகம் - அறிவுச் செல்வம்; 'வித்தக நீறணிவார்' (திருஞா. தே.) சின்முத்திரையை ஞானவித்தகம் என்றார். விமலையை அமலைதன்னை - உடற்குற்றமும் மனமாசும் இல்லாதவளை; சாத்துவிக குணமாகிய வெண்மை நிறமாதல் பற்றி இங்ஙனம் கூறினார். மொய்த்த - நிரம்பிய. கொந்து: கொத்து என்பதன் விகாரம்; பூமாலைக்கு ஆகுபெயர். முகிழ் - தாமரை மொட்டு; கோங்கின் அரும்பும் ஆம். தவளம் - வெண்மை. மைத்தகு - அஞ்சனத்தினால் தகுதி பெற்று விளங்கும்.

ஒப்பு. "புத்தகமும் ஞானத்து முத்திரையும் பொற்பளிங்கும், வைத்த கமண்டலமும் வன்னிகையும் - மூத்து, வடங்கொண்ட பூண்முலையாள் வந்தென் மனத்தே, இடங்கொண்டாள் நீங்கிற் றிடர்" (பெருந்தொகை, 118); "குண்டிகை படிக மாலை, மிண்டிய வித்த கத்தோ, டண்டிய பொத்த கங்கைக், கொண்டவள் வாணி யாகும்" (பிரபந்தத். 6 : 37.)

இந்த முதல் மூன்று கவிகளும் பாலகாண்டத்துக்குப் புறம்பானவை என்பது சில பிரதிகளால் தெரியவருகிறது. (பி - ம்.) [1] 'புத்தகம்' (௩)

கடவுள் வணக்கம்

வேறு.

4. உலகம் யாவையுந் தாமுள வாக்கலும்
நிலைபெ றுத்தலும் நீக்கலு நீங்கலா
அலகி லாவிளை யாட்டுடை யாரவர்
தலைவ ரன்னவர்க் கே[1]சர ணங்களே.

உலகம்: மங்கலச்சொல்; முருகு. 1, அடிக். தாம் - வேறு துணையின்றித் தாமே. உளவாக்கல் - படைத்தல்; சூக்கும வடிவாய் இருந்தவற்றை ஸ்தூலமாக உண்டாக்குதல். விளையாட்டு - எளிதிற் செய்யும் காரியம் என்றபடி; 'விளையாட்டினிது நன்தோய்', 'வீயாத பெருமாயை விளையாட்டும் வேண்டுமோ' (கு. 1: 51, 54); 'காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி' (திருவா. திருவெம். 12.) அவர் - பரப்பிரமம். சரணங்களே: வணக்கம்; அருக சரணம், சித்த சரணம், சாது சரணம் என்பவற்றிற்போல; 502; கு. 3: 36; இ. 6: 80; 'சரணமாகுந் தன தாளடைந் தார்க்கெல்லாம், மரணமானால் வைகுந்தங் கொடுக்கும் பிரான்' (திருவாய். 9. 10: 5.)

இதுமுதல் மூன்று கவிகள் பரவஸ்து வணக்கம்; திருக்குறுங்குடிப் பிரதிகளில், 'இது முதல் மூன்று கவிகள் கடவுள் வணக்கம்' என்ற குறிப்பு உள்ளது.

(பி - ம்.) [1] 'சரணங்களே' (ச)

5\. [1] சிற்கு ணத்தர் தெரிவரு நன்னிலை
எற்கு ணர்த்தரி தெண்ணிய மூன்றனுள்
முற்கு ணத்தவ ரேமுத லோரவர்
நற்கு ணக்கட லாடுத லன்றரோ.

சிற்குணத்தர் - ஞானிகள்; சித் - ஞானம்; 'சிற்குணத்தின்' என்ற பாடத்துக்கு, 'ஆன்மஞானத்தினாலேயும்' என்று பொருள் கொள்க. தெரிவருநன்னிலை - அளவிடக் கூடாத பிரமத்தினுடைய மகத்துவத்தை. உணர்த்த அரிது. மூன்றனுள் - சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதமென்று சொல்லப்பட்ட மூன்று குணங்களுக்குள்ளே. முதலோர் - எல்லாச் சராசரங்களுக்கும் முதலான தெய்வம். 'தெரிவருநன்னிலை எற்குணர்த்தரிது. அதனால் முதல்வராகிய சாத்விக குணத்தவரான ஸ்ரீராமபிரானது கல்யாண குணங்களைக் கூறித்திளைப்போமாக' என்றும் சொல்லலாம். குணக்கடல்: 111, 567; உ. 11: 37, 12: 131; இ. 2: 60. கு. 16: 22. எல்லா மதத்தவரும் தத்தம் கடவுளரையே முற்குணத்தவர் என்பர். 'அலகிலாத வானந்த குணக்கடல்' (யசோதா. காப்பு.)

[சிற்குணம் - ஆன்மஞானம். எற்கு - எனக்கு. உணர்த்தரிது - அறிவிக்க இயலாது. முக்குணங்களுள் முதற்குணமான சுத்த சாத்துவிகமான ஞானரூபத்தையுடையவரே யாவர்க்கும் முதலாகிய பரப்பிரமம். அவர் - அவருடைய. நற்குணக்கடல் - கிருபாசமுத்திரத்திலே. ஆடுதும் - முழுகுவோம்.

இவ்வாறன்றிச் சாத்துவிக குணம் அரியென்றும் அரனென்றும் பொருளுரைத்துப் பிணங்குவர். 'உலகம் யாவையும்' என்னும் திருவிருத்தம்

முதல் இம்மூன்று பாட்டானும் பொதுமையாற் பிரமத்தை வணங்கினன் கம்பன். இது மகா காவியமாகையால் இம்மூன்று பாட்டுக்கும் தனித் தனியே பொருள் விரிக்கிற் பெருகுமென வறிக.]

(பி - ம்.) [1] 'சிற்குணத்தின்' (9)

6. ஆதி யந்த [1] மரியென யாவையும்
ஓதி [2] ஞால கில்லன வுள்ளன
வேத மென்பன மெய்ந்நெறி [3] நோன்மையன்
பாத மல்லது பற்றிலர் பற்றிலார்.

வேதம் அலகில்லன: 'அநந்தா வைவேதா' (தக்க. 40, உரை.) உள்ளன - சத்தியமானவை. மெய்ந்நெறி நோன்மையன் - உலகத்துக்கெல்லாம் உண்மையான வழியைத் தருகிற பெருமையை யுடையவன்; ச. 12 : 37. மெய்ந்நெறி: 313; 'பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க நெறி' (குறள். 6.) பாதமே பற்று: ச. 12 : 37; பற்றிலார் - அகப்பற்று, புறப்பற்றுக்களைத் துறந்த ஞானிகள்; 'பற்றவா வேரொடும் பசையறப் பிறவிபோய், முற்றவா வுணர்வுமேன் முடுகினார்', 'முத்தியிற் போவது புரிபவர் மனமும் பொன்விலைப், பாவையர் மனமும்போற் பசையு மற்றதே' (354, 366.)

'மெய்ந்நெறி நோன்மையனுடைய பாதங்கள் ஆதியந்தம் அரியன; அரியன - இல்லாதவை. யாவையும் ஓதினர் அலகில்லன - சகல கலைகளையும் அறிந்தவர்களாலும் அளவிடக் கூடாதவை. வேதமென்பனி உள்ளன - வேதங்களானவை சிரசின்மேலே உண்மையாக வைத்திருக்கப் பெற்றன. பற்றிலார் அல்லன பற்றிலர் - எப்பற்றுக்களையும் துறந்த ஞானிகள் இப் பாதங்களை அல்லாமல் பிறவற்றைப் பற்றமாட்டார்கள்' (ஓர் உரை.)

[ஆதியந்தம் அரியனவும் அலகில்லன வேதங்கள் உள்ளன என்பனவு மாகிய பாதம் எனக் கூட்டுக. 'வேதம் உள்ளன என்பன' என்று அந்வயம். மெய்ந்நெறி நோன்மையன் - உண்மை வழியான பெருமையுடைவன். பற்ற லர் பற்றிலார் - பற்றுூர்கள் விருப்பும் வெறுப்புமற்ற பெரியோர்கள். இவ் வாறன்றி 'ஆதி அந்தமும் அரியென யாவையும் ஓதியும் அலகில்லென உளவென வேதமென்பன' எனப் பாடங்கொண்டு ஆதியிலும் அந்தத்திலும் அரியென்று சொல்லியும் வேதங்கள் பரத்துவநிலை யறியாமல் மயங்குமென உரைப்பாருமுளர்.]

அலகில்லன உள்ளன வேதமென்பன யாவையும் ஓதினர் பற்றிலார். ஆதியந்தம் அரியென மெய்ந்நெறியை அருளிச்செய்த நோன்மையனது பாத

மல்லது பற்றிலர்' என்று பொருள் கொள்ளலுமொன்று. நாமும் அத்தகைய பாதங்களைப் பற்றுவோம் என்பது கருத்து.

(பி - ம்.) [1] 'மரியன', 'மரீயென', [2] 'ஞாலமில்லை யுள்ளென', 'ஞாலதில்லென' [3] 'தன்மையன்' (௬)

2. அவையடக்கம்

7. ஓசை பெற்றுயர் பாற்கட லுற்றொரு
பூசை முற்றவு நக்குபு புக்கென
ஆசை பற்றி யறையலுற் றேன்மற்றக்
காசில் கொற்றத் திராமன் கதையரோ.

பூசை - பூனை; 559; கு. 1: 25; பூசா: மலைநாட்டு வழக்கு. பாற்கட . . . . . புக்கென: 'முற்றப், பெருகு தெண்கடலுற்றுண் பெருகசை, ஒருசு ணங்களை யொக்குந் தமியனேன்' (பெரிய. பாயிரம், 6.) ஆசை பற்றி அறையலுற்றேன்: 46; 'காதல் கிளரத் தமிழ் நூற்கலுற்றேன்' (கூளா. பாயிரம். 2.) காசு இல் - குற்றமில்லாத. கொற்றத்திராமன் கதை: இராமாயணம் முழுவதும் இராமனது வீரத்தையே கூறுவதாகும்; 'திறல் சேரிராமன் திருக்கதை', 'நாடியபொருள் கை கூடும் . . . . . . தோள்வலி கூறுவோர்க்கே', 'இராமன் வென்றி கொண்டு . . . . . துளைத்தனை வகுத்துப் . . . . . எய்துடனயோத்தி வந்தான்', 'வென்றிசே ரிலங்கையானை வென்றமால் வீரமோத', 'இலங்கை மூதூர்செற்றவன் விசையப்பாடல்' (தனியன், 8; பாயிரம், 15-6, 19, 23.) அரோ: அசை. (௭)

8. நொய்தி னொய்யசொன் னூற்கலுற் றேனெனை
வைத வைவின் மராமர மேழ்தொளை
எய்த வெய்தவற் கெய்திய மாக்கதை
செய்த [1] செய்தவன் சொன்னின்ற தேயத்தே.

நூற்கலுற்றேன்: 'இராமன் கதைமேற் றமிழ்நூற்கலுற்றேன்' (உத்தர. கடவுள். 5;) 'தமிழ்நூற்கலுற்றேன்' (கூளா. பாயிரம்.) எனை = என்னை - என்ன பேதைமை! வைத வைவின் . . . . . எய்தவற்கு: சாபமொழி போன்றது அம்பு; 418, 559; கு. 7: 182; சு. 12: 35, கு. 17: 116. வைதவைவின் . . . . : மாக்கதை; வைவு - வான்மீகி முனிவரது சாபம்; முனிவர் ஒருநாள் நீராடச் செல்லுகையில் ஆணும்

பெண்ணுமாகக் கூடியிருந்த இரண்டு கிரவுஞ்சங்களில் ஆண்பறவையை வேடன் ஒருவன் அம்பாற் கொன்று வீழ்த்தப் பெண்பறவையின் துன்பத்தைக் காணச் சகியாத முனிவர் 'மாநிஷாத ப்ரதிஷ்டாம்த்வம்' என்று தொடங்கும் ச்லோகத்தினால் அவனைச் சபித்தார்; அந்த ச்லோகத்தின் காரணமாக இராமாயணம் தோன்றியதென்பர். மாக்கதை: பாயிரம், 9, 14. செய்த செய்தவன்: தனியன், 5; 9, 13; 46, 107; சு. 18: 24. சொல்-கவி; 'தேவர் குறளும் . . . . . திருமூலர் சொல்லும்' (ஔவையார்) என்பது போல'. சொல்லுக்கே கௌரவம் உண்டென்றபடி. தேயம்-தமிழ்நாடு.

(பி-ம்.) [1] 'செய்தவர்' (அ)

9\. வைய மென்னை யிகழவு மாசெனக்
கெய்த வும்மிதி யம்புவ தியாதெனிற்
பொய்யில் கேள்விப் [1] புலமையி னோன்புகல்
தெய்வ [2] மாக்கதை மாட்சி தெரிக்கவே.

வையம்-அறிஞர்கள். 'உலக மென்ப துயர்ந்தோர் மாட்டே' பொய்யில் கேள்வி: 'உண்டபேதைமை மயக்கற வேறுபட்டுருவம் . . . . . நின்றனன்' (553); 'பொய்யற்ற கேள்வியாற் புரையோரைப்படர்ந்து' (கலி. கச: 14.) புலமையினோன்-வான்மீகி. புலமையினோர் என்ற பாடத்துக்கு இராமகதையை வடமொழியில் எழுதிய பல அறிஞர்கள் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும். தெய்வமாக்கதை-தெய்விகமான இராமாயணக்கதை; 'தீங்கவி செவிகளாரத் தேவரும் பருகச்செய்தான்' (46.)

(பி-ம்.) [1] புலமையினோர்' [2] 'மாக்கவி' (க)

10\. துறைய டுத்த [1] விருத்தத் தொகைக்கவிக்
குறைய டுத்த செவிகளுக் கோதின்யாழ்
நறைய டுத்த வசுணநன் மாச்செவிப்
பறைய டுத்தது போலுமென் பாவரோ.

துறை-சந்தபேதம்; அகமும் புறமும் ஆகியபொருட்கூறு எனினும் அமையும்; 'அவியகத்துறைகள் தாங்கி' (ந. 5: 1.) [உறையடுத்த செவி; உறை-இடம்.] அசுணமா: இது யாழ் முதலிய இன்னிசைக்கு மகிழ்ந்து பறை முதலிய கடிய ஓசைகளுக்கு வருந்தி மாழ்கும் என்பர்; இதனை நச்சினார்க்கினியர், 'இசை யறியும் விலங்கு' என்பர் (சீவக. 1402, ந.); அசுணம்: உ. 8: 24; நற். 304; நான்மணிக். 2; சூளா. நாட்டுச். 28; பெருங். க. 47: 241-2; வி. பா. காண்டவ. 20; கூர்ம. இராமன்

வனம்புகு. 6; மேருமந்தர. வைசயந்த. 44. பா - விருத்தம்; தனியன், 4; பாயிரம், 13.

(பி - ம்.) [1] 'விருத்தக் கவித்தொகை' (௧௦)

11. முத்த மிழ்த்துறை யின்முறை [1] போகிய
உத்த மக் [2] கவி னார்க்கொன் றுணர்த்துவென்
பித்தர் சொன்னவும் பேதையர் சொன்னவும்
பத்தர் சொன்னவும் பன்னப் [3] பெறுபவோ.

துறை - பொருட் கூறுகள். [முத்தமிழ் - இயலிசை நாடகம்.] முறை போகிய - நூல்களில் பயிற்சி மிக்க. பத்தர் சொன்னவும் - மூடபக்தியுடனே அடியார்கள் செய்த தோத்திரங்களும். பக்தியினாலே லட்சணம் தெரியாமல் பாடினாலும் குற்றம் பாராட்டாமல் பொறுத்து இரட்சிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து.

(பி - ம்.) [1] 'நோக்கிய' [2] 'கவிகட்' [3] 'பெறுவரோ' (௧௧)

12. அறையு மாடரங் கும்[1]மடப் பிள்ளைகள்
தறையிற் கீறிடத் தச்சருங் காய்வரோ
இறையுங் [2] கேள்வி யிலாதவென் புன்கவி
முறையி [3]னூ லுணர்ந் தோரு முனிவரோ.

ஆடரங்கு - நாடகசாலை. மடம் - அறியாமை. படப்பிள்ளைகள் (பி - ம்.) பட - உண்டாக. தறை = தரை. தச்சர் - சிற்பிகள். 'திங்களை னுந்தச்சன்' (641.) இறையும் - சிறிதும். புன்கவி : 'புன்கவியெனத் தெளிவின்றி' (120.)

'இவையாறும் (கவி. 7 - 12) அவையடக்கம்'. திருக்குறுந்துடிப்பிரதி.

(பி - ம்.) [1] 'படப்பிள்ளைகள்' [2] 'ஞானமிலாத' [3] 'னூலுணர்ந்தாரு' (௧௨)

நூல் வழி

13. தேவ பாடையி னிக்கதை செய்தவர்
மூவ ரானவர் தம்முளு முந்திய
நாவி னாருரை யின்படி நான்றமிழ்ப்
பாவி னாலி துணர்த்திய பண்பரோ.

தேவபாடை: வடமொழி; 'பற்பலதேய வேந்தர் தொகுதலின் பாடைதேர்வான், அற்புடனெவருந்தேவ பாடையி னறைவர் மாதோ' (நைடத. சுயம், 7.) மூவர்: வான்மீகர் வஸிஷ்டர் போதாயனர் என்றும், வான்மீகர் வஸிஷ்டர் அகஸ்தியரென்றும், வான்மீகர் வியாஸர் போதாயன ரென்றும், வான்மீகர் பாஸர் காளிதாசர் என்றும், சியவனர் நாரதர் வான்மீகியென்றும் பலவாறாகக் கூறுவர்; போதாயனர் செய்தது அத்யாத்ம ராமாயணம். நாவினர் - வாக்கையுடையவர். நாலுபாதம் முதன் முதல் வகுத்தமையின் 'முந்திய நாவினர்' என்றார். 'உணர்த்திய பண்பு . . . . . நாவினருரையின்படி' என்று முடிக்க. (கங)

இடம் கூறல்

14. நடையி னின்றுயர் நாயகன் றோற்றத்தின்
இடைநி கழ்ந்த விராமாவ தாரப்பேர்த்
தொடைநி ரம்பிய தோமறு மாக்கதை
சடையன் வெண்ணெய்நல் லூர்வயிற் றந்ததே.

நடையில் நின்று; நடை - நல்லொழுக்கம்; 'இராமன் நடையை யும் கிருஷ்ணன் மொழியையும் அறிக' என்பது பழமொழி. நாயகன் - திருமால். தோற்றம் - அவதாரம். [பரசுராமன் பலராமன் இவர்களுக் கிடையே அவதாரம் செய்த தசரதராமன்.]

இராமாவதாரம்: இராமாயணத்தின் பெயர் இது; புறத்திரட்டில் இப்பெயரோடே இந்நூல் காணப்படுகிறது; 'இராமன் கதை' என்றும் பெயருண்டு; 22; இ. கொ. சூ. 7, உரை; ஒரு சுவடியில் இராமன் கதை என்றே காணப்படுகிறது. தொடை - எதுகை முதலியன. தோம் - குற்றம். மாக்கதை - மகாகாவியம்; 21; 'எடுக்கும் மாக்கதை' (பெரிய. பாயிரம்.) (கச)

ஏக விருத்த ராமாயணம்

வேறு

15. பாரவரு மிராமன் மாதோ டிளவலின் படரக் கான்போய்
விராதனைக் கரனை மானைக் கவந்தனை வென்றி கொண்டு
மராமரம் வாலி மார்பு துளைத்தணை வகுத்துப் பின்னர்
இராவணன் குலமும் பொன்ற வெய்துட னயோத்தி வந்தான்.

இக்கவியில், இராமாயணம் முழுவதும் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இராமபிரானது தோள்வலிக்கேற்ற செயல்களே இதிற் கூறப்பெற்றுள்ளன ; 7, குறிப். (கடு)

3. பயன்

வேறு

16. நாடிய பொருள்கை கூடு ஞானமும் புகழு முண்டாம்
[1] வீடுயர் வழியு மாகும் வேரியங் கமலை நோக்கும்
நீடிய வரக்கர் சேனை [2] நீறுபட் டழிய வாகை
சூடிய சிலையி ராமன் றோள்வலி கூறு வோர்க்கே.

நாடிய - விரும்பும். பொருள் - கல்வியும் செல்வமும் ; 'நற்பொருள் செய்வார்க்கிடம் பொருள் செய்வார்க்குமஃதிடம்' (சீவக. 77.)

'ஸ்ரீராம விஜயமாகிய இராமாயணக் கதையைப் பாராயணம் பண்ணுகிற பேருக்கு யாவரும் விரும்பப்பட்ட கல்விப்பொருளும் செல்வப்பொருளும் அனுகூலமாகும் ; ஆகவே இம்மையிலே கல்விப்பொருளினால் ஞானமுண்டாகும் ; செல்வப்பொருளினால் தானதர்ம உபகாரங்கள் செய்யப்பட்டுக் கீர்த்தியுண்டாகும் ; அப்படி இம்மையில் உண்டான ஞானத்தினாலே மறுமையிலே மோட்சமடையும் வழியைக் காட்டும் ; தானதர்ம உபகாரமான கீர்த்தி உண்டாகவே ஸ்ரீ மகாலட்சுமியாகிய பிராட்டியாருக்கு மனசு சந்தோஷமாய் மோட்சமடைவதற்கு ஏதுவான கிருபாநோக்கத்தைப் பிரசாதிப்பாள்' (ஓர் உரை.)

[இது தன்தொழிலும் பிறிதின்தொழிலும் மயங்கிய பாட்டு.] பல பிரதிகளில் இது நூலின் முதற்பாட்டாகக் காணப்படுகிறது.

(பி - ம்.) [1] 'வீடியல் வழியதாக்கும்', 'வீடுயர் வழியுமாக்கும்'
[2] 'நீறுபட்டொழிய' (கசு)

வேறு

17. நன்மையுஞ் செல்வமு நாளு நல்குமே
தின்மையும் பாவமுஞ் சிதைந்து தேயுமே
சென்மமு மரணமு மின்றித் தீருமே
இம்மையே ராமவென் றிரண்டெ ழுத்தினால்.

நல்கும் - உண்டாக்கும். தின்மை - தீமை. இரண்டெழுத்தினால் - இரண்டெழுத்தையும் உச்சரிப்பதனால் என்று பொருள் கொள்க ; என்ற

இரண்டெழுத்தினுல் : தொகுத்தல் விகாரம். ராம மந்திரப்பயன் : அ. 5 : 71, இ. 5 : 71. இரண்டெழுத்தால் ஆம் பயன் இவ்விரண்டு. (கஎ)

18. வடகலை தென்கலை வடுகு கன்னடம்
இடமுள பாடையா தொன்றி னுயினும்
திடமுள ரகுகுலத் திராமன் றன்கதை
அடைவுடன் கேட்பவ ரமர ராவரே.

வடகலை - வடமொழி. தென்கலை - தமிழ். வடுகு - தெலுங்கு. இப்பாடல் பலமொழிகளிலுள்ள இராமாயணக்கதைகளுக்கும் பொது. (கஅ)

வேறு

19. வென்றிசே ரிலங்கை யானை வென்றமால் வீர மோத
நின்றரா மாய ணத்தி னிகழ்ந்திடு கதைக டம்மில்
ஒன்றினைப் படித்தோர் தாமு முரைத்திடக் கேட்டோர் தாமும்
நன்றிது வென்றோர் தாமு நரகம தெய்தி டாரே.

வென்றிசேர் இலங்கையானை - முன்பு வெற்றியை யுடைய இராவணனை ; 'வென்றிக் களிற்றை விரிதாரவன் வென்ற வாறும்' (சீவக. 14, ந.) மால் வீரம் என்பது வீராகவன் என்பதை நினைப்பிக்கின்றது. நரகமது ; அது : பகுதிப்பொருள் விகுதி. (கக)

வேறு

20. இராகவன் கதையி லொருகவி தன்னி
லேகபா தத்தினை யுரைப்போர்
பராவரு மலரோ னுலகினி லவனும்
பன்முறை வழுத்தவீற் றிருந்து
புராதன மறையு மண்டர்பொற் பதமும்
பொன்றுகா லதனினும் பொன்றா
அராவணை யமல னுலகெனும் பரம
பதத்தினை யணுகுவ ரன்றே.

ஏகபாதம் - ஓர் அடி. அவனும் - அந்தப்பிரமனும். பொற்பதம் - பொன்னுலகு. (உ0)

வேறு

21. இறுவ ரம்பினி ராமவென்றோ ரும்பர்
நிறுவ ரென்பது நிச்சய மாதலான்
மறுவின் மாக்கதை கேட்பவர் வைகுந்தம்
பெறுவ ரென்பது பேசவும் வேண்டுமோ.

இறுவாம்பின் - அந்தியகாலத்தில். உம்பர் - நித்தியசூரியர். 'அமரரேறே' (திருமாலை. 2.) நிறுவர் - நிலைத்து நிற்பார். மறு இல் - குற்ற மற்ற. மாக்கதை : பாயிரம், 14, அடிக். (உக)

22. அன்ன தான மகிலகற் றனமும்
கன்னி தானங் கபிலையின் றனமும்
சொன்ன தான பலமெனச் சொல்லுவார்
மன்னி ராம கதைமற வார்க்கரோ.

அகிலநல்தானமும் - நல்ல தானங்கள் எல்லாம். கபிலை - பசு. சொன்ன தானம்; சொன்னம் - பொன். இராமகதை : பாயிரம், 14, அடிக். (உஉ)

வேறு

23. மற்றொரு தவமும் வேண்டா மணிமதி லிலங்கை மூதூர்ச்
செற்றவன் விசையப் பாட [1] றெரிந்ததி லொன்று தன்னைக்
கற்றவர் கேட்போர் நெஞ்சங் கருதுவோ ரிவர்கள் பார்மேல்
உற்றா சாள்வர் பின்னு [2] மும்பராய் வீட்டிற் சேர்வார்.

உம்பர் - நித்திய சூரியர். சில பிரதிகளில் இச்செய்யுள் தனியன்களில் ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது.

(பி - ம்.) [1] 'றெரிந்தநில்' [2] 'மும்பராயுலகிற் செல்வார்'. (உ௩)

வேறு

24. ஆதியரி யோகம ரோயணர் திருக்கதை
யறிந்தனு தினம்பரவுவோர்
நீதியனு போகநெறி நின்றுநெடு நாளதினி
றந்துசெக தண்ட முழுதுக்
காதிபர்க ளாயரசு செய்துள நினைத்தது
கிடைத்தருள் பொறுத்துமுடிவில்
சோதிவடி வாயழிவின் முத்திபெறு வாரெனவு
ரைத்தசுரு தித்தொகைகளே.

ஆதியரியோம் நம நாராயணர்: இங்கே இராமர் என்றபடி. 'ஓம் நமோ நாராயணா வென்றுரைத்துளமுருகி' (சு. 3: 23); நாராயணரென்பது சந்தம் நோக்கி நாராயணர் என்று திரித்தது. 'நாராயணனை நாராயணனென் றேகம்பன், ஓராமற் சொன்ன வுறுதியால் - நேராக, வாரென்றால் வர்ரென் பேன் வாளென்றால் வள்ளென்பேன், நாரென்றால் நர்ரென்பேன் நான்' (தனிப். காளமேகம்.) அழிவில் முத்தி - வைகுண்டம் சேர்ந்து அங்கே ஸ்திர மாக வாழ்வது. சுருதி - வேதம். (உச)

வேறு

25. இனையநற் காதை முற்று
  மெழுதினோர் வியந்தோர் கற்றோர்
அனையது தன்னைச் சொல்வோர்க்
  கரும்பொருள் கொடுத்துக் கேட்போர்
கனைகடற் புடவி மீதே
  காவலர்க் கரசாய் வாழ்ந்து
வினையம தறுத்து மேலாம்
  விண்ணவன் பதத்திற் சேர்வார்.

புடவி - உலகம். வினையமது; அம்: சாரியை; அது: பகுதிப்பொருள் விகுதி. மேலாம் விண்ணவன் - திருமால். (உரு)

பாயிரம் முற்றும்.

---

1. ஆற்றுப் படலம்

ஆற்றினுடைய வருணனையைக் கூறும் படலம் ஆற்றுப் படலம் எனப் பெறும். இங்கே ஆறு என்றது சரயு நதியை.

கோசலமும் ஆறும்

26. ஆச லம்புரி யைம்பொறி வாளியும்
காச லம்பு முலையவர் கண்ணெனும்
பூச லம்பு நெறியின் புறஞ்செலாக்
[1] கோச லம்புனை யாற்றணி கூறுவாம்.

(ஆசலம் - இடும்பை ; அற்பமாகிய குற்றமும் ஆம்.) 'அந்தக ராசலம் வந்தா லுனையழை யாதிருப்பார்' (திருவரங்கத். 64.) ஐம்பொறி வாளி என்றது ஆடவருடைய இந்திரியங்களை ; வாளி - அம்பு. ஆடவரின் ஐம் பொறிகளும் ஒருங்கே செல்லக்கூடிய இடமாக உள்ளவர் பெண்கள் ; 'கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனும், ஒண்டொடி கண்ணே யுள' (குறள், 1111.) அலம்பு - ஒலிக்கின்ற.

பூசல் - போர்த்தொழிலமைந்த. நெறியின்புறம் செலா - ஒழுக்க நெறி தவறி அப்பாற் செல்லாத ; எனவே, 'ஆடவர் தங்கள் தங்கள் ஸ்திரீகளிடத திலும், பெண்கள் தங்கள் தங்கள் நாயகரிடத்திலும் அல்லாமல் பர நாரிய ரிடத்திலும் பர புருஷரிடத்திலும் காமஞ் செய்யாத' என்றபடி. ஐம் பொறியுங் காமமும் : 'பெய்த வைம்பொறி யும்பெருங் காமமும், வைத வெஞ்சொலின் மங்கையர் வாட்கணின், எய்த வைம்பெரு வாளியின்' (சு. 12 : 35.)

கோசலம் புனை ஆறு : புனை என்றதனால் ஆறு மாலையாம் ; குறிப் புருவகம். நாட்டுக்கு ஆறு அலங்காரம் : 'ஆறில்லா வூருக் கழகுபாழ்' (ஔவையார்.) ஒழுக்க நெறிக்கு நீர் காரணம் : 'நீரையின்றி யமையாது உலகாயின் எத்திறத்தார்க்கும் மழையின்றி ஒழுக்கம் நிரம்பாதென்று உரைப் பாருமுளர்' (குறள், ௨0, பரி.)

இச்செய்யுளால் கதாநாயகன் கதாநாயகிகளின் பெருமைகள் புலப் படுகின்றன.

(பி - ம்.) [1] 'கோசலம்புன வாற்றணி', 'கோசலம்புன லாறது' (௯)

மேகங்களின் செயல்

27. நீற ணிந்த கடவு ணிறத்தவான்
ஆற ணிந்துசென் றார்கலி மேய்ந்தகிற்
சேற ணிந்த முலைத்திரு மங்கைதன்
வீற ணிந்தவன் மேனியின் மீண்டவே.

வான் - மேகங்கள் ; எழுவாய். ஆறு அணிந்து சென்று - தாம் செல்லும் வழியை அலங்கரித்துக்கொண்டு. ஆர்கலி - கடல். மேய்ந்து : மேகங்களை மிருகங்களாகப் பாவித்தார் ; 'மால்கடல் குடிக்கு மழை' (பரி. அ : 32); 'எம்மகோததியும் மாய மேய்மேகம்' (தக்க. 421.) வீறு - முலைமேல் தோற் றும் வீற்றுத் தெய்வம். மேனியின் - திருமேனியின் நிறம்போலக் கறுத்து.

ஒப்பு : சீவக. 32. (௨)

28. பம்பி மேகம் பரந்தது பானுவால்
நம்பன் மாதுலன் வெம்மையை நண்ணினன்
அம்பி [1] னாற்றுது மென்றகன் குன்றின்மேல்
இம்பர் வாரி [2] யெழுந்தது போன்றதே.

பம்பி - ஒலித்து; திணைமொழியைம். 17; (சென்று, நெருங்கி யென் பாருமுளர்); எழுந்து என்றுமாம். மேகம்: பன்மை. நம்பன் - நமக்கு இன்ன முறையை யுடையவன்; நமக்குச் சிறந்தான்; நம்பன் மாதுலன் - சிவபெருமானின் மாமனாராகிய இமவான். அம்பின் - நீரால். ஆற்றுதும் - தணிவிப்போம். வாரி - கடல். நிறம் பற்றியும் பரப்புப் பற்றியும் அதிக நீரைத் தன்னிடம் கொண்டிருத்தல் பற்றியும் கடல் மேகத்துக்கு உவமை.

'மேகம் பரந்ததானது வாரி எழுந்தது போன்றது' என்று முடிக்க; 'சூனிற முகிற்குலம் . . . . நெடுங்கடல் வாரி மூரிவான், மேனிரைத் துள தென முழக்க மிக்கதே' (சு. 7 : 6) : தற்குறிப்பேற்றவணி.

(பி - ம்.) [1] 'னாட்டுது' [2] 'யெழுந்தன போன்றவே' (க)

29. புள்ளி [1] மால்வரை [2] பொன்னென நோக்கிவான்
வெள்ளி வீழிடை [3] வீழ்த்தெனத் தாரைகள்
உள்ளி [4] யுள்ளவெல் லாமுவந் தீயுமவ்
வள்ளி யோரின் வழங்கின மேகமே.

புள்ளி மால்வரை - இமயமலை; 'புள்ளிமாநெடும் பொன்வரை' (சு. 8 : 19, ர. 7 : 53.) புள்ளி - நன்மதிப்பு (புள்ளி - இலக்கு; பல நிறமுமாம்). இமயம் பொன்னிறமானது; 'பொற்கோட்டிமயம்', 'பொன் னுடை நெடுங்கோட் டிமயம்' (புறநா. உ, ௩௬௬); 'இமயப் பொருப்பகஞ் சேர்ந்த . . . . . காக்கையும் பொன்னிறமாயிருக்கும்' (யா. கா. அவை.) நோக்கி: நோக்கல் நோக்கம்.

வெள்ளி வீழ்; வீழ் - விழுதுகள். மழைத் தாரைகளுக்கு வெள்ளி வீழ்; 'வெள்ளிவெண், கோல்நிரைத்தன போற்கொழுந் தாரைகள்' (சீவக. 33.)

1—2: 'இது பொன்மலை யானபடியினாலே இதனிடத்திலே வருஷிக் கிறது நமக்கு யோக்கியமென்று ஆகாசமானது வெள்ளி விழுதுகளை நெடுக இறக்கினதுபோல் மேகங்கள் தாரைகளைச் சொரிந்தன' (ஓர் உரை.)

உள்ளி - இம்மையிற் புகழையும் மறுமையில் மேலுலகம் அடைதலையும் நினைந்து; செல்வ நிலையாமையை உள்ளி எனலுமாம். 'நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கி' (பொருந. 176.)

உள்ளி . . . . வள்ளியோர் : 'ஈதலிற் குறைகாட்டா தறனறிந் தொழுகிய, தீதிலான் செல்வம்போல்' (கலி. உஎ : 1-2); 'வள்ளியோ ரீகை வரையாது போல' (கல். 27.) வள்ளியோரின் வழங்கின மேகம். 'அவன், வண்மை போல் வானம் பொழிந்த நீர்' (பரி. உஉ : 7-8); 'அவன் கொடைப் போன் மெனப் பொழிந்த' (நைடத. நாடு உ.)

(பி - ம்.) [1] 'மாமேரு' [2] 'பொன்னெனல்' [3] 'வீழ்ந்தன தாரைகள்' [4] 'யுள்ளதெல்'

(௪)

வெள்ளப் பெருக்கு

30. [1] மான நந்தல னாகி மனுநெறி
போன [2] தண்குடை வேந்தன் புகழெனை
ஞான [3] முன்னிய நான்மறை யாளர்கைத்
தான மென்னத் தழைத்தது நீத்தமே.

மானம்-பெருமை; அபிமானம் என்றுமாம். நந்தலனாகி-கெடாதவனாகி. நேர்ந்து (பி - ம்) - பொருந்தி. நோக்கி (பி - ம்) - பொருளாக நினைத்து.

வேந்தன் - தசரதன்; கதாபாத்திரங்களுக்குத் தொடர்புள்ளவற்றை உவமையாகக் கூறுவது கவிமரபு; பரி. உஉ : 1-8 ; சீவக. 32; நைடத. நாடு. உ. வேந்தன் புகழ் : 'முறையறிந் . . . . . நல்கு மிசைகெழு வேந்தன்' (65.) தழைத்தது - பரந்தது.

ஞான . . . . . மறையாளர் : 'ஞான நன்னெறி நல்வரம் பாயோன்' (சிலப். கஞ : 42); 'தானத்தாற் . . . . . ஞானத்தால் . . . . . நாட்டு' (சிறுபஞ்ச. 36.) ஞான . . . . . தானமென்னத் தழைத்தது : 'கயந்தரு நறும் புனல் . . . . . உயர்ந்தவர்க்குதவிய யுதவியொப்பவே' (458); 'உறக்குந் துணையதோர் . . . . . அறப்பயனும், தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால், வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்' (நாலடி. 38); 'தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக், கொள்வர் பயன்றெரி வார்' (குறள், 104.) இங்கே தானமென்றது தசரத சக்கரவர்த்தி செய்த தானத்தை; 'மொய்யார் கலிசூழ் முதுபாரின் முகந்து தானக், கையார் புனலா னனையாதன கையு மில்லை' (184.)

(பி - ம்.) [1] 'மான நேர்ந்தறனேக்கி', 'மானநேர்ந்தறனேக்கு' [2] 'வெண்குடை' [3] 'முந்திய'

(௫)

நீத்தத்துக்கு உவமைகள்

31. தலையு மாகமுந் தாளுந் [1] தழீஇயதின்
[2] நிலைநி லாதிறை நின்றது போலவே

மலையி [3] னுள்ளவெல் லாங்கொண்டு மண்டலர்ல்
[4] விலையின் மாதரை யொத்தது வெள்ளமே.

தலை ஆகம் தாள் - (மலையைக் குறிக்கும்போது) உச்சிமலை, பக்கமலை, அடிவாரம்; *தாள்* - பாதசைலம். *தழீஇ* - தழுவி. *அதின்* - அத்தழுவலின். *இறை* - சிறிது பொழுது. மலையினுள்ளவை இன்னவை யென்பது அடுத்த கவியால் விளக்கமுறும். விலையின்மாதரியல்பு: 'பொன்விலை மகளிர் மனமெனக் கீழ்போய்', 'பொன்விலைப் பாவையர் மனமும் போற் பசையு மற்றதே', 'மெய்வரும் போக . . . . . முள்ளமும்' (120, 366, 583.)

(விலைமாதர் தேடிய பொருளெல்லாம் பிறந்த அகத்துக்கே யாதலால் மலையிலுள்ள பொருளெல்லாம் கடலிடம் சென்றன.)

(பி - ம்.) [1] 'தழீஇயற' [2] 'கிலையிலா' [3] 'னுள்ளதெல்லாங்' [4] 'விலை கொண்' (சு)

32. *மணியும் பொன்னும் மயிற்றழைப் பீலியும்*
அணியு மானைவெண் கோடு [1] மகிலுந்தன்
இணையி லாரமு மின்னகொண் டேகலால்
வணிக மாக்களை [2] யொத்தது வாரியே.

தழைப் பீலி - இறகுகளாகிய கலாபம்; *தழை* - இறகு. *அணியும்* - அழகுசெய்யும். *ஆரம்* - சந்தனம்.

(பி - ம்.) [1] 'மகிலால்' [2] 'யொத்தவ்' (எ)

33. *[1] பூநி ரைத்துமென் றாது பொருந்தியும்*
தேன ளாவியுஞ் [2] செம்பொன் விராவியும்
[3] ஆனை மாமத மாற்றொ டளாவியும்
வான வில்லை நிகர்த்தது வாரியே.

நிரைத்து - வரிசையாகப் பொருந்தி. *தாது* - மகரந்தப் பொடி. *விராவியும்* - சேர்ந்தும். *வாரி* - வெள்ளம். வானவில் ஐவண்ணமுடையது: பூ வெண்மை, தாது பொன்மை, தேன் சிவப்பு, பொன் பசுமை, ஆனை மதம் கருமை. ஆனை மதம் கரியதென்பது, 'கருங்கட லூன்றுகு காலவாய்க் கரி' (சிற். 55) என்பதனுல் விளங்கும்.

(பி - ம்.) [1] 'பூ நிரைத்த மென்' [2] 'செம்பொனளாவியும்' [3] 'ஆனைமாமத வாற்றொடளாவியும்', 'மான மாமணி யும்வரன் றேகலால்' (அ)

34. மலையெ டுத்து மரங்கள் [1] முறித்துமா
டிலைமு தற்பொருள் யாவையு மேந்தலால்
அலைக டற்றலை யன்றணை வேண்டிய
[2] நிலையு டைக்கவி [3] யொத்தது நீத்தமே.

மாடு - பக்கத்திலுள்ள. (இலை முதற்பொருள் - வாழை, கரும்பு.) மரங்கள் . . . . . ஏந்தலால் : 'குருந்தொடு மருதமுந்தி' (40.) அலைகடல் : வினைத்தொகை ; 'திரியுந் திரைக் கடல்' (சு. 7 : 42.) தலை : ஏழனுருபு. கவி - வானரசேனை. நீத்தம் - வெள்ளம். காவியங்களில் பின் நிகழ்ச்சிகளை முன்னே உவமையாகக் கூறுவது கவிமரபு.

(பி - ம்.) [1] 'தரித்து', 'பரித்து' [2] 'கலையுடைக் கவி' [3] 'நீத்தமம்' (கூ)

35. ஈக்கள் வண்டொடு மொய்ப்ப வரம்பிகந்
தூக்க [1] மேமிக வுட்டெளி வின்றியே
தேக்கெ றிந்து வருதலிற் றீம்புனல்
வாக்கு தேனுகர் மாக்களை மானுமே.

ஈக்கள் வண்டொடு மொய்த்தல் வெள்ளத்துக்கும் கட்குடியருக்கும் பொது. வரம்பு இகந்து - எல்லை கடந்து ; தேக்கெறிந்து - தேக்கமரங்களை எறிந்து ; ஏப்பம் விட்டு. வாக்கு தேன் - வார்க்கின்ற கள்.

(பி - ம்.) [1] 'மேமிகுதட்டெளி' (௩௦)

36. பணைமு கக்கரி யானைபன் மாக்களோ
டணிவ குத்தென வீர்த்திரைத் [1] தார்த்தள்ளி
[2] மணியு டைக்கொடி [3] வந்துமுந் தூன்றலால்
புணரி மேற்பொரப் போவது போன்றதே.

பணை - கொம்பு. மாக்கள் என்றது சேனையைக் குறிக்கும்போது குதிரைகளும் காலாட்களும் என்றும், வெள்ளத்தைக் குறிக்கும்போது சிங்கம், யாளி, புலி, காட்டுப் பசு, பன்றி முதலிய விலங்குகள் என்றும் பொருள் படும்.

ஆர்த்து - ஆரவாரம் பண்ணி. அள்ளி - வாரி. மணிக்கொடி - அழகை யுடைய பூங்கொடிகள், ஒலிக்கும் மணிகட்டிய துவசங்கள் ; 'செழுமணிக் கொடிகளென்னுங் கைகளை' (568.) ஊன்றல் - நாட்டுதல் ; 'அகலிரு விசும்பினூன்றும்' (புறநா. உ௨அ.)

கொடியை முன்னே செல்ல விடுதலும் அதனை ஊன்றலும் போர் செய்வோர் மரபு.

(பி - ம்.) [1] 'தார்த்தலின்', 'தார்ததுவெண்' [2] 'மணிநுரைக் கொடி' [3] 'தோன்ற வந்தூன்றலால்' (கக)

சரயுவின் பெருமை

37. இரவி தன்குலத் தெண்ணில்பல் வேந்தர்தம்
[1] புரவு நல்லொழுக் கின்படி பூண்டது
சாயு வென்பது தாய்முலை யன்னதிவ்
[2] வுரவு நீர்நிலத் தோங்கு முயிர்க்கெலாம்.

ஆற்றின் ஒழுக்கத்துக்கும் மனுகுலத்தரசர் ஒழுக்கத்துக்கும் பொதுத் தன்மை தூய்மையும் இடையறாமையுமாம்.

புரவு - காத்தல். சரயு: மானஸ ஸரஸிலிருந்து வருவது; 'மானச மடுவிற் றோன்றி வருதலாற் சரயு' (428); வைவஸ்வதமனு ஓம்பினுல் மானஸ ஸரஸின் கரையை உடைத்து இந்நதியை வருவித்தாரென்பது வரலாறு.

சரயு தாய் முலை யன்னது: 'மன்னுயி ரேமுற மலர்ஞாலம் புரவீன்று, பன்னீராற் பாய்புனல் பரந்தூட்டி . . . . . வகல் யாறு' (கலி. கூ : 1-3); 'புனிறுதீர் குழவிக் கிலிற்றுமுலை போலச், சுரந்த காவிரி' (புறநா. சுஅ : 8-9.) சரயு வளர்ப்புத்தாய் : ரகு. கரு : 62.

உரவுநீர் - உலாவும் கடல் (பு. வே. 231, உரை); மிகுதியான நீருமாம்; கடல்; அன்மொழித் தொகை. உரவு நீள் நிலம் (பி - ம்); உரவு - பரத்தல்.

(பி - ம்.) [1] 'பரவு' [2] 'வுரவுநீணிலத்' (கஎ)

குறிஞ்சி

வேறு

38. கொடிச்சிய ரிடித்த சுண்ணங் குங்குமங் கோட்ட மேலம்
நடுக்குறு சாந்தஞ் சிந்து ரத்தொடு நரந்த நாகம்
[1] கடுக்கைநாள் வேங்கை கோங்கு பச்சிலை கண்டில் வெண்ணெய்
அடுக்கலி னடுத்த தீந்தே னகிலொடு நாறு மன்றே.

கொடிச்சியர் - குறிஞ்சிநில மகளிர். சுண்ணம் - வாசனைப்பொடி. கோட்டம் - வாசனையுள்ள ஒருவகைப் பூடு; 'கடலிடைக் கோட்டந்

தேய்த்துக் கழிவது கரும மன்றால்' (சு. 15 : 145); இது கொட்டமென்றும் வழங்கும். 'கொட்டமே கமழும்' (திருஞான. தே.); மலைநாட்டு வழக்கு; வைத்திய நூல்கள் குட்டம் என்று கூறும். நடுக்குறு சாந்தம் - பூசினால் நடுக்கமுறுவிக்கும் சந்தன மரம். சிந்தூரம் - ஒரு மரம். நரந்தம் - கஸ்தூரி. நாகம் - சுரபுன்னை. கடுக்கை - கொன்றை. நாள் வேங்கை - மணநாளை அறிவிக்கும் வேங்கை; 934 'இளவேங்கை நாளுரைப்ப ..... இருவியா மேன வினி', 'நாள் வேங்கை'. (திணைமாலை நூற். 18, 20, 31.) பச்சிலை - தமாலம் என்னும் மரம். கண்டில் வெண்ணெய் - ஓமாலிகைத் திரவியங்கள் முப்பத்திரண்டினுள் ஒன்று; சீவக. 623, ந.; யானைக்கன்று பிறந்தவுடன் பால் அருந்துமுன் கழித்த மலம் என்பர்; கரிகூதம் என்பது இதன் வட மொழிப் பெயர்களில் ஒன்று.

(பி - ம்.) [1] 'கடுக்கை யார்' (கஅ)

பாலை

39. எயினர்வாழ் சீறூ ரப்பு
மாரியி னிரியல் [1] போக்கி
வயின்வயி னெயிற்றி மாதர்
வயிறலைத் தோட [2] வோட்டி
அயின்முகக் கணையும் வில்லும்
வாரிக்கொண் டலைக்கு நீரால்
[3] செயிரறுங் கொற்ற மன்னர்
சேனையை மானு மன்றே.

எயினர் - வேடர்; பாலைநில மக்கள். அப்புமாரி - நீரின் மிகுதி; அம்புக ளாகிய மழை; சிலேடை. இரியல் போக்கி - ஓட்டி. அயில்முகக் கணை - கூரிய முனைகளையுடைய அம்புகள். பகைவரை வென்று அவருடைய பொருள்களைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளுதல் வழக்கம். செயிர் அறும் கொற்றம் - குற்றமற்ற வெற்றி.

அலைக்கும் நீரால்; நீரால் - ஜலத்தினால், தன்மையால்; சிலேடை. இதில் முல்லையுங் குறிஞ்சியும் திரிந்த பாலை கூறப் படுகின்றது.

(பி - ம்.) [1] 'போக' [2] 'வோடி' [3] 'செயம்வருங்' (கசு)

முல்லை

40. செறிகறுந் தயிரும் பாலும்
வெண்ணெயுஞ் [1] சேந்த நெய்யும்

உறியொடு வாரி யுண்டு
குருந்தொடு மருத முந்தி
[2] மறிவிழி யாயர் மாதர்
[3] வனை துகில் கவரு நீராற்
பொறிவரி யரவி னடும்
புனிதனும் போன்ற தன்றே.

செறிநறுந்தயிர் - கட்டித் தயிர்; 'பாறைபடுதயிர்' (சீவக. 426); 'பாறைபடு வெண்டயிர்' (கூர்ம. கண்ணனவ. 111.) சேந்த - சிவந்த.

குருந்தொடு மருதம் உந்தி - குருந்த மரத்தையும் மருத மரத்தையும் தள்ளிக்கொண்டு. 'கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவன்' (சிலப். ஆய்ச்சியர்.); 'நீனிற வண்ண னன்று நெடுந்துகில் கவர்ந்து தம்முன், பானிற வண்ண னேக்கிற் பழியுடைத் தென்று . . . . தொழுனை யாற்றுட், கோனிற வளையி னார்க்குக் குருந்தவ னொசித்தது' (சீவக. 209); மருதம் முரித்தது யசோதை உரலோடு கண்ணனைக் கயிற்றினால் பிணித்த அன்று. மறிவிழி - மான் போன்ற விழியையுடைய. புனிதன் - கண்ணன்.

(பி - ம்.) [1] 'சேர்ந்த', 'சேர்த்து' [2] 'மதியுடை' [3] 'வனை துகில்' (௪௫)

மருதம்

41. கதவினை முட்டி மள்ளர்
கையெடுத் தார்ப்ப [1] வோடி
நுதலணி யோடை பொங்க
நுகர்வரி வண்டு கிண்டத்
தகைமணி சிந்த வுந்தித்
தறியிறத் தடக்கை [2] சாய்த்து
[3] மதமலை போலந் நீத்தம்
மருதஞ்சென் [4] றடைந்த தன்றே.

கதவு - மதகுகளை அடுத்த கதவு; கோட்டையின் கதவு; கதவுகளை யானை முட்டல்: 'களிறும் கதவிறப் பாய்ந்த' (பு. வெ. 107.) மள்ளர் - உழவர், போர்வீரர்.

ஆர்ப்ப - ஆரவாரம் பண்ண.

நுதல் அணி ஓடை - சொல்லப்பட்ட அழகிய ஓடைகள்; யானையின் நெற்றிப்பட்டம். தகைமணி - நெருக்கமாக உள்ள ஒளிவிடும் மணிகள், ஒலிக்கும் மணிகள்; யானைக்கு மணிகட்டுவது வழக்கம். தறி - வெள்ளத்தைத்

தடுக்க நட்ட குதிரை முதலிய மரங்கள், யானைகட்டும் மரம்'; தடக்கை - குளக்கரை; துதிக்கை. மதமலை - யானை. யானை ஆற்றுக்கு உவமை: 'மதில்கொல் யானையிற் கதழ்புநெறி வந்த, சிறையழி புதுப்புனல்' (ஐங். எஅ); 'வெலற்கருங் குஞ்சரம் வேட்டம் பட்டென . . . . . நிலைப்படா நிறைந்தன' (சீவக. 41.)

(பி - ம்.) [1] 'வேலி' [2] 'யோச்சி' [3] 'மதமழை யானையென்ன' [4] 'றடைந்த மாதோ' (கக)

திணை மயக்கம்

42. முல்லையைக் குறிஞ்சி யாக்கி
மருதத்தை முல்லை யாக்கிப்
புல்லிய நெய்த றன்னைப்
பொருவரு மருத மாக்கி
எல்லையில் பொருள்க ளெல்லா
மிடைதடு மாறு நீராற்
[1]செல்லுமக் கதியிற் செல்லும்
வினையெனச் சென்ற தன்றே.

புல்லிய நெய்தல் - மென்புலம். பொருவரு - ஒப்பில்லாத. தடுமாறல் - ஒன்றிருக்க வேண்டிய இடத்தில் மற்றொன்றிருத்தல்; 'தடுமாறுருபுகள்' (இ. கொ. வேற்றுமை. 49.) செல்லுறு கதியிற் செல்லும் வினையெனச் சென்றது: 'ஒரு செனனத்திலே பண்ணின வினை வேறொரு செனனத்திலே வந்து செனனங்கள் எல்லாம் தொடர்ந்து வருகிறதுபோல இருந்தது' (ஓர் உரை.) வினையாற் பல கதியிற் பிறத்தல்: 'உயருஞ் சார்விலா வுயிர்கள் செய்வினைப், பெயரும் பல்கதிப் பிறக்கு மாறுபோல்', 'நல்வினை . . . . . மாறிய பிறப்புத் தேடி வருவபோல்' (100, 425); 'நாவாய் . . . . . அங்கொடிங் கிழித்தி யேற்று மமைதியி னமரர்வையத், திங்கொடங் கிழித்தி யேற்று மிருவினை யென்ன வான' (உ. 11 : 46.) (வினையானது தேவரை மனிசராக்கியும் அவரை இழிகுலமாக்கியும், இழிகுலத்தை மிருகமாக்கியும் செய்வதுபோல ஒரு நிலத்துப் பொருளை மற்றொரு நிலத்துப் பொருளாக் கிற்று வெள்ளம்.)

(பி - ம்.) [1] 'செல்லுறு' (கஎ)

பல கால்களாகப் பிரிதல்

43. [1] காத்தகான் மள்ளர் வெள்ளக்
கலிப்பறை கறங்கக் கைபோய்ச்
சேர்த்தநீர்த் [2] துவலை பொன்னு
[3] முத்தமுந் திரையின் வீசி
நீத்தம்வான் [4] றலைய தாகி
நிமிர்ந்தபார் கிழிய நீண்டு
கோத்தகா [5] லொன்றோ டொன்றின்
குலமெனப் [6] பிரிந்த தன்றே.

காத்த - அணைகள் போட்டுத் தண்ணீரைக் காத்துக்கொண்டிருந்த. கார்த்த (பி - ம்) - கறுத்த; 'கருங்கான் மள்ளர்' (திருவிளை. நாட்டு. 25.) கலிப்பறை - ஒலியையுடைய பறை. கறங்க - ஒலிக்க. வெள்ளத்தை அடக்கப் பறை அறைதல்: 'வையைத் திரைச்சிறை யுடைத்தன்று கரைச்சிறை யறைகெனும், உரைச்சிறைப் பறையெழ' (பரி. சு : 22-4); 'மன்ற நிகழ் தென் கரைகடந்து மதுரை நகர்புகக்கண்டு, துன்று மிரவிற் பறையறையுஞ் சும்மை கேட்டு' (திருவால. ௩௦ : 5); 'வெறித் தடக்கை மதயானை மந்திரிகள் வேறு வேறு பல் குடிகளும் . . . . . அறுத்துவிட்டு நகரெங்கணும் பறையறைந் தழைத்து' (திருவிளை. மண்சுமந்த. 3.) கரைகாப்பவர் ஆர்த்தல்: 'கவ்வையுங் கடும்புன லொலியுங் காப்பவர், செவ்வனூ ரூயிரஞ் சிலைக்கும் பம்பையும்' (சீவக. 42.) கைபோய் - விரைந்து சென்று; ஒழுங்காகச் சென்று. துவலை - துளி; 'தூத னிட்ட மலையின் றுவலையால்' (சு. 7 : 37.) கோத்தகால் . . . . . பிரிந்த : 'ஆதியிலே ஒரு நதியாய்ப் பின்பு வேறு வேறானது எப்படி யிருந்த தென்றால், ஆதிகாலத்திலே பிரம்மாவினிடத்திலே பிறந்த பிரம வங்கிசமானது பின்பு அனந்தம் குலங்களாகப் பிரிந்தது போலும் இருந்தது' (ஓர் உரை.) (குலம் ஒன்றில் அனேகம் பெயர் உற்பவித்தாற் போல ஆற்றிற் கால்கள் பல பிரிந்தன.)

'பிரிந்ததன்றே' என்பதற்கு நீத்தம் தோன்றா வெழுவாய்; 'பிரிந்த வன்றே' என்ற பாடத்துக்குக் 'கோத்த கால்' எழுவாய்; கால் - கால்கள்.

(பி - ம்.) [1] 'கார்த்த கான்' [2] 'திவலை' [3] 'முத்தொடு' [4] 'றலையவாகி' [5] 'லொன்றொ டொன்றின்' [6] 'பிரிந்த வன்றே' (௧௮)

44. கல்லிடைப் பிறந்து போந்து
கடலிடைக் கலந்த நீத்தம்

எல்லையின் [1] மறைக ளாலு
மியம்பரும் பொருளீ தென்னத்
தொல்லையி னொன்றே யாகித்
துறைதொறும் [2] பிரிந்த சூழ்ச்சிப்
பல்பெருஞ் சமயஞ் சொல்லும்
பொருளும்போற் [3] பரந்த வன்றே.

கல் - இமயமலை. கல்லிடை . . . . . நீத்தம் : 'மலைத்தலைய கடற் காவிரி' (பட்டினப். 1.) பொருள் - பரப்பிரமம்; 3. துறை தொறும் - இடங்கள் தோறும்; அந்த அந்தச் சமயங்கள்தோறும். சூழ்ச்சி - சூழ்ச்சியால். 'தடக்கை பிடித்தான் - தடக்கையால் பிடித்தான்' (1338) என்பதுபோல.

ஒப்பு : 'ஒன்றாகி மூலத்துருவம் பலவாகி யுணர்வு முயிரும் பிறிதாகி', க. 2 : 30.

(மு - ம்.) [1] 'மறைக ளானும்' [2] 'பரந்த' [3] 'பரந்த தன்றே' (கக)

புனல் எங்கும் பரத்தல்

45. தாதுகு சோலை தோறுஞ்
[1] சண்பகக் காடு தோறும்
போதவிழ் பொய்கை தோறும்
[2] புதுமணத் தடங்க டோறும்
மாதவி வேலிப் பூக
வனந்தொறும் வயல்க டோறும்
ஓதிய வுடம்பு தோறு
முயிரென வுலாய தன்றே.

சந்தனக்காடு (பி-ம்): 'சந்தக்காவெலாம்' (47.) போதவிழ் பொய்கை - அரும்புகள் முறுக்கு அவிழ்கின்ற பொய்கை; பொய்கை - மானிடராக்காத நீர்நிலை' (சீவக. 337, ந.) புதுமணத் தடங்கள் - புதுமணத்தைக் கொண்ட தடாகங்கள். மாதவி - குருக்கத்தி. பூகவனம் - கமுகந் தோட்டம்.

ஓதியவுடம்பு - நாற்கதி முதலியவாக நூல்களால் ஓதப்பட்ட உடம்பினை. உடம்புதோறுமுள்ள உயிர் : மகத் பரிமாணம், மத்திம பரிமாணம், அணு பரிமாணம் என்ற மூன்றில் இது மத்திம பரிமாணம்; மத்திம பரிமாண மாவது புலப்பட்டும் புலப்படாமலும் இருத்தல்; 'வ்யக்தா வ்யக்தம்' எனப்

படும். 'ஜீவன் ஒன்றே பல உடல்களை எடுத்துக்கொள்ளுகிறது' என்ற கொள்கையை ஒட்டிக் கம்பர் இதனைக் கூறினர். 'வானின்றிழிந்து வரம்பிகந்த மாபூ தத்தின் வைப்பெங்கும், ஊனு முயிரு முணர்வும்போ லுள்ளும் புறத்து முளனென்ப' (உ. 1 : 1.) ஓதிய . . . . . வுயிரென - 'எந்தச் செனனமெடுப்பினும் அந்த அந்த உடம்புகளிலே போய் நுழையப் பட்ட ஆத்மாவைப் போல' (ஓர் உரை.)

(பி - ம்.) [1] 'சந்தனக் காடு', 'சண்பகக் காவு' [2] 'புதுமணற் றடங்கள்' (உ0)

ஆற்றுப்படலம் முற்றும்

2. நாட்டுப் படலம்

நாட்டுப் படலம்—கோசல நாட்டின் இயல்பைக் கூறும் பகுதி. கோசல நாட்டாரின் செல்வமிகுதி, கல்வி, கேள்வி யறிவு, ஆடல் பாடல் முதலிய கலைகள், காதல், வீரம், வாணிகம், அறம், ஒழுக்கம், பலவகை வேள்வி, திருவிழா முதலியன இப்பகுதியில் அழகு தோன்ற வருணிக்கப் பெற்றுள்ளன.

46. **வாங்கரும் பாத நான்கும் வகுத்தவான் மீகி யென்பான்**
தீங்கவி செவிக ளாரத் தேவரும் [1] பருகச் செய்தான்
ஆங்கவன் புகழ்ந்த நாட்டை யன்பெனு [2] நறவை மாந்தி
மூங்கையான் [3] பேச லுற்றா னென்னயான் மொழிய லுற்றேன்.

வாங்கரும் - வாங்குதற்கு அரிய; அவர் பாடிய சுலோகத்தில் ஓர் அடியை எடுத்துவிட்டுப் புதிதாக ஒன்றைப் புகுத்தமுடியாது என்பது கருத்து. பாதம் நான்கு - நான்கு அடிகள். நான்கு பாதங்களாலான சுலோகம் வான்மீகிக்கு முன்பில்லை; இவரே முதலில் செய்தவர்; ஆதலின் இவர் ஆதிகவி. வான்மீகியின் தீங்கவி : 'வசையறு மதுரவான் மீகி' (எ. 15 : 142.) தேவரும் பருகச் செய்தான் : வான்மீகிராமாயணத்தின் பலச்ருதியில், 'தேவரும் கேட்டு மகிழ்ந்தனர்' என்பர். நறவம் - தேன். மூங்கையான் . . . . . பேசலுற்றான்; துற்றலப். அவை.

(பி - ம்.) [1] 'பகரச்' [2] 'நறவ மாந்தி' [3] 'மொழிய' (க)

47. வரம்பெலா முத்தந் தத்து மடையெலாம் பணில மாநீர்க்
குரம்பெலாஞ் செம்பொன் மேதிக் குழியெலாங் கழுநீர்க் கொள்ளை
பரம்பெலாம் பவளஞ் சாலிப் பரப்பெலா மன்னம் பாங்கர்க்
[1] கரும்பெலாஞ் செந்தேன் சந்தக் காவெலாங் களிவண் டீட்டம்.

பணிலமென்றது முத்திற்குக் காரணம் கூறியது; வரம்பில் முத்தை யீன்ற பணிலம் மடையிலுள்ளதென்றபடி. குரம்பு - அணை. மேதி - எருமை. மேதிக் குழியெலாம் கழுநீர்: 'குழியெலாங் கழுநீ ராகி' (980); 'கழுநீர் மேய்ந்த கயவா யெருமை' (சிறுபாண். 42.) பரம்பு - பரம்பு அடிக்கும் பலகை; 52. சாலி - நெல். சாலிப் பரப்பில் அன்னம்: 51.

கரும்பெலாம் செந்தேன்: 'கரும்பி னணிமடற் றொடுத்த, நிறையுறு தீந்தேன்' (பெருங். க. 48: 146-7); 'தீங்கரும் பெருத்திற் றூங்கி யீயின்றி யிருந்த தீந்தேன்' (சீவக. 712.)

(பி - ம்.) [1] 'காம்பெலாம' (உ)

48. ஆறுபா யரவ மள்ள [1] ராலைபா யமலை யாலைச்
சாறுபா யோசை வேலைச் [2] சங்கின்வாய் பொங்கு மோதை
ஏறுபாய் தமர நீரி லெருமைபாய் துழனி யின்ன
[3] மாறுமா றாகித் தம்மின் [4] மயங்குமா மருத வேலி.

அரவம், அமலை, ஓசை, ஓதை, தமரம், துழனி: ஒரு பொருட் பன்மொழி. மள்ளர் - உழவர். வேலை - கடற்கரை.

(பி - ம்.) [1] 'ராலைவா யமலை' [2] 'சங்குவாய்' [3] 'மாறு மாறுடிப் பாடை', 'மாறு மாறுகிப் பாடை' [4] 'வயங்குமா' (ங)

49. தண்டலை மயில்க ளாடத் தாமரை [1] விளக்கந் தாங்கக்
கொண்டல்கண் முழவி னேங்கக் [2] குவளைகண் விழித்து நோக்கத்
தெண்டிரை யெழினி காட்டத் தேம்பிழி [3] மகர யாழின்
வண்டுக ளினிது பாட மருதம்வீற் [4] றிருக்கு மாதோ.

தண்டலை - சோலையில். தாமரை விளக்கம்: 'செந்தா மரைபூத் தெனத்தீப மெடுத்த தன்றே' (972); 'விளக்கி னன்ன சுடர்விடு தாமரை' (நற். ஙகo: 1.)

கொண்டலுக்கு முழவு: மலைபடு. 1-3; அகநா. ஙஉஅ: 1-2; நற். கஙக: 3-6; குறுந். ஙஉங. 'புலனைந்தும்' (திருஞா. தே.) குவளை கண்விழித்து நோக்கல்: 'முழுநீர் விழிபோல், மைத்தலர் நீல மலர்வ்யல்'

(தஞ்சை. 425.) எழினி - சித்திரம் எழுதிய திரைச் சீலை. கந்த. திருவவதாரப். 111. மகரயாழ் - பத்தொன்பது நரம்பு கட்டின வீணை; சீவக. 608. ந. (மகர மீன் முகம் போலும் யாழ்); 149, 154, 167. தேம்பிழி மகரயாழ்: யாழின்இசைக்கு ஆகுபெயர்; 'குழலினிது யாழினிதென்ப' (குறள், 66.) வண்டுக்கு மகரயாழ்: மணி. ச: 4.

(பி - ம்.) [1] 'விளக்க மேந்தக்' [2] 'குவளைகள் விழித்து' [3] 'மதுர யாழின்' (ச)

50. தாமரைப் படுவ வண்டுந் தகைவரு திருவுந் தண்டார்க்
காமுகர்ப் படுவ மாதர் கண்களுங் காம னம்பும்
மாமுகிற் படுவ வாரிப் பவளமும் வயங்கு முத்தும்
நாமுதற் படுவ மெய்யு நாமநூற் பொருளு மன்றே.

தகைவரு - அழகு வளர்கின்ற. காமுகரிடத்தே படுவன. 'மாமுகிற் . . . . . முத்தும்;' மேகங்கள் கடலிலுள்ள பவளங்களையும் முத்துக்களையும் தண்ணீருடனே குடித்துவிட்டுப் பொழியும் என்றபடி. நாமுதல் - நாவினிடத்தே. நாமம் - புகழ். படுவ - உண்டாவன. (ரு)

51. நீரிடை யுறங்குஞ் சங்க நிழலிடை யுறங்கு மேதி
தாரிடை யுறங்கும் வண்டு தாமரை யுறங்குஞ் செய்யாள்
தூரிடை யுறங்கு மாமை துறையிடை யுறங்கு மிப்பி
போரிடை யுறங்கு மன்னம் பொழிலிடை [1] யுறங்குந் தோகை.

நிழலிடை யுறங்கு மேதி: சிறுபாண். 42-6; அகநா. கக: 15-7. தார் - பூ; மாலையுமாம். தூர் - 'ஆழமான பள்ளங்களிலே இருக்கிற சேற்றோடே கூடிய மரத்தினது வேர்ச் சந்துகள்' (ஓர் உரை.) இப்பி - சிப்பி. போர் - நெற்போர்.

(பி- ம்.) [1] 'யுறங்கு மேகம்' (சு)

52. படையுழ வெழுந்த பொன்னும் பணிலங்க ளுயிர்த்த முத்தும்
இடறிய பரம்பிற் காந்து மினமணித் தொகையு [1] நெல்லின்
மிடைபசுங் கதிரு மீன்ற மென்கழைக் கரும்பும் வண்டும்
கடைசியர் முகமும் போதுங் கண்மலர்ந் தொளிரு மாதோ.

படை - கலப்பை; கொழு. படைச் சாலில் எழுந்த. பணிலங்கள் - சங்குகள். ஈன்ற - கணுக்கள்தோறும் முத்துக்களை யீன்ற. கடைசியர் - பள்ளத்திகள். கண்மலர்ந்தொளிரும்: கடைநிலைத்தீவகம். பொன்னும்

முத்தும், தொகையும், கதிரும் கண் மலர்ந்து ; கண் - இடம். கரும்பு கண் மலர்ந்து ; கண் - கணு. வண்டு கண்ணைப்போல மலர்ந்து. முகம் கண்கள் மலரப்பெற்று. போது கள்மலர்ந்து.

(பி-ம்.) [1] 'நெல்லும், மிடைபசுங் கதிர்க ளீன்ற மென்றழைக் கரும்பும்' (எ)

53. [1]தெள்விளிச் சீறியாழ்ப் பாணர் தேம்பிழி நறவ மாந்தி
வள்விசி கருவி பம்ப வயின்வயின் வழங்கு பாடல்
வெள்ளிவெண் மாடத் தும்பர் வெயில்விரி பசும்பொற் பள்ளி
எள்ளருங் கருங்கட் டோகை யின்றுயி லெழுப்பு மன்றே.

தெள்விளி - தெளிந்த இசை ; 'தீந்தொடை மகர வீணைத் தெள்விளி' (சீவக. 608.) [தெளிந்த மிடற்றோசை] சீறியாழ்ப்பாணர் - சிறுபாணர்; 'இன்குரற் சீறியா ழிடவயிற் றழீஇ' (சிறுபாண். 35.) இவர் பெரும்பாண ரினும் வேறுயவர். தேம்பிழி நறவம் - தேனுற் சமைத்த கள்; குறிஞ்சி. 155; அகநா. எஅ : 7 ; பெருங். உ. 2 : 177. வள்விசி கருவி - வாரால் கட்டிய முழவம்; 154. பம்ப - ஒலிக்க. பாடல் - வைகறைப் பாடல். பாடல் மயிலைத் துயிலெழுப்பும்.

(பி - ம்.) [1] 'தெள்ளிய சிறியாழ்ப்' (அ)

54. ஆலைவாய்க் கரும்பின் றேனு மரிதலைப் பாளைத் தேனும்
சோலைவாய்க் கனியின் றேனுந் [2]தொடையிழி யிருலின் றேனும்
மாலைவா யுகுத்த தேனும் வரம்பிகந் தேர்டி வங்க
வேலைவாய் மடுப்ப [3]நுங்கி மீனெலாங் களிக்கு மாதோ.

கரும்பின் தேன் - கருப்பஞ் சாறு. அரிதலை - அரிந்த தலையை யுடைய. பாளை - தெங்கு முதலியவற்றின் பாளை. பாளைத் தேன் : பரி. எ : 34-5, பரிமேல் ; பாளை தந்த மது : 69. 'வாளையும் . . . . . . பாளையந் தேறல் . . . . . பழனங்களே' (இறை. 23. மேற்.) 'கமுகி னெற்றிப் பூ மாண்ட தீந் தேன்' (சீவக. 31); தே. 4303. இருல் - தேனடை. தொடையிழி என்றதனுற் கொம்புத்தேன் என்றவாறு. வரம்பு இகந்து என்றது அளவில் லாமல் கழனி, குளம், ஏரி முதலானவையெல்லாம் அழித்துக்கொண்டு என்றபடி. வங்கம் - கப்பல். நுங்கி - விழுங்கி ; 'நுங்குவ ருலகையோர் நொடியில்' (211.)

(பி - ம்.) [1] 'சோலைவாய் மலரின்' [2] 'தொடையளி யிருலின்' [3] 'வுண்டு' (க)

55. பண்கள்வாய் மிழற்று மின்சொற் கடைசியர் பரந்து நீண்ட
கண்கைகான் முகம்வா யொக்குங் களையலாற் களையி லாமை
உண்கள்வார் கடைவாய் மள்ளர் [1] களைகலா துலாவி நிற்பார்
பெண்கள்பால் வைத்த நேயம் [2] பிழைப்பரோ சிறியோர் பெற்றால்.

கண்ணுக்குக் குவளை; கை கால் முகங்களுக்குத் தாமரை; வாய்க்குச் செவ்வாம்பல். ஆட்வர் களை பறித்தல்: 547; சீவக. 51. பெண்கள் பால் . . . . . பெற்றால் - 'அற்ப அறிவுடையவரும் பெண்கள்மேலே ஆசை வைத்தால் பிழைக்கமாட்டார்கள்' (ஓர் உரை.)

(பி - ம்.) [1] 'களைகிலா துலாவி' [2] 'மறப்பரோ' (கo)

56. புதுப்புனல் குடையு மாதர் [1] பூவொடு நாவி பூத்த
கதுப்புறு வெறியே நாறுங் கருங்கடற் றரங்க மென்றால்
[2] மதுப்பொதி மழலைச் செவ்வாய் வாட்கடைக் கண்ணின் மைந்தர்
[3] விதுப்புற நோக்கு மன்னர் மிகுதியை விளம்ப லாமோ.

நாவி - கஸ்தூரி. கதுப்பு - கூந்தல். வெறி - மணம். விதுப்பு - விரைந்த விருப்பம்; 'நெஞ்சே, ஈரம் பட்ட செவ்விப் பைம்புனத், தோரே ருழவன் போலப், பெருவிதுப் புற்றன்றால்' (குறுந். களக); 'வதுவை மண்ணிய மகளிர் விதுப்புற்று' (அகநா. களசு: 8); 'புணர்ச்சி விதும்பல்' (குறள், அதி. 129).

ஒப்பு: 'குரும்பைவெம் முலையா ராடக் கூந்தலி னறவந் தோய்ந்த, இரும்புன லாறு பாய வெறிதிரை சுருட்டுந் தெண்ணீர்க், கருங்கடல் புலவு நீங்கி நறுமணங் கமழு மென்றால், முருந்துறழ் மூர லார்தம் மிகுதியை மொழிய லாமோ' (நைடத. நாட்டுப். 11.)

(பி - ம்.) [1] 'போதொடு நாவி' [2] 'மதுப்பொழி', 'மதுப்பொசி' [3] 'விதிர்ப்புற நோக்கு மின்னார்' (கக)

57. வெண்டளக் கலவைச் சேறுங் குங்கும விரைமென் சாந்தும்
குண்டலக் [1] கோல மைந்தர் குடைந்தநீர்க் கொள்ளைச் [2] சாற்றில்
தண்டலைப் பரப்புஞ் சாலி வேலியுந் தழீஇய வைப்பும்
[3] வண்டலிட் டோட மண்ணு மதுகர மொய்க்கு மாதோ.

வெண்டளம் - பச்சைக் கருப்பூரம். வெண்டளக் கலவைச் சேறு: ச. 1: 16; 'குங்குமத்தளம்' (தக்க. 42, உரை.) நீர்ச்சாற்றில் - புதுப்புனல் விழவில். கொள்ளைச்சாற்றில், சேறும் சாந்தும் பரப்பிலும், வேலியிலும்,

வைப்பிலும் வண்டலிட்டோட மதுகரம் மொய்க்கும். 'கொள்ளைச் சாறும்' என்ற பாடங் கொள்ளின் 'வண்டலிட்டோடும்' என முடிக்க.

ஒப்பு : 1-2 : 1130.

(பி - ம்.) [1] 'கோதை மாதர்' [2] 'சாறும்', 'சேற்றில்' [3] 'வண்டலிட் டோடும்' (சஎ)

58. சேலுண்ட [1] வொண்க ணாரிற் றிரிகின்ற செங்கா லன்னம்
மாலுண்ட நளினப் பள்ளி வளர்த்திய மழலைப் பிள்ளை
காலுண்ட சேற்று மேதி கன்றுள்ளிக் கனைப்பச் சோர்ந்த
பாலுண்டு துயிலப் பச்சைத் [2] தேரைதா லாட்டும் பண்ணை.

சேல் உண்ட - சேல் என்னும் மீனை ஒத்த. ஒண்கணாரில்; இல் : ஐந்தனுருபு. சேலுண்ட . . . . . லன்னம் 'பள்ளத்திகளுடைய நடையைக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டிக் குஞ்சுகளை மறந்துவிட்டு அவர்கள் வீட்டிலே போய் அவர்கள் பின்னே திரிந்துகொண்டிருக்கிற அன்னங்கள்' (ஓர் உரை.) (மாலுண்ட நளினம் - பெருமையையுடைய நளினம். காலுண்ட சேற்று மேதி - சேறு படிந்த கால்களையுடைய எருமைகள்). கன்றுள்ளப் பால்சொரிதல் : 70 ; 'மோட்டெருமை வாவிபுக முட்டவரால் கன்றென்று, வீட்டளவும் பால்சொரியும்' (கம்பர் தனிப்.) 'கனைத்திளங் கற்றெருமை கன்றுக் கிரங்கி, நினைத்து முலைவழியே நின்றுபால் சோர (திவ். திருப்பாவை, 49) ; உணவு கொடுக்கவும் தாலாட்டவும் அன்னங்களுக்குப் பொழுதில்லை. பண்ணை - வயலில்.

முடிபு : அன்னம் வளர்த்திய பிள்ளை உண்டு துயிலும்படி தேரை தாலாட்டும்.

(பி - ம்.) [1] 'வுண்கணாரிற்' [2] 'தேரை தாராட்டும்', 'தேரை பாராட்டும்' (சஅ)

59. குயிலினம் வதுவை செய்யக் கொம்பிடைக் குனிக்கு மஞ்ஞை
அயில்விழி [1] மகளி ரோடு மரங்கினுக் கழகு செய்யப்
பயில்சிறை யரச வன்னம் பன்மலர்ப் பள்ளி நின்றும்
துயிலெழத் தும்பி காலைச் செவ்வழி முரல்வ சோலை.

குயிலினம் - சேவலும் பெடையுமாகிய குயில்கள். குனிக்கும் - ஆடுகின்ற. பயிலல் - நெருக்கம். எழ - எழும்படி. தும்பி - வண்டுகள். செவ்வழி : மாலைப் பொழுதிற்குரிய பண். செவ்வழி : புறநா. கசக : 1-3. காலையிற் செவ்வழி பாடியது தேனுண்ட மயக்கத்தால்.

(பி - ம்.) [1] 'மகளிராடு'

'குயிலின'த்துக்குப் பின் கீழ்வரும் பாடல் ஒரு பிரதியிற் காணப் படுகிறது :

' காளையர் சேறு தன்னைக் கலந்துடன் மிதித்து நட்ட
தாள்களுங் கழுநீர் நாறுந் தடக்கையு மதுவே நாறும்
ஆளையுஞ் சீறிப் பீறி யணிமலர்க் கமுகிற் பாய்ந்த
வாளையும் பாளை நாறும் வயல்களு மதுவே நாறும். (கச)

60. பொருந்திய மகளி ரோடு வதுவையிற் பொருந்து வாரும்
பருந்தொடு நிழல்சென் [1] றன்ன வியலிசைப் பயன்றுய்ப் பாரும்
மருந்தினு மினிய கேள்வி செவியுற மாந்து வாரும்
விருந்தினர் முகங்கண் டன்ன விழாவணி விரும்பு வாரும்.

பொருந்திய மகளிர் - பிறப்புமுதலிய பத்துவகையாலும் ஒத்த மகளிர். இயல் - பாஷைப் பாட்டு. பருந்தொடு . . . . . இயலிசை : 'பருந்து நிழலும் போற் பாட்டு மெழாலும்' (சீவக. 730); 'பருந்தும் நிழலுமெனப் பாவும் உரையும்' (சிலப். அடியார். உரைப்பா); 'பாற்றி யக்கமு நீழலு மாமெனப் பாட' (கந்த. திருக்கல். 1) 'பருந்து பறக்குமிடத்து முறையே உயர்ந்து அந்நிலத்தின்கண் நின்று ஆய்ந்து பின்னும் அம்முறையே மேன்மே லுயர்கின்றாற்போலப் பாடவேண்டுதலின்' (சீவக. 730. ந.) 'வீணையினது தந்தியைப்போல் கண்டத் தொனியுங்கூட்டிப் பாடுகிறபேரும்' (ஓர் உரை.)

மருந்தினும் இனிய கேள்வி : 'செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவின், ஆன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து' (குறள். 413.) விருந்தினர் முகங் கண்டன்ன விழா : 'அசாஅத்தா னுற்ற வருத்த முசாஅத்தன், கேளிரைக் காணக் கெடும்' (நாலடி. 201.)

(பி-ம்.) [1] 'றென்ன' (கரு)

61. கறுப்புறு மனமுங் கண்ணிற் சிவப்புறு சூட்டுங் காட்டி
[1] உறுப்புறு படையிற் றாக்கி யுறுபகை யின்றிச் சீறி
வெறுப்பில களிப்பின் வெம்போர் [2] மதுகைய வீர வாழ்க்கை
மறுப்பட வாவி பேணு வாரணம் பொருத்து வாரும்.

கறுப்பு - வெகுளி. கண்ணின் - கண்ணைக்காட்டிலும். சூட்டு - உச்சிக் கொண்டை. உறுப்புறுபடை - கால்கள் மூக்கு என்னும் உறுப்புக்களாலியன்ற படை; காலாயுதம் என்பது கோழிக்கு ஒரு பெயர். பகையின்றிச் சீறி : 'கறுவொடு மொன்றோ டொன்று காரண மின்றிச் சீறி' (நைடத. நாட்டுப். 8.) வெம்போர் மதுகைய - வெம்போரில் வலிமையை யுடையனவாகிய.

மறுப்பட - குற்றம்பட. [ஆக்கை மறுப்பட (பி. ம்.) - உடம்பு கிழிபட.] வாரணம் - கோழிகள். கோழி வென்றி : சீவக. 73, 120; பு. வெ. 348.

(பி - ம்.) [1] ' உறுப்புடைபடை ' [2] ' மதுகையர் வீரவாக்கை ' (சகூ)

62. எருமைநா கீன்ற செங்க [1]ணேற்றையோ டேற்றை சீற்றத்
துருமிவை யென்னத் தாக்கி யூழுற நெருக்கி யொன்றாய்
விரியிரு ளிரண்டு கூறாய் வெகுண்டன [2] வனைய நோக்கி
அரியினங் குஞ்சி யார்ப்ப [3] வஞ்சுற வார்க்கின் றாரும்.

எருமை நாகு - பெண் எருமை (பெரும்பாண். 165.) ஏற்றை - கடா. ' துருவை மென்பிணை யீன்ற . . . . . யேற்றை ' (75.) உரும் - இடி. ஊழ் உற - முறைப்படியே. எருமைக் கடாக்களுக்கு இருள். ஒன்றாய்விரிந்த இருள். வெகுண்டன அனைய - கோபங் கொண்டனவாகிய அத்தகைய கடாக்களை. அரி இனம் - வண்டின் சாதிகள். குஞ்சியார்ப்ப - குடுமிகளி னின்றும் எழுந்து ஆரவாரிக்க. அஞ்சுற - கேட்போர் அச்சமடையும்படி. மஞ்சுற என்ற பாடத்துக்கு மேகமண்டலத்தைப் பொருந்த என்பது பொருள். மேகத்தை ஒப்ப எனினும் ஆம். ஆர்ப்பவர் வீரர் என்றபடி.

(பி - ம்.) [1] ' னேற்றினோ டேற்றை ', ' னேற்றினோ டேறு சீற்றத் ' [2] ' வதனை ' [3] ' மஞ்சுற ' (சஎ)

63. முள்ளரை முளரி வெள்ளி முளையிற முத்தும் பொன்னும்
தள்ளுற மணிகள் [1] சிந்திச் சலஞ்சலம் புலம்பச் சாலில்
துள்ளிமீன் றுடிப்ப வாமை [2] தலைபுடை சுரிப்பத் தூம்பின்
உள்வரா லொளிப்ப மள்ள ருழுபக டுரப்பு வாரும்.

வெள்ளி - வெள்ளை ; 493. இற - ஒடிய. முளரி வெள்ளி முளையிற - ' தாமரைக் கிழங்கின் வெள்ளிய வேர்கள் அறுந்துபோக (ஒர் உரை.) தள்ளுற - சிந்த ; ' எள்ளு மேனலும் . . . . . தள்ளு நீர்மையில் ' (99) மணிகள் - முத்துக்களை. புலம்ப - தனிமையடைய. சுரிப்ப - அடக்கிக் கொள்ள ; ' ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றின் ' (குறள். 126.) தூம்பு - மதகு. உரப்புதல் - அதட்டி ஓட்டுதல்.

(பி - ம்.) [1] ' சிந்தச் ' [2] ' தலையுறை '

61-3. பொருத்துவாரும், ஆர்க்கின்றாரும், உரப்புவாரும் ஆயினரென ஒருசொல் வருவித்து முடிக்க. (சஅ)

64. முந்துமுக் கனியி னானா முதிரையின் [1] முழுத்த நெய்யில்
செந்தயிர்க் கண்டங் கண்ட மிடையிடை செறிந்த [2] சோற்றில்
தந்தமி லிருந்து தாமும் [3] விருந்தொடுந் தமரி னோடும்
[4] அந்தணர் முதலோ ருண்டி யயில்வுறு [5] மமலை யெங்கும்.

நானா - பலவகையான; 176. [முதிரை - அவரை, துவரை, கடலை, சிறுபயறு.] [தயிர்க்கண்டம் - கட்டித்தயிர் : கண்டம் - கண்ட சருக்கரை.] செறிந்த சோறு - 'சன்னச்சம்பாவரிசிச் சோறு' (ஓர் உரை.) விருந்து - புதியராக வந்தவர். அந்தணர் முதலோர் - பிராமணர் முதலிய நான்கு வருணத்தாரும் பிறரும். [தமதுண்டென்ன (பி. ம்.) - தம்முடைய பாகத்தைப் புசித்த இன்பம்போல.] 'அந்தண ரமுதருத்தி - பிராமணர்களைப் போசனம் பண்ணுவித்து' (ஓர் உரை); 'வேதியர்க் கருத்திப் பின்னர் விருந்தொடு நுகர்வர்' (நைடத. நாட்டுப். 14.) அயில்வுறும் அமலை - உண்ணும் ஆரவாரம். 'ஊணொலி யரவம்' (புறநா. கஎ : 4.) தம்தம் இல் இருந்து விருந்து ஓம்புதல்: 'தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்றால்' (குறள். 1107.)

(பி - ம்.) [1] 'முகிழ்த்த' [2] 'சோற்றை' [3] 'விருந்தொடு தமதுண்டென்ன' [4] 'அந்தண ரமுத வுண்டி', 'அநதண ரமுத ருத்தி' [5] 'மமலைத் தெங்கும்' (கக)

65. முறையறிந் [1] தவாவை நீக்கி முனிவுழி முனிந்து [2] வெஃகும்
இறையறிந் துயிர்க்கு நல்கு [3] மிசைகெழு வேந்தன் காக்கப்
பொறைதவிர்ந் துயிர்க்குந் தெய்வப் பூதல மதனிற் பொன்னின்
நிறைபரஞ் சொரிந்து வங்க நெடுமுது காற்று நெய்தல்.

முறை - மனுமுறையை. முனிவுழி முனிந்து - தண்டிக்க வேண்டிய விடத்துத் தண்டித்து; முனிவு - கோபம். வெஃகும் இறை - விரும்பிக் கொள்ளத்தக்க வரிப்பொருளை; 'இறை அறிந்து உயிர்க்கு நல்கும் - ஓர் ஆன்மாவுக்குப் பிராண ஆனி வருமிடத்து விரைந்து போய் அந்த வுபத்திரவத்தை நீக்கி ரட்சிக்கும்' (ஓர் உரை); இப்பொருளின்படி இறை என்பதற்கு இறந்து படுதல் என்பது பொருளாம்; 'பிரிந்திறை சூழாதி மைய' (கலி. கஅ : 2 ந.) வேந்தன் - தசரதன். இசைகெழுவேந்தன்; 30. பரம் - பாரமென்பதன் விகாரம். [வேந்தன் நீதிமுறையினாற் காக்கப் பாரம் நீங்கிய பூமி.] உயிர்க்கும் - பெருமூச்சுவிடும். சொரிந்து - கரையினிடத்தே இறக்கி. வங்கம் நெய்தல் நெடுமுதுகாற்றும் - கப்பல்கள் தம் நெடிய முதுகைக் கடற்கரையில் ஆற்றிக்கொள்ளும். பொறைதவிர்ந்த பூதலத்திற்குக்

கபபலகள பொறையைக கொடுககுமென்றபடி முதுகாறறல 758, 2 12 34 கலம நிதி சொரிதல 83

(பி ம) [1] 'தவாவி னீவகி ' [2] ' வைகும ' [3] 'மிருநில வோதன காககும ' (௨௦)

66 எறிதரு மரியின சுமமை
யெடுததுவா னிடட போரகள
[1]குறிகொளும போததிற கொலவார
[2] கொனறநெற குவைகள செயவார
வறியவாக குதவி மிகக
விருநதுண மனையி னுயபபான
நெறிகளும புதைபபப பணடி
நிரைததுமண ணெளிய லூரவார

எறிதரும - அரியபபடட சுமமை - சுமை, விகாரம குறிகளும போறறிக கொளவார எனறபாடததிறகு - அடையாள முததிரைகளேயும வைததுக கொளவாரகள போர போடட பின நெல அடிததல சில நாடடு வழககம இரவில போரகளைக கலைதது அரிகளை எவரும எடுதது விடாதபடி போரகளின பலபககஙகளில சாணததையும மணணையும பிசைநதிடடு எழுதது அடையாளமிடட பலகையைக கொணடு முததிரையிடுவதுணடு குறி கொளும போததிற கொலவார - தூணடுவோரின குறிபபிற செலலும எருமைக கடாககளைக கொணடு மிதிபபிபபார, பெரும்பாண் 236-42, ' சுடுசால போரபழித தெருமைப போததினுல், மாடுறத தெழிதது கூடபிய செஙநெறகுபபைகள குனற மொததவே' (சீவக 59), ' கூனி ருமபினிற குறைததரி சுமமையிற கொடுபோய, மேனி வநதுயா வரையெனப போரபல வேயநது, நீனி றககரும பகடடினுற றெழிததுவை நீதத, தூநி றததநெற பணடியிற பறபலா தொகுபபார ' (நைடத நாடடுப 10) விருநதுண ' தமககெனறுலே யேறறுா ' (ஆசாரக்)

(பி - ம) [1] ' குறிகளும போறறிக கொளவார ' [2] ' குனறினெற ', ' குனறினோ

(௨௧)

67 கதிரபடு வயலி னுளள [1] கடிகமழ பொழிலி னுளள
[2] முதிரபல மரததி னுளள முதிரைகள புறவி னுளள
பதிபடு கொடியி னுளள படிவளா குழியி னுளள
[3] மதுவள மலரிற கொளளும வணடென மளளா கொளவார,

புறவு - முல்லை நிலம் பதிபடு - பதிக்கப்படுகிற படிவளா குழியினுள்ள - பூமியினுள்ளே வளாகின்ற குழியிலுள்ளனவாகிய மஞ்சள், இஞ்சி, சேமபு முதலியன வணடென - அநத அநதக கால மறிநது கிளைதது கொளளும வணடைபபோல வணடின தனமை ச 7 38, கலி நo 1-4, கல் க 1-4, திருவிளை டு உ 19

(பி - ம) [1] 'கடிகமழ புனலி னுளள' [2] 'முதிரபயன' [3] 'மதுவன மலிற', 'மதுவன மதனிற', 'மதுமல ரதனிற' (உஉ)

வேறு

68 பருவ மஙகையா பஙகய வாணமுகத
[1] துருவ வுணகணை யொணபெடை யாமெனக
கருதி யனபொடு காமுறறு வைகலும
மருத வேலியின வைகின வணடரோ

உருவம - அழகு ஆண வணடு கணணைப பெடையென்று எணணி வழிபடல 'வணடு வழிபடரும வாடகணணுய' (பழ 4) மருத வேலி 350

(பி - ம) [1] 'துருவ வேறகணை', 'துருவ வொணகணை' (உங)

69 வேளை வென்ற [1] முகத்தியா வெமமுலை
ஆளை நினறு முனிநதிடு மஙகொர்பால
பாளை தநத மதுபபருகி பபரு
வாளை நினறு மதாககு மருஙகெலாம

வேளை வென்ற முகத்தியா - காமக கலகததைத தருதலில மனமதனை வென்ற முகததின அழகையுடையவா வேளை வென்ற விழிச்சியா என்ற பாடஙகொணடு வேலை எனபது எதுகை நோககி வேளை யென்று திரிநதது எனபாருமுளா 'காமனோ வயஙகு வாண முகத்தியா' (வி பா 14-ஆம போா 26) ஆள சாதியொருமை, உ 12 25

முகத்தியா, ஆள எனபன வயலகளில வேலை செயதுகொணடிருககும மள்ளாகளையும அவா மகளிரையும குறிககும முனிநதிடும வேலை செயய வொடடாமல காமநோயைக கொடுககும என்றபடி பாளை தநத மது: 54, உரை

(பி - ம.) [1] 'விழிச்சியா' (உச)

70 ஈர நீரபடிக திஙகிலத தேசில
காரக ளெனன வருஙகரு மேதிகள
ஊரி னினறகன றுளளிட [1] மெனமுலை
தாரை கொளளத தழைபபன சாலியே

இஙகிலததே சில காரகள எனன - பூமியிலே இறஙகி வருகிற சில மேகஙகள போல நீர படிதலினுலும நிறததினுலும பெரிய வடிவினுலும வெளளிய தாரைகளைச சொரிதலினுலும ஈரகள எருமைகளுககு உவமை யாயின, 'முரகீர படிநதனை மேகமும, நலஙகொள் மேதிகன ளுகுந தெரிககொணு' (பெரிய வாயிலார 3) எருமை கனறுளளிப பால சொரிதல 58, உரை (உரு)

(பி - ம) [1] 'வுணமுலை'

71 முடடி லடடின முழஙகுற வாககிய
கெடடு லைககமு நீரெடு நீததநதான
படட மெனகமு கோஙகு படபபைபோய
நடட செஙகெலி னுறு வளாககுமே

முடடு இல - விருநதளிததறகு எபபொழுதும குறைவிலலாத அடடில - மடைபபள்ளிகளில படபபை - தோடடக கூறு படடம - நீர ஓடை, தத்தை 72 கழுநீர செஙகெலலினுறுவளாததல 'புரநதர தாரு புதுவைச சடையன, இருந்தவிய ஊரதெறகு மேறகுப - பரநதபொனனி, ஆறறுநீ ராலவிளையு மபபாற கிழககரிசி, மாறறுநீ ராலவிளையு மாம' (பெருந் தொகை, 1131) (உசு)

72 [1] சூடடு டைததலைத தூகிற வாரணம
தாடடு ணைககுடை யததகை சானமணி
மேடடி மைபபன மினமினி யாமெனக
கூடடி னுயககுங [2] குருவிக குழாமரோ

வாரணம - கோழி, கோழி குபபையைக கிளறுதல் 'குபபைக கோழி' (குறுந் ௩0௫), 'குபபை கிளபபோவாக கோழி' (நாலடி 341), 'குபபை கிளபபரூக கோழி' (பெருங் ௩ 14 112) (தூணை [பி - ம] பேடும சேவலும) குருவிகள மினமினியைக கூடடில அடைததல 'எரியுமின மினிமணி விளககி னினறனைக, குரீஇயினம பெடையொடுந

துயிலவ கூடடினுள' (ச 7 87) (குரீ எனறது கடைககுறையும நீட்டும வழி நீட்டலும)

(பி-ம்) [1] 'கூட்டு டைததுணை' 'குரீஇக குழாமரோ', 'குரீஇயின குழாமெலாம', 'குரீயின குழாமரோ' (௭௨)

73 தோயும வெணடயிர மததொலி [1] துளளலபோய
[2] மாய வெளவளை வாயவிட டரறறவும
தேயு நுணணிடை செனறு வணஙகவும
[3] ஆயா மஙகைய ரஙகை வருநதுவார

துளளல - விட்டுவிட்டு ஒலிததல. வாய - பொருததுவாய வாய விட்டாறற 'அஞசிலமபே வாயவிட டாறறுவன' (நள க 15) துளளல மாயுமபடி அரறறவும (தயிா கடையும தொழிலில கைசொநது வருநது மெனறு அரறறவெனறு கொள்க) வணஙகவும - வளையவும.

ஒப்பு 'முலைலையங கோதை நலலாா முகமதி வெயாவு தோனற, வலலிநுண மருஙகு நோ்வ வாலவளை வாயவிட டாாபப, மெலவிரற காநதள் சேபப வெணடயிா கடையு மோதை, கொலபுலி முழககக மெனன வயின ஞெுறுங குளிறு மாதோ' (நைடத நாடடுப 15)

(பி-ம) [1] 'துளளவும' [2] 'ஆய வெளவளை' [3] 'ஆய மஙகையா' (௭௩)

74 குறற பாகு [1] கொழிபபன கோணெறி
கறறி லாத கருஙக ணுளைசசியா
முறறி லாா முகநதுதம முனறிலிற
சிறறில [2] கோலிச சிதறிய முததமே

குறற பாகு - களிபபாககினினறும, குறற - வெட்டிய கொழிப பன - கொழிதது வேறாக எடுககபபடுவன கோண நெறி - ஆடவா இதயங களைக கொளளை கொளளும் வழியை நுளை சசியா - நெயதல நிலப பெண டிா கோணெறி கறறிலாத எனறதனாலும சிறறில கோலுதலாலும பேதைப பருவததுச சிறுமிகளெனறு கொளளவேணடும [நெறி நுளைசசியா - விளாபபடாத் பாாவையையுடைய பாதவச சிறு பெணகள] முறறில - சிறு சுளகுகளில, சீவக 1099, ந ஆா - நிறைய இது மருதமும நெயதலும மயஙகியதைக கூறியது

முடிபு கொழிபபன முததமே

(பி-ம) [1] 'கொழிபபது', 'கொழிபபவா' [2] 'கோலச' (௭௪)

75 துருவை மென்பிணை யீனற துளககிலா
[1] வரிம ருபபிணை வனறலே யேறறைவான
உருமி டிததெனத தாககுறு மொலலொலி
வெருவி மாலவரைச சூனமழை மினனுமே

துருவை - செமமறியாடு இணை ஏறறை - ஒனறுககொனறு இணையான இரணடு ஆண ஆடுகள [துருவை ஏறறை - தலையீறறு ஆடு ஈனற இடாய] பிணை ஈனற ஏறறை 62 [வனறலை - கடினமான தலை] ஏறறை தாககுதல 'ஊககக முடையா னொடுககம பொருதகர, தாககறகுப பேருந தகைதது' (குறள், 486) இது முலலையும குறிஞசியும மயஙகி வநதது

(பி-ம்) [1] 'வரிம ருபபின வனறலே யேறுவான' (௧௦)

76 தினைசசி லமபுவ [1] தீஞசொ லிளஙகிளி
நனைசசி லமபுவ நாகிள வணடுபூம
[2] புனைசசி லமபுவ புளளினம வளளியோர
மனைசசி லமபுவ மஙகல வளளையே

தினை - தினைபபயிர சிலமபுவ - ஒலிபபன நனை - பூ அருமபு மலர வதறகு வணடு ஒலிககினறன புனை - நீர, பெருங் ௪ 7 75 மஙகல வளளை - உலககைப பாடடு, மலைபடு 342, குறுந் அக 1, கலி ௪௨ 7-8, சூளா சயம 106, பெருங் ௩ 40 · 85, 2 14 52, திருவள்ளுவ 5, மஙகல வளளை - 'நிததியமஙகலமும சோபனப பாடடும' (ஓர் உரை)

(பி-ம) [1] 'செஞசொ' [2] 'புனற சிலமபுவ' (௧௧)

77 கனறு டைபபிடி நீககிக களிறறினம
வனறொ டாபபடுக குமவன வாரிசூழ
குனறு டைககுல மளளர [1] குழூஉககுரல
இனறு ணைககளி யனன மிரிககுமே

கனறு நீககி 'கறையடி மடபபிடி கானத தலறக, களிறறுக கன றொழிதத வுவகையர' (அகநா அரு 3-4) தொடர - சஙகிலி [வனவாரி - வனப பரபபு] வாரி - யானையை அகபபடுததும குழி, மலைபடு 572 மளளர - யானையை அகபபடுததும வீரராகிய பாகர இது குறிஞசியும மருதமும மயஙகியது

(பி-ம) [1] 'குழுககுரல' (௧௨)

78 வளளி கொளபவா கொளவன மாமணி
துளளி கொளவன தூஙகிய மாஙகனி
[1] புளளி கொளவன பொனவிரி புனனைகள
பளளி கொளவன பஙகயத தனனமே

வளளி - வள்ளிக கிழஙகுகள [மாணிககமும கொளவா] வள்ளிககு மாமணிகொளளல, ௰௮ துளளி - ஆமை, பிங்கல, விகாரம ஆமை மாஙகனி யுணணல 'நெடுஙகான மாஅத தூழுறு வெணபழம, கொடுங தாள யாமை பாாபபொடு கவரும' (அகநா ககஎ 15-6) மாஙகனி துளளி கொளவன எனறலும ஆம, துளளி - துளி, தேன துளிததலை பஙகயததுப பளளிகொளவன

(பி - ம) [1] 'வெளளி கொளவன மெனமலாப புனனைகள' (௬௩)

79 கொனறை வேயஙகுழற கோவலா முனறிலிற
[1] கனறு றககுங குரவை கடைசியா
புனற லைபபுனங [2] காபபிடை போதரச
செனறி சைககு நுளைசசியா செலவழி

கொனறைக குழல - கொனறைப பழததைத துருவித துளைதது ஊது வது, 'கொனறையங தீஙகுழல' (சிலப் ஆயசசியா) கொனறை வேயங குழல - கொனறைக குழலும வேயஙகுழலும, வேய - மூஙகில, உறககும - உறஙகசசெயயும, முறறு 'கொனறை கனறுாககும கடைசியா குரவை - மருதநிலததில இருககபபடட பளளததிகள கைகோததாடுகிற குரவைக கூததின சததததைச சாககொனறைக காயைப புலலாங குழலா யூதுகினற இடையருடைய வாசலிலே கடடியிருககிற பசுவின கனறு கேடடுப பயநது கூபபிடும' (ஓர் உரை) காபபு இடை போதா - காவல கெடுமபடி நுளைசசியா - நெயதல நிலபபெணகள இசையைக கேடடுக கிளிகள மேலும மேலும தமமினமெனறு புனததுககுள வருகின்றமையினால இசை புனக காவலை அழிககினறது எனறபடி, 'ஆயோ வெனுஙகுா லஙதோ புனததை யழிககினறதே' (திருவரங்கக் கோவை) இது முலலையும மருதமும, குறிஞசியும நெயதலும மயஙகியது

(பி - ம) [1] 'கனறு ரககுங' [2] 'காபபுடை' (௬௪)

80 சேமபு [1] காலிறச செஙகழு நீாககுளத
தூமபு காலச சுரிவளை மேயவன

காமபு காலபொரக கண்ணகன மாலவரைப
பாமபு கானறெனப பாயபசுந தேறலே

கால இற - அடி அறறுப போகுமபடி குளததூமபு - குளததினுடைய மதகு கால - கக்க காமபு கால பொர - மூஙகிலகளைக காறறு அலைகக தேறல - மூஙகிலிற கட்டியிருந்த கூட்டினின்று வழியும தேனை தேனொழுக கததிறகுப பாமபு 'பொதிகக ணிருசுற பூமபுறம புதைஇ, மதிககண மறைநத மாசுண மான' (பெருங க 50 35-6) காவிறுமபடி தூமபு தேறலைககால அதனை விளை மேயவன

[பாமபு நானறெனப பாய பசுநதேறலால செஙகழுநீரக குளம பெருகி மடை வழியோடிய தேனைச சஙகின மூணடு முழஙகும]

(பி-ம) [1] 'காலபொரச' (கூ)

81 பெருநத டஙகட பிறைநுத லாரககெலாம
பொருநது செலவமுங கலவியும பூததலால
வருநதி வநதவாக கீதலும வைகலும
விருநது மனறி [1] விழைவன யாவையே

வைகலும - தினநதோறும விருநது - விருநதோமபல, 'மாதரா ரறபி னினறன வறஙகள' (104) விழைவன - அவாகள விருமபுவன

(பி-ம) [1] 'விளைவன' (கக)

82 பிறைமு கததலைப பெடபி னிருமபுபோழ
[1] குறைக றிததிரள [2] குபபைப பருபபொடு
நிறைவெண முததி னிறததரி சிககுவை
உறைவ [3] கொட்டின வூட்டிடந தோறெலாம

பிறை இருமபு - அரிவாய மணை, அரிவாளுமாம, 'தேயபிறை யிருமபு' (சீவக 55), குபபைப பருபபொடு - பருபபின குவியலோடு உறைவ கொட்டின - கொட்டினவையாகக கிடபபன ஊட்டிடம - ஊட்டுபபுரை

(பி-ம) [1] 'குறைந றைகககறிக குபபை' [2] 'குபபைய பொருபபொடு' [3] 'கொடபின தூட்டிடந', 'கோட்டமி ஞாட்டிடந' (கஎ)

83 கலஞசு ரககு நிதியங கணககிலா
நிலஞசு ரககு நிறைவள னனமணி
பிலஞசு ரககும பெறுதற கரியதம
குலஞசு ரககு மொழுககங குடிககெலாம

கலம் - மரக் கலங்கள். கணக்கிலா நிதியத்தை. நன்மணியைப் பிலம் சுரக்கும், பிலம் - சுரங்கம் குலம் ஒழுக்கம் சுரக்கும் ‘நல்லவை கெனின்’ (நாலடி 144) (௧௮)

84 கூற்ற மில்லையோர் குற்றமி லாமையால்
சீற்ற மில்லைதஞ் [1]சிந்தையின் செம்மையால்
ஆற்ற லல்லற மல்லதி லாமையால்
ஏற்ற மல்ல திழிதக வில்லையே

கூற்றம் - யமபயம், கூற்றமில்லை ‘யாக்கை நிலையா தென்றறிந்து மறுமைக்கு வேண்டுவன செய்து கொண்டமையின் கூற்றத்தின் கொலைக்கு அஞ்சாமற் காவலுண்டா யிருக்கிற மதுரை’ (மதுரைக் 632-3, உரை) ஆற்றல் - செய்தல் சிந்தையின் செம்மை - மனத்தின் நடுவு நிலை. ஒப்பு 98

(பி - ம்) [1] ‘சிந்தைநற் செய்கையால்’, ‘சிந்தையின் செவ்வியால்’, ‘சிந்தையின் செய்கையால்’ (௧௯)

85 [1]நெறிக டந்து பரந்தன நீத்தமே
குறிய நீந்தன குங்கும தோள்களே
சிறிய மங்கையர் தேயு மருங்குலே
வெறிய வும்மவர் மென்மலர்க் கூந்தலே

நெறிகடந்து நீத்தமே மற்றவை நெறியின் புறம்பில்லாத;
26 குறி - கரும்பும் தொய்யிலும் முதலாகிய அடையாளங்கள் வெறிய - வாசனை மணப்பன, வெறியையுடையன இது நியமச்சிலேடை யணி.

(பி - ம்) [1] ‘நெறியி’றந்து நடந்தன’ (௨௦)

86 அகிலி டும்புகை யட்டி லிடும்புகை
[1]நகலி னாலை நறும்புகை [2]நான்மறை
புகலும் வேள்வியிற் பூம்புகை யோடளாய்
முகிலின் விம்மி [3]முயங்கின வெங்கணும்.

நகலின் - நன்கு விளங்குதலுடைய ஆலை - கரும்பு ஆலைகளின் நான் மறை புகலும் வேள்வி ‘வேத வேள்வியை’ (தே திருஞா) முயங்கின - கலந்தன

(பி - ம்) [1] ‘நகையி னாலை’, ‘நகிலி டும்புகை யாலை’, ‘நகிலி னா’, ‘நகலி னா’ [2] ‘நாவலர்’ [3] ‘முழங்கின’ (௨௧)

87 இயலபுடை பெயாவன மயினமணி யிழையின
வெயிலபுடை பெயாவன [1] மிளிாமுலே குழலிற
புயலபுடை பெயாவன பொழிலவா [2] விழியிற
கயலபுடை பெயாவன கடிகமழ கழனி

இயல - சாயல மயில பெணகளின இயல்போல புடைபெயாவன மணியிழையின - இாததிஞபாணததிஞல குழலுககு மேகம உவமை விழியின - விழியைபபோல கடி - வாசனே

(பி - ம) [1] முலேயவா குழலபோற' [2] 'விழிபோற' (௪௨)

88 இடையிற மகளிாக ளெறிபுனன மறுகக
குடைபவா [1] துவரித மூலாவன குமுதம
மடைபெய ரனமன மடநடை [2] யளாகக
கடைசியா முகமென மலாவன கமலம

இற - ஒடிய, எறி - அலேயெறியும மறுக - கலஙக துவரிதழ - துவ ரூடிய இதழைபபோல, 175, 1074 நீாமடையில பெயாகினற அனமன - அனனம அனன நடையையும அளகததையுமுடைய கடைசியாது

(பி - ம) [1] 'துவரித மூனமலா' [2] 'யிளகக' (௪௩)

89 விதியினே நகுவன வயலவிழி பிடியின
கதியினே நகுவன வவாநடை கமலப
பொதியினே நகுவன புணாமுலே [1] கலேவான
மதியினே நகுவன வனிதையா வதனம

விதி - பிரமன நகுவன - இகழசசி பணணுவன 'அவாகளுடைய கணகள பிரமமாவைப பாாதது, எஙகளேப போலக கணடவுடனே புருஷா மயஙகுமபடி நீ யுணடாகக மாடடாயெனறு இகழசசி பண்ணும' (ஒர் உரை), [ஞானிகளே ஞானஙகெட மயககியம, தீாககாயு படைதத பேரை மனவிகாாம பணணி வாட்டியும செயகையால விதியினே நகுவன] கதி - நடை பொதி - அருமபு, 'பூபபொதி யவிழநதன' (ஐ 8 22), 'பொதியவிழ வைகறை' (கலி இஉ 22) கமல அருமபு முலேபோல எப் பொழுதும ஒரு படிததாயிலலாமல மலாதலும குவிதலு முடையது மதியினே நகுதல, தேயநது வளாதலாலும மறுவோடிருததலாலும, 'திஙக ளுஙகள முகங கணடு நாணி முயல மறுததீா, மருஙதொனறு நாடியன ஞேவட மேரு வலஙகொளவதே' (தஞ்சை 9)

(பி - ம்) [1] 'கலேவாண', 'கலேவாய' (௪௪)

90. பகலினொ டிகலுவ படாமணி மடவார்
நகிலினொ டிகலுவ நளிவள ரினநீர்
துகிலினொ டிகலுவ [1] சுதைபுரை நுரைகார்
முகிலினொ டிகலுவ கடிமண முரசம

பகல - சூரியன நகில - தனஙகள நளி - குளிரசசி சுதை - சுண ணாமபு துகிலுககு நுரை 'மணி நுரைககொடி' 36 (பி-ம), 'வெணடு கில, அரைய தாகவும ஆடைகாணாது குடைாத, நுரைகை யரிககு மோா நுடஙகிடை' (பெருங க 40 148-51) முரசககு முகில துறந் உஎ0, ஒபபுமைய

(பி - ம) [1] 'சுதைபொழி மணிகாா' (௯௰)

91 காரொடு நிகாவன கடிபொழில கழனிப
பேரொடு நிகாவன [1]பொலனவரை யணிசூழ
நீரொடு நிகாவன நிறைகட னிதிசால
ஊரொடு நிகாவன விமையவ ருலகம

பொழிலுககு மேகம 'தடஙகாா தருபெருவான பொழில' (சிந் 31) நெற போாககு மலை மலைபடு 461, சீவக 59, கந்த நாடு 22 இமைய வருலகதொடு நிகாவது இரவு பகலெனனும வேறுபாடினமை பறறி சீவக 135 அணைசூழ நீா - குளம முதலிய நீா நிலைகள

(பி - ம) [1] 'புனாமலை', 'புனாமுகில' (௯௧)

92 நெனமலை யலலன [1] நிறமுறு தரளம
சொனமலை யலலன தொடுகட லமிாதம
நனமலை யலலன நதிதரு நிதியம
பொனமலை யலலன மணிபடு புளினம

'யாவரும தேவாமிாதம போல வசனிபபாா' எனறபடி மலை - தொகுதி பொனமலை - மேருமலை புளினம - மணறகுனறு அலலன · 145.

(பி - ம) [1] 'நிரைவரு' (௯௨)

93 பநதினை யினையவா பயிலிட மயிலாா
கநதினை யணையவா கலைதெரி கழகம
சநதன வனமல சணபக வனமாம
நநதன வனமல நறைவிரி புறவம.

இளையவர் - மகளிர் இளையவர் பந்தாடல் 151, 155 பந்தாடுமிடம் சந்தனவனம் கலை - வலவிதத்தை முதலியன. பதுமினி சாதிப் பெண்களின் உடல் சண்பகப்பூ மணமுடையது பெண்கள் சந்தனச் சோலையில் பந்தாடு தல் 'சந்தனச் சோலைப் பந்தாடுகின்றுா' (சிந் 107) நறை விரி புறவம் - முல்லை - மணம் வீசுகின்ற முல்லை நிலம் சிறந்த ஆடவர் மேனி முல்லை மலரின் மணமுடையது, 'மணந்தனன் மனனெடுந் தோளே, இன்று முல்லை முகைநா றுமமே' (குறுந் ௬௯), 'திருந்திழைகண், மானமறிக் குன் திருமேனி மலர்முல்லைப் புறவமே' (சிதம்பரச்செய் 57) (௯அ)

94 கோகில நவில்வன விளையவர் குதலைப
பாகியல் கிளவிக ளவர்பயி னிடமே
கேகய நவில்வன கிளரிள வளையின
நாகுக ளுமிழ்வன நகைபுரை தரளம

இஃது எதிர் மறையணி கிளவிகளை நவில்வன வளையின நாகு - சங்கின் பெண் கேகயம் - மயில்கள் நகைபுரை தரளம் - பெண்களின் பல் வரிசையை ஒத்த முத்துக்கள் (௯௯)

95 பழையாத மனையன பழநறை நுகரும
உழவாத மனையன வுழுதொழில் புரியும
மழவாத மனையன மணவொலி யிசையின
கிழவாத மனையன கிளைபயில் வளையாழ

பழையர் - கள் விற்பவர், 149 மழவர் - இளைஞர் கிளை - கிளை நரம்பு ஐந்து நரம்பு, சிலப் அ 33-4, உரை (௱)

96 கோதைகள் சொரிவன குளிரிள நறவம
பாதைகள் சொரிவன பருமணி கனகம
ஊதைகள் சொரிவன [1]வுயிருறு மமுதம
காதைகள் சொரிவன [2]செவிநுகர் கவிகள

பாதை - வழி என்றது தரைவழி கடல் வழிகளை, 'நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியும், காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்' (பட்டினப் 185-6), 'அரும் பொரு டரூஉம் விருந்திற் றேஎம், ஒருங்குதொக் கன்ன உடைப்பெரும் பண்டம், கலத்தினுங் காலினுந் தருவன ரீட்ட' (சிலப்,

உ · 5-7) அமுதம - கீா , குறள், 11 காதை - பாட்டு , சிலப் மணி முகவுரை கனிகள (பி - ம) - சாரம , சீவக. 1985, உரை

(பி - ம) [1] 'வுறையுறு மமிாதம' [2] 'செவிமுகா கனிகள', 'செவியுறு கனிகள' (இக)

வேறு

97 இடஙகொள சாயலகண டிளைஞா சிநதைபோல்
தடஙகொள [1] சோலைவாய மலாகொய தாழகுழல்
வடஙகொள பூணமுலை மடநதை மாரொடும
தொடாநது [2] போவன தோகை மஞைையே.

இடம - பெருமை, 330, 'இடமபட மெயஞுஞானங கறபினும' (நாலடி ககசு)

முடிபு இளைஞா சிநதைபோல மடாநதைமாரொடும தொடாநது போவன மஞைை

(பி - ம) [1] 'சோலையின ஞாபெய', 'சோலைவாய மலாசெய', 'சோலைவாய மலாபெய' [2] 'செலவன தோகை மஞைைகள' (இஉ)

98 வணமை யிலலையோா வறுமை யினமையால
திணமை [1] யிலலைோ செறுந ாினமையால
உணமை யிலலைபொய யுரையி லாமையால
வெணமை யிலலைபல கேளவி மேவலால

வணமை வறுமையினமையால 'யாதுங கொளவாாிலாமைக கொடுபபாாகளு மிலலை' (179) வெணமை - அறியாமை, 'வெளளி மையயாதல விளமபினை', 'வெளளை மனததவா' (452, 784), 'வெணமை யெனபபடுவ தியாதெனி னொணமை, யுடையமயா மெனனுஞ செருககு' (குறள், 844), 'வெளளைக கோட்டி' (சிலப்), 'வெளிறிலாக கேளவியான' (சீவக 200, சூளா மநதிர 65), 'விளையு மாறறகின திருவடி வினுமிக வெளளையா கியது' (வி - பா உலூக 4), 'வெளிறெறி கேளவி' (கூாம சநதிர 109)

(பி ம) [1] 'யிலலையோா' (இங)

99 எளளு மேனலு மிறுஙகுஞ சாமையும
கொளளுங கொளளையிற கொணரும பண்டியும
அளள லோஙகளத தழுதின பணடியும
தளளு நீாமையிற [1] றலைம யஙகுமே

கொன்லை - மிகுதி. அளதது அமுது - உபபு தளளுதல - தம இடத தினினறும நீஙகுதல தலைமயஙகும - கலககும

(பி - ம) [1] 'தரைம யஙகுமே' (௯௪)

100. உயருஞ சாாவிலா வுயிாகள செயவினைப
பெயரும [1] பல்கதிப பிறககு மாறுபோல
அயிருந தேனுமின பாகு மாயரூாத
தயிரும வேரியுந தலைம யஙகுமே

வினையால பிறபபில தடுமாறுதல 42 உயரும சாாவு - ஞானம, உயாகதியுமாம அயிா - சருககரை வேரி - கள்
இது திணைமயககம

(பி - ம.) [1] 'செலகதிப' (௯௫)

101 கூறு பாடலுங குழலின பாடலும
வேறு வேறுகின றிசைககும வீதிவாய
ஆறு மாறுமவந தெதிாநத [1] தாமெனச
சாறும வேளவியுந தலைம யஙகுமே

கூறு - இசைககினற, 'மொழிநதன பலவியம' (262), 'புகனற தீஙகுழல' (சீவக 1940) சாறு - விழவு வேளவி - திருமணம சாறும வேளவியும 'வேளவியும விழாவும நாடொறும வகுதது' (சிலப உஅ 232), 'விழவொலியும வேளவொலியு மாணை கணடாய' (தே நா மழபாடி)

(பி - ம) [1] 'வாமெனச' (௯௬)

102 மூககிற ருககுறு [1] மூரி நநதுநோ
தாககிற ருககுறும பறையுந தணணுமை
வீககிற ருககுறும விளியு மனனாதம
வாககிற ருககுறு [2] மொலியின மாயுமே

மூரிநது - மூககினிடததே ஊதபபடும பலமுளள சஙகின ஓசை பறை - பேரிகையோசை தணணுமை - மததளம மன்னா - வீரா மாயும - அழியும எம முழககமும வீரா ஆாபபொலியினால அழியும

(பி - ம) [1] 'முரிநத கோதைநோ' [2] 'மொலியை மாணுமே', 'மொலியு மாணுமே' (௯௭)

103 தாலி யைமபடை தழுவு மாாபிடை
மாலை [1] வாயமு தொழுககு மககளைப
பாலி னூட்டுவாா செஙகை பஙகயம
வாலநி லாவுறக [2] குவிதன மானுமே

தாலி ஐமபடை - காததற கடவுளாகிய திருமாலுடைய ஐநது ஆயுதங களை போலப பொனனாற செயயபபட்டுக காவலாகக குழநதைகளின கழுததிற பூட்டபபடுவதோா ஆபரண விசேடம, அகநா ௫௪, புறநா எஎ, மணி ௩ 138, எ 56, பெரியாழ்திரு 1 3 5, கலிங்கத் அவதாா 9, திருவிளை 39 25 கைககுப பஙகயமும பாலுககு நிலவும உவமை

(பி - ம) [1] 'யமிா தொழுகு' [2] 'குவிவ மானுமே' (இ-அ)

104 பொறபி னினறன பொலிவு பொயயிலா
நிறபி னினறன நீதி மாதராா
அறபி னினறன வறஙக ளனனவா
கறபி னினறன கால மாரியே

பொறபின - அழகைபபோல, பொலிவு - நறகுண நறசெயகைகள, குடிப பெருமையுமாம, 'பொறபே பொலிவு' (தோல் உரி சூ 37.) 'நினற சொலலி னீடுதோறினியா' (நற் க) நிறபின - 'சததிய வசனங களைபபோல' (ஓா உரை), அறபு - அனபு அறபினினறன வறஙகள 'அறததிறகே யனபு சாாபெனப' (குறள், 76), 'அறஙகள் - இலலற தருமம' (ஓர் உரை) கறபின மாாி 'வறனோடின வையததுத வானறருங கறபினாள' (கலி கசு 20), 'தெயவந தொழாஅள கொழுநற றொழுதெழுவாள, பெய்யெனப பெயயு மழை' (குறள் 55), 'வானம பொய்யா நாடு' (சிலப் கடு 145-7), 'வானறரு கறபின மனையுறை மகளிா', 'ஆயிழை மழைபு கின மொழியது' (மணி கசு 77, 22, 68-9) காலமாாி - காலததிற பெயயும மழைகள (நிக)

105 சோலை மாநிலந துருவி யாவரே
வேலை கணடுதா மீள வலலவா
சாலும வாாபுனற சரயு வுமபல
காலி னோடியுங கணட நிலலையே

நிலம - கோசல நாடு வேலை - எலலை காலம - வாயககால, பாதம் ; சிலேடை சரயு நதியின நீா பாயாத இடமும இநநாட்டிலுணடு சரயு பல

காலி ஞேடியும காணுதலை யாவா இருக்ாலின நடநது காணபாா எனறபடி (சுo)

106 [1]வீடு சேருநீா வேலே கானமடுத
தாடு பேரினு முலேவி லாநலம
கூடு கோசல மெனனுங கோதிலா
நாடு கூறினு நகரங கூறுவாம

வீடு சேரும நீா - கோசல நாடடிற பாயநது எஞசியதாக விடுதலே யுடைய நீா கால மடுதது - காறறெருடு கலநது வீடு உலே விலா நலம கூடு - 'உகாநத காலம வநது உலகமெலலாம அழிநது போனுலும அழியாத வளபபஙகளேயுடைய' (ஒர் உரை)

(பி - ம) [1] 'வீடு சோ' (சுக)

நாடடுபபடலம முறறும

---

3. நகரப் படலம்

அயோததி நகாததின வருணனேயைக கூறும பகுதி நகாப படலம எனபபெறும

வேறு

மேலுலகினும் அயோததி சிறநதது

107 [1]செவவிய மதுரஞ சோநதறற பொருளிற
சீரிய கூரிய தீஞசொல
வவவிய கவிஞ ரனேவரும வடநூன
முனிவரும புகழநதது வரமபில
இவவுல கததோா யாவருந தவஞசெய்
தேறுவா ருதரிக கினற
அவவுல கததோ ரிழிவதற கருததி
[2]புரிகினற தயோததிமா நகாம

செவ்விய தீஞ்சொல் 'செவ்விய தீவிய சொல்லி' (கலி. கக 1) [திவ்விய மதுரம் (பி - ம) - அற்புதரஸம்] கவிஞர் - இராமாயணம் பாடிய சங்கப்புலவர் முதலியோர், சங்கத்தார் ராமாயணத்தை நினைந்து கூறியது இது வடநூல் முனிவர் பாயிரம், 13, குறிப் அருத்தி - ஆசை இச்செய்யுளின் கருத்து 'மாண்டுபிறக் குந்துயர்போய் வைகுந்தம் புக்கவரும், மீண்டுதொழக் காதலிக்கும் வேங்கடமே' (திருவேங்கட மாலை, 10) என்றதை ஒத்தது சுவர்க்க லோகத்தினும் மேலான போகங்களையுடையது அயோத்தி என்பது கருத்து 'புகழ்ந்தும் புரிகின்ற தும் அயோத்திமாநகரம்' எனக்

(பி - ம) [1] 'திவ்விய மதுரம்' [2] 'புரிகின்ற வயோத்தி' (க)

அயோத்திக்கு உவமைகள்

108 நிலமகள் முகமோ [1]திலகமோ கண்ணோ
நிறைநெடு மங்கல நாணோ
இலகுபூண் முலைமே லாரமோ வுயிரி
னிருக்கையோ திருமகட் கினிய
மலர்கொலோ மாயோன் [2]மார்பினன் மணிகள்
வைத்தபெட் டகமோ [3]வானோர்
உலகின்மே லுலகோ வூழியி னிறுதி
யுறையுளோ வதெனா வுரைப்பாம்

உயிரின் இருக்கையோ - நிலமகளின் உயிர் நிலையான மர்மஸ்தானமோ; 'ஆன்மாக்கள் எல்லாம் கூடியிருக்கின்ற சத்தியலோகமோ' (ஓர் உரை) 'மாயோன்மார்பில் மணி' (உ 2 28) [உலகின் மேலுலகு - வைகுண்டம் ஊழியின் இறுதி உறையுள் - பரமபதம்] ஊழியின் யுள் - 'சங்கார காலத்திலே யெல்லாரும் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிற சிவலோகம்' (ஓர் உரை) 'ஊழி வாழ் திருநகர்' (உ 9 38) இச்செய்யுளில் திருமாலின் தேவியரான திருமகளையும், பூமியையும் கூறினார்

(பி - ம) [1] 'திலதமோ' [2] 'மார்பத்து மாலைகள்', 'மார்பினன் மணிக்கலம்' [3] 'மலரோன்' (உ)

சூரிய சந்திரர் இமையாமல் திரியும் காரணம்

109 உமைக்கொரு பாகத் தொருவனு மிருவர்க்
கொருதனிக் கொழுநனு மலர்மேல்
கமைப்பெருஞ் செல்வக் கடவுளு முதலோர்
கண்டிலா நகரது காண்பான்

அமைபபருந [1]காத லதுபிடித துநத
வநதாளு சநதிரா திததா
இமைபபிலா [2]திரிவ ரதுவலா விதனுக
கியமபலா [3]மேதுவே றியாதோ

இருவா - திருமகளும நிலமகளும கமை = க்ஷமை - பொறுமை தற குறிப்பேறறம

(பி - ம்) [1]'*காதன முனபிடித*' [2]'*திரிவ ரிதுவலா*' [3]'*எதுமற றியாதோ*', '*மூவமைமற றியாதோ*' (கூ)

அயோததியைப பிரம்மா படைதத சிறபபு

110. *அயினமுகக குலிசத தமராகோ னகரு*
மளகையு மெனறிவை [1]யயனுா
பயிலுற வுறற [2]படிபெரும பானு
மிபபெருந திருநகா படைபபான
மயனமுதற றெயவத தசசருந தததம
மனதகதொழி ஞணினா மறநதாா
புயறொடு குடுமி நெடுநிலை [3]மாடத
தநநகா புகனுமா றெவனோ

குலிசம - *வசிராயுதம* *நகா* - *அமராவதி* *அளகை* - *குபேரனுடைய நகா* '*அயனுா நகா படைபபான பயிலுறவுறறபடி*', எனறு இயைகக '*மயன* - *தெயவததசசன*' (*சிலப்* உ 12, அடியார்) *மயனை அசுரததசசன எனபாருமுளா* (வி பா இராச 5) *மயன முதலியோா மனததிலே நினததுச சிருஷடிககிறவாகள* (வி பா இராச 7, 8) நெடுநிலை *மாடம*, 32

(பி - ம) [1]'*யயனுற*' [2]'*படிபெரும பானமை*' [3]'*மாடத திருநகா*' '*மாடப பொனனகா*' (ச)

இது போகபுரி

111 *புணணியம புரிநதோா புகுவது துறககம*
மெனனுமீ தருமறைப [1]பொருளே
மணணிடை யாவ ரிராகவ னனறி
மாதவ மறததொடு வளாததாா

எண்ணருங் குணத்தி னவனினி திருந்தவ
வேழுல காளிட மென்றல
ஒண்ணுமோ வதனின வேறொரு போக
முறைவிட முணடெனு வுணாததல

புண்ணியம் துறக்கம் ‘அறம்பெரி தாற்றி யதனபயன கொணமார், சிறந்தோ ருலகம படருநா போல’ (பரி கக 10-11), ‘நோற்றோா மன்ற ஆண்டு வாழவோரே’, ‘ஈண்டுச்செய நல்வினை யாண்டுச்சென் றுணீஇயா, உயாந்தோ ருலகத்துப பெயாந்தனன’ (புறநா உசு 16-8, களச 19-20), ‘ஈண்டுச செயவினை யாணடு நுகாநதிருத்தல’ (மணி கச 38) குணத்தினவன உ 11 37 தவததையும அறததையும நிலை நிறுத்தி ஞா இராமபிரான ஏழுலகு - ஏழுதீவு இனிதிருந்து ஆளிடம 112

(பி - ம) [1] ‘பொருளேல’ (இ)

பொன்னகரிலும் சிறந்தது இது

112 [1]தஙகுபே ரருளுந தருமமுந துணையாத
தமபகைப [2]புலஙகளைந தவாககும
பொஙகுமா தவமும ஞானமும புணாநதோா
யாவாககும புகலிட மான
செஙகணமால பிறநதாண டளபபருங காலந
திருவினவீற [3]றிருநதன னென்றல
அஙகண்மா ஞால்த தநதக ரோககும
[4]பொன்னக ரமராகாட டியாதோ

அருள, அறம 183, ‘அருளொடு புணாநத அகறசி’ (தோல் பறத 21, ந) திருவின வீற்றிருநதன னென்றல ‘அணையதே படடதென்றல என்றல ஒரு வாாததைபபாடு’ (சீவக 1053 ந)

(பி - ம.) [1] ‘தஙகுமா பொருளுந’ [2] ‘புலஙகளைந தவிாககும’ [3] ‘திருந்தமை தெரிநதாவ’ [4] ‘நனனக’ (ச

தனக்கு உவமை வேறிலலாதது

113 அாசெலா மவண வணியெலா மவண
வருமபெறன மணியெலா மவண
[1]புரசைமா களிறும புரவியுந தேரும
பூதலத்தி யாவையு மவண

விரசுவார் முனிவர் விண்ணவ ரியக்கர்
விஞ்சையர் முதலினோ [2]ரெவரும்
உரைசெயவ ரானா ரானபோ தந்நுங்
குவமைதா னரிதரோ [3]வுளதோ

புரசை - யானைக் கழுத்திடு கயிறு விரசுவார் உரை செய்வார் - அங்கேவந்து கலப்பாராய் உரை செய்வார் அரோ 'கொல்' என்பதுபோல ஐயப்பொருள் தரும் ஓர் இடைச்சொல், 1127

(பி - ம) [1] 'புரசைமால்' [2] 'ரெனருல, உரைசெயவன யானே யான தந்நுங்' [3] 'வுளவே' (எ)

மதில் வருணனை

114 நால்வகைச் சதுரம் விதிமுறை நாட்டி
நனிதவ வுயர்ந்தன பணிதோய்
மால்வரைக் குலத்தின் யாவையு மில்லை
யாதலா லுவமைமற் றில்லை
[1] நூல்வரைத் தொடர்ந்து பயத்தொடு பழகி
நுணங்கிய [2] நூல்வ ருணர்வே
[3] போல்வரைத் தல்லா லுயர்வினோ டுயர்ந்த
தென்னலாம் பொன்மதி னிலையே

நால் வகைச் சதுரம் - 8 16 வரைக்குலத்தில், நாட்டப் பெற்று உயர்ந்தன இல்லை நனிதவ ஒரு பொருட் பன்மொழி நூல்வரைத்து - எல்லைக்கடங்கியது நூல் பழகி அறிவுக்கும் மதிலுக்கும் சிலேடை, நூல் வரை - நூலின் வரம்பு, பிடித்த நூலின் எல்லை, நெடுநல் 78, நயம் - அறமுதலிய நாற்பொருட் பயன், அகழி நீர் நுணங்கிய நூலவர் 'நுணங்கிய கேள்வியர்' (குறள், 419) 'நூலளவே யாகுமாம் நுண்ணறிவு' (மூதுரை), உயர்வினோடுயர்ந்தது - தன் உயரத்துக்குத் தானே ஒத்தது' (ஓர் உரை)

(பி - ம.) [1] 'நூலவகைத்' [2] 'நுவலரு முணர்வே' [3] 'போலவகைத்' (அ)

115 மேவரு முணர்வு முடிவிலா மையினால்
வேதமு மொக்குமவிண் புகலாற்
றேவரு மொக்கு முனிவரு மொக்குந்
திண்பொறி யடக்கிய செயலால்

காவலிற கலையூர கனனியை யொககுஞ
சூலததாற காளியை யொககும
[1] யாவருந தனனை யெயதுதற கரிய
தனமையா லீசனை யொககும

அறிவினால முடிவுகாண இயலாத தனமையால வேதம உவமை வேதம நானகு, நாறபுற மதிலும நானகு, 'வேத நானகு மனன வாயிலே' (128) பொறி - ஐமபொறிகள, ஆயுதஙகள, சிலேடை மதிலினமேல பொறி கள 'சிலப கரு' 207-218, பெருங் ரு 3 17-38, சீவக 105, பு வே. 112, திருவிளை நகரப 24-9 கலையூர கனனி - தூரககை, கிராமததுககுத தீஙகு வாராமல காவல புரிபவள சூலம - இடிதாஙகி, சூலமெனனும ஆயுதம, 142 ஈசன - சிவன, 'காலாககினிருததிரன' (ஒர் உரை)

(பி - ம.) [1] 'யாவரு மொககும பெருமையா லெயதற கருமையா னீசனே', 'யாவையு மொககும பெருமை' (க)

116 பஞசிவான மதியை [1] யூட்டிய வனைய
படருகிற பஙகயசசெஙகால
வஞசிபோன மருஙகுற குருமபைபோற் கொஙகை
[2] வயஙகுவேய வைததமென பணைததோள
அஞசொலார பயிலு மயோததிமா நகரி
னழகுடைத [3] தனறென வறிவான
இஞசிவா னோஙகி யிமையவ ருலகங
காணிய வெழுநததொத துளதே

பஞசி . கால - செமபஞசிககுழமபாலே ஊடடபபட்ட பூரண சநதி ரனகளை வரிசையாயப பதிததது போனற நகஙகளோடு கூடிய தாமரையனைய பாதஙகள் தோளையுமுடைய அஞசொலார வேய - மூஙகில உடைத தென, அனறென அறிவான இஞசி - மதில

(பி - ம) [1] 'ஊட்டிய தனைய' [2] 'வாஙகுவேய' [3] 'தோவென' (க0)

117. கோலிடை யுலக மளததலிற பகைஞா
முடிததலை கோடலின மனுவின
[1] நூலிடை நடககுஞ செவவையின யாககு
நோககருங காவலின் வலியின

வேலொடு வாளவிற பயிறறலின வெயய
சூழசசியின வெலறகரு [2]நலததிற
[3]சாலுடை யுயாவிற சககர நடததுந
தனமையிற றலைவரொத துளதே

கோவிடை யுலகம அளததலின மதிலுககுக கூறுஙகால உலகததவா கோலினால தனனை அளததலினால மனு - தெயவத தசசருள ஒருவன நூலிடை நடததல - சிறப சாஸதிரபபடி ஒழுஙகுபடக கடடியிருத தல சககரம - ஓா ஆயுதம சூழசசி - நாறபுறமும சூழநதிருததல சாலு டையுயாவு - உனனதமான உயாசசி அரசருககுக கூறுஙகால, கோல - செஙகோல மனு நூலிடை நடததல - மனுதருமததினபடி ஒழுகல பயிற றல் - தெரியக காடடுதல சூழசசி - ஆலோசனை. சககரம - ஆணையாகிய சககரம

(பி - ம) [1]'நூனெறி' [2]'வலததிற' [3]'சாலபுடை' (கக)

118 சினததயில கொலைவாள சிலைமழுத தணடு
சககரந [1]தோமர முலககை
கனததிடை யுருமில வெருவருங கவணக
லெனறிவை கணிபபில [2]கொதுகி
னினத்தையு முவணத திறையையு மியங்கு
காலையு [3]மிதமல நினைவாா
மனததையு மெறியும பொறியுள வெனறுன
மறறினி யுணாததுவ தெவனோ

சினதத அயில - உடையவன பணபு உடைமை மேல எறறபபட்டது கனததிடை உரும - மேகததில தோனறும இடி இயஙகு கால - சஞசரிககும காறறு மதில மேற பொறிகள 115, குறிப

(பி - ம) [1]'தோமரம வலயம' [2]'வுலஙகி, னினத்தையு முவணாக கிறை யையு' [3]'மிதமலா' (கஉ)

119 பூணினும புகழே யமையுமென றிணைய
பொறபினின றுயிாஙனி புரககும
யாணரெண டிசைககு மிருளற விமைககு
மிரவிதன குலமுத னிருபா

சேனையுங கடநது திசையையுங கடநது
திகிரியுஞ் செநதனிக கோலும
[1]ஆணையுங காககு மாயினு நகருக
கணியெனா வியறறிய தனறே

பூணினும புகழ சிறநதது யாணர - புதிய வருவாயையுடைய சேண - தேவருலகம, முருகு 12, உரை மதில நகருககு அழகு 'அகழு மதிலு மலஙகார மாமைய வெனபது போதர அணிதிலலை யெனறார' (சிந் 181, பேர)

(பி - ம) [1]'ஆணையுங கடஙகு மாயினக நகருக', 'ஆணையு நடததுமாயினக நகருக' (கக)

அகழியின வருணனை

120 அனனமா மதிலுக காழிமால வரையை
யலைகடல சூழநதன வகழி
பொனவிலை மகளிர மனமெனக கீழபோயப
புனகவி யெனததெளி வினறிக
கனனிய ரலகுற றடமென யாககும
படிவருங [1]காபபின தாகி
நனனெறி விலககும [2]பொறியென [3]வெறியுங
கராததது நவிலலுற றதுகாம

ஆழி மால வரை - சககரவாளகிரி, 'நேமிமாலவரை மதிலாக' (188) அலைகடல் - பெருமபுறககடல விலைமாதா மனம ஆழநதிருககும. புனகவி தெளிவினமைககு 'கலலாா கவிபோற கலஙகி' (திருவிளை 8 22) கனனியா காபபு 'கட்டுடைக காவலிற காமா கனனியே' (சீவக 98) அகழிறகா 'கோள்வாய முதலைய குணடகழி நீராக' (பு வெ 110)

(பி - ம) [1]'கறபின தாகி' [2]'பொறியிலை யெறியும' [3]'வெறியு நாரமதறையுறற', 'வெறியு நகரது' (கச)

வேறு

121 எகு கினற தஙக ணஙக ளோடு மெலலை [1]காணகிலா
நாக மொன்ற கனகி டஙகை நாம வேலை யாமெனு
மேக மோணடு கொண டெழுநது விண்டோ டாந்த குனறமென
றுக நொநது கினறு தாரை யமம திறகண வீசுமே

கணஙகள் - மேகக கூட்டஙகள நாகம - பாதாள உலகம , எலலை காண இலாக கிடஙகு நாம வேலை - அசசம தரும கடல மதிலுககு மலை 'கோடுறழந தெடுதத கொடுஙக ணிஞசி' (பதிற். கரு 1), 'வரையுறழ நீணமதில்' (கலி கஉ 12)

முடிபு மேகம தஙகணஙகளோடும மொணடு கொணடெழுநது மதிம கண தாரை வீசும

(பி - ம) 1 'காணகலா, நாகமெனற தனகி டஙகை', 'காணலா' (கரு)

122. அநத மாம திறபு றததத கததெழுநத [1] லாநதுளி
கநத நாறு பஙக யதத கான மான மாதரார
முநது வாணமு கஙக ளுககு டைநது போன [2]மொயமபெலாம
வநது போரவி ளைகக மாம திலவ [3]ளைநத தொககுமே

பஙகயததகானம - தாமரைக காடு மானம - பெருமையுள்ள போன மொயமபு - இழநத வலிமை போர விளைததல மாதரார முகஙகளாகிய தம பகையை வெலலும பொருட்டு

(பி - ம) [1] 'லாநத செங' [2] 'மொயததெலாம', 'மொயமபினால' [3] 'ளைத்தன மானுமே', 'ளைநத போனறவே' (கசு)

123. சூழநத நாஞசில சூழநத வாரை சுறறு முறறு பாரெலாம
போழநத மாகி டஙகி டைககி டநது பொஙகி டஙகாமா
தாழநத வஙக வாரி யிறற [1]டுககொ ணும தத்தினவீழந
தாழநத யானை [2] மீளகி லாத ழுநது கினற போனறவே

நாஞசில - எபபுழை, 'கனக நாஞசிற கடி மதில' (கு 1 . 90), (நாஞசில - கோட்டை, ஆரை - பிளளைககோட்டை) பார - பாறை , பாரெலாம் போழநத கிடஙகு மதுரைக் 730; மலைபடு 91, அகநா 79 13, புறநா கச 5 இடஙகாமா - முதலை, 'முண்ட கததுறை சோநத முதலைமா' (சூளா நாட்டு 22) திரயக எனபதுபோல மா எனபது சாதாரண விலஙகுகடகே யனறி நீரவாழுயிரகடகும பறவைகடகும வழஙகும பெயர, (உ - ம) அசுணமா, 'முதலையுஞசுறவும மீனெனபபடுவ வலலது மாவெனபபடா' (சிலப் பதி 1-2, அடியார்) வஙகவாரி - கடல. முதலைககு யானை 125

(பி - ம) [1] 'டுபபொ ணும ததினால' [2] 'மீதெ ழாத' (கஎ)

124 ஈரும வாளின [1]வாலவி ரிதகெ யிறறி ளமபி றைககுலம
பேர யினனி [2]வாயவி ரிநதெ ரிநத கடபி றஙகுதிச
சோர வொனறை யெனறு முனறொ டாநது சீறி டஙகாமா
[3]போரு கநது சீறு கினற போர ரககா போலுமே

முதலை வாலுககு ஈரவாள முதலைககு அரககா

(பி - ம) [1] 'வாலவி திரத' [2] 'நாவி திரத', 'நாந மிரத' [3] 'போரில வநது', 'போரு வநது' (கஅ)

125 ஆளு மனனம வெணகு டைககு லஙக ளா[1]வ ருங்கரா
கோளெ லாமு லாவு கினற குனற மனன யானையாத
தாளு லாவு பஙக யதத ரஙக முநது ரஙகமா
வாளும வேலு [2]மீன மாக மனனா சேனை மானுமே

அனனததுககு வெணகுடை கரா - முதலை, அகபபடட பிராணிகளை இழுததுக கொளவது முதலைககு யானை, குதிரைககு அலை' ஞ 11 8 குனறம - மேருமலை வாளைககு வாள 'வாளை பிறழுங கயஙகடுபப வெளவாள விதிரதது' (பு வெ 147) கெணடைககு வேல 'வேலனன வொணகயல', 'வயறகெணடையின வேலபிறழினும' (புறநா உசஃ 6, உஅஎ 4)

(பி - ம) [1] 'யருஙகராக' [2] 'மீன தாக' (கக)

126 [1]விளிமபு சுறறு முறறு விதது வெளளி கடடி யுளளுற
பளிஙகு பொற[2]ற கடட கடட டுதது றபப டுததலிற
றளிநத கறற லததெர் டசச லததி னைதத ளிததுறத
தெளிநது ணாதது கிறறு மெனற றேவ ராலு மாவதே

விளிமபு கடடி க 6 5 விளிமபு படுததலின - 'வெளளியை யுருககி (தநிணனையாக) இருபுறமும சுறறி வாக கடடி நடுவே சநது சநதுககும பொன தகடடாலே குநதள மிழைததுப பளிஙகுக கறகளைத தளவரிசையாயப பதிபபிததிருககிற படியினுலே' (ஓர் உரை) தளிநத - குளிாநத, 'தளியாாசலதி' (சேதுபு சேதுவந 30), தெளிவுளள 'ஆதிபபிரானைத தளிநதவாககலலது' (திருமந்திரம் 527) பளிஙகும் புனலும 949, 1055 'பளிஙகு செறறிக குயிறறிய பாயொளி, விளிமபும வெளளமு மெயதெரி யாது' (ஞ 2 154), 'பளிஙகினுல

விளங்குகின்ற, மாரனும மருளச செயத மாளிகை , நீரிஞலியன்ற வென்ன கிழலெழுகின்ற' (சு 9 40)

(பி-ம.) ''விளிமபு தெறறி' ''றலதத கட்டடுத' (உ0)

காவற காடு

127. அனன நீர கனகி டஙகு சூழகி டநத தாழியைத
துனனி வேறு சூழகி டநத தூஙகு வீஙகி ருடபிழம
பென்ன லாமி றும்பு சூழகி டநத சோலை யெணணினப
பொனனின மா[1]ம திடகு டுதத நீல வாடை போலுமே

ஆழி - சககரவாளமலை 120 பெருமபுறககடலும பேரிருளும நேமிவரையதனைக கருபபோதகமாங கடல சூழும, அழி நீரலை யாழியை வளைககு மநதகாரகுழாம' (பாகவத 5 4 25) சககரவாளததைச சூழநத இருடடு மதிலுககுப புறததேயுள்ள அகழிககு உவமை சூழகிடநததாகிய அகன கிடஙகு இருடபிழமபென்னலாம இறுமபு - செயகாடு, சிற் 148, உரை

(பி-ம்) [1]'நகாககு டுதத' (உசு)

வாயிலகள

128. எலலை நின்ற வென்றி யானை யென்ன [1]நின்ற முனனைமால்
ஒலலை யுமபா நாட ளகத தாளின [2]மீது யாநதுபோய்
மல்லல் ஞாலம யாவு நீதி மாறு றுவ ழககிலை
நலல வாறு சொலலும வேத நானகு மனன வாயிலே

எலலை நின்ற வெனறி யானை 'தனமத வாரணம திறல' (நன் சிறபபுப), 'யானைகளைத தனககுச சுவாதீனமான எலலையில நிறுததுவது க்ஷததிரியாக கியலபு' (க்ஷேமேந்த்ர பாரத ஸங்க்ரஹம்) மால - திருமால வழககு - மககள வழஙகுதல வாயில என்றது கோபுரததோடு கூடிய வாயிலை; 'தியழற செலவன செலவுமிசைத தவிாககும, வாயின மாடம்', 'வாயின மாடமொடு நாயி லுள்ளவழி' (பெருங் கு 3 30-31, 25 14) வாயிலுககு வேதம, வாயில யானை யென்ன நின்றன

(பி-ம) [1]'நின்று' [2]'மீது யாநதவால' (உஉ)

129 தாவில பொறறு லததி னிறற வததி னோக டஙகுதாட
பூவு மிதத கறப கபபொ துமபா புக[1]கொ துஙகுமால

[2]ஆவி யொதத சேவல கூவ வனபின வநத ணைநதிடா
தோவி யபபு ருவின மாடி ருககு வூடு பேடையே

பொறறலம - பொனனுலகம தவஞ செயதவா வினை முதலிய இடங களில வசிததல 348 தாளையுடைய பூவை உயிா தத ஓவியப புறு - வாயின மாடததினமேற புறுவின வடிவமாக அமைததுள்ள உரு முடிபு ஓவியப புறுவின மாடடுச சேவலிருகக ஊடும பேடை சேவல கூவ அணைநதிடாது ஒதுஙகும

(பி - ம) [1] 'கொதுஙகலால' [2] 'ஆவி யொதத வனபு சேவல கூவ வநத ணைநதிடா, வோவியப' (உ௯)

கோபுரம்

130. கலல டிதத டுககி வாயப ளிஙக ரிநது கடடிமீ
[1]எல்லு டைபப சுமபொன வைததி லஙகு பனம ணிககுலம
வில்லி டககு மிறறி வாளவி ரிககும வெளளி மாமரம
புலலி டககி டததி வசசி ரதத காலபொ ருததியே

இது முதல மூனறு கவிகள குளகம கோபுர வருணனை கல அடித தடுககி வாய பளிஙகு அரிநது கடடி - 'கறகளை யிடடுக கெடடினை பணணித தளவரிசைபோடடு அடிபபடையில பளிங்குக கலலைப பிளநது கடடி' (ஓர் உரை) எல - ஒளி பசும பொன வைதது - பசும பொனனை உருககிச சநதுககுச சநது வாாதது வெளளி மாமரம புலலிடககிடததி - 'வெளளித தகடடை ஆதாரச சிலையாகக கீழே பரபபி' (ஓர் உரை)

(பி - ம்) [1] 'எலலி டபபசும' (உ௰)

131 மரக தததி லஙகு போதி கைதத லதது வசசிரம
[1]புரைத விரதத டுககி மீது பொனகு யிறறி மினகுலாம
நிரைம ணிககு லததி ளுளி நீளவ குதத வோளிமேல
விரவு கைதத லததி னுயதத மேத கததின [2]மீதரோ

ஆளிநீள வகுதத ஓளி - (தூண வரிசை), சிஙகததின வடிவஙகள அமைநத தூண ஒழுஙகு, ஓளி - ஒழுஙகு 'மரகதப போதிகை வைததுச சுமை தாஙகுமபடி அதனமேல வசசிரததாலே உததரஙகளும பாவுசிலையும பாயசசிச சநதுகளுககெலலாம சுணணமபுபோல பொனனைக காயசசி விடடுச செஙகற பொடிபோல மாணிககஙகளைப பருககை தடடிக கோமேதகத

தாலே கொடுங்கையை ஒழுங்காய வைத்து' (ஓர் உரை.) கை - கைம்மரம் மேதகம் - கோமேதகம், முத்தற்குறை

(பி - ம) [1] 'புரைத புதத டுக்கி' [2] 'மேலரோ' (உகூ)

132 எழுபொ ழிற்கு [1]மேழுநி லத்த லஞ்ச மைத்த தென்ன நூல
ஊழு றக்கு றித்த மைத்த வும்பா செம்பொன [2]வேய்ந்துமீ்ச
சூழ்சு டாசசி ரத்து நன்ம ணித்த சும்பு [3]தோன்றலால
[4]வாழ்நி லக்கு லக்கொ ழுந்தை மௌலி சூட்டி யன்னவே

'எழ்பொழிற்கு சமைத்ததென்ன - ஒன்று மேலொன்றாயிருக்கிற எழு நிலையும் மேலே யிருக்கிற எழுலோகத்தைப்போல' (ஓர் உரை) நூல ஊழ - நூலின மரபு. குறித்து - கருதி. மணித்தசும்பு - மாணிக்கக்கலசம நிலக்குலக் கொழுந்து - பூமிதேவி முடிபு அத்தசும்புகள மௌலி சூட்டியனன

(பி - ம) [1] 'மேணி லத்த லஞ' [2] 'மேயாந்து' [3] 'தோனறுமால' [4] 'வாழந் காக்கு லக' (உகூ)

மாளிகை

வேறு

133 திங்களுங் கரிதென வெணமை திறறிய
சங்கவெண [1]சுதையுடைத தவள மாளிகை
வெங்கடுங் காலபொர மேக்கு நோக்கிய
பொங்கிரும பாறகடற றரங்கம போலுமே

சுதை தீறறிய மாடம புறநா. கஎஅ, மணி சு 43, நைடத நகர. 5 சங்க வெண சுதை - சங்குச சுண்ணமபு வெண சுதைக்குத திங்கள் 641 மேக்கு நோக்கிய - மேல நோக்கி எழும்பும தரங்கம - அலைகள

(பி - ம) [1] 'சுதைபுரை' (உஎ)

134 புள்ளியம புறவிறை பொருந்து மாளிகை
தளளருந தமனியத தகடு வேய்ந்தன
எளளருங கதிரவ னிளவெ யிறகுழாம
வெளளிவெண [1]கிரியிடை விரிந்த போலுமே

இறை - புறாக்கள தங்குவதற்கு அமைத்த இடம, மாடத்தினமேல புறாக்கள் தங்குவதற்கு இடம வகுப்பது சிறப தருமம, இநத இடம 'கபோத கத்தலை' எனப்படும, கபோதம - புறா புறவு இறை பொருந்தும மாளிகை,

' மாடத், திறையுறை ' புறவின செஙகாற சேவல்', ' மனையுறை புறவின செஙகாற சேவல ' பெரும்பாண் 438-9, நெடுநல் 45 தவளமாளிகைககு வெள்ளிமலையும அதன மீதுள்ள பொனனுலியனற் இறைகளுககு இளவெயிற குழாமும உவமை

'(பி - ம) [1] ' கிரிமிசை ' (உஅ

135 வயிரநற கானமிசை மரக தததுலாம
[1]செயிரறு போதிகை கிடததிச சிததிரம
உயிரபெறக குயிறறிய வுமபா காடடவா
[2]அயிாவுற விமைபபன வளவில கோடியே.

கால - தூண துலாம - தூணின மேலுள்ள போதிகையின இருபககத தும கீழே வாழைபபூ வடிவமாக அமைககபபடும உறுபபு, 136, சிலப. கஙு 213, பெருங் க 37 102, உ 12 43 அயிாவுற இமைபபன - ஐயஙகொளளுமபடி விளஙகுவன குயிறறியனவாகிய சிததிரம இமைப பன அளவில கோடி

(பி - ம) [1] ' செயிரறப போதிகை ' [2] ' அயாவுற ' (உக)

136 சநதிர [1]காநதததின நலதத சநதனப
பநதிசெய தூணினமேற பவளப போதிகைச
[2]செநதம ணியததுலாஞ செறிநத திணசுவா
இநதிர நீலதத வெணணில கோடியே

தலதத - தள வரிசையையுடையன செநதமணியம - செமபொன சுவா கள நீலக கறகளா லானவை

(பி - ம) [1] ' காநதததிற றானம வேயநதன ' [2] ' செநதணி மணிததுலாஞ ' (க0)

137 பாடகக காலடி பதுமத [1]தேயபபன
சேடரைத தழீஇயின செயய வாயின
நாடகத தொழிலின நடுவு துயயன
ஆடகத தோறறதத [2]மகளி ரலலன

இது பெணகளுககும மாளிகைகளுககும சிலேடை பெணகளுககு: பாடகம அணிநத காலகள பதுமமபோலவன, ஆடவரை அணைநதிருபபன, சேடா - இளையராகிய கணவா, ' ஊடற்ககும, சேடரிற சென்று புலவிச சிறுபுறந தழீஇய துமபி ' (சீவக 852) வாய சிவபபினையுடையன; நடத தொழில செயவன; இடை பஞசின நுனியை ஒபபன, துய - பஞசின

நனி, ' தூயயைச சுடுவெஙகனலில ' (உ 4 127) பொனனின தோற்றத்தையுடையன

மாளிகைககு பாடு அகம - வேலைபபாடு தனனிடம அமைநத காலடி - பூமிககுள புதையுணட அடிபபடை, சேடரைத தழுவியுள்ளவை, சேடா - ஆதிசேஷன, பாதாளமவரை பயினறுளளவை யெனறபடி, செயய ஆயின - அழகையுடையன நாடு அகத தொழிலன - சிறபத தொழிலை நாடும இடத்தின, நடு தூயன வாயிருபபன, பொனமயமாயின; மகளிா அலலன - இத தனமைகளாற பெணகளலலாதன.

(பி - ம) [1] ' தொபபன ' [2] ' வளவிலாதன ' (கக)

138\. புககவா கணணிமை பொருநது ருதொளி
[1] தொககுடன றயஙகவிண ணவரிற றேனறலால
திககுற கினைப்பினிற செலலுந தெயவவீ
டொககவின றிமைபபன வுமபா நாடடினும

ஒளி தொககு - ஒளி கூடி கணணிமையாமையாலும, ஒளி தயஙகுதலாலும மககளும தேவரைப போலத தோறறினா வீடு-விமானம.

(பி - ம) [1] ' தொககுட றயஙகிவிண ' (கஉ)

139 அணியிழை மகளிரு மலஙகல வீரரும
தணிவன வறநெறி தணிவி லாதன
மணியினும பொனனினும வினைநத வலல்து
[1] பணிபிறி தியனறில பகலை வெனறன

தணிவன - தஙகுவன மணி - மாளிகைககு அணியும முததுமாலை முதலியன, மாளிகைககு மணியும பொனனும வினைதல சீவக 115. பகல - சூரியன

(பி - ம) [1] ' பணிபிறி தியனறன பாஙகு மிலலையே ' (கங)

140 வானுற [1] நிவநதன வரமபில செலவதத
தானுயா புகழெனத தயஙகு சோதிய
ஊனமி லறநெறி யுறற [2] வெணணிலாக
[3] கோனிகா குடிகடங [4] கொளளை சானறன

புகழினநிறம வெள்ளே கோனகிகா குடிகள - செல்வததால அரசஜ ஒதத குடிகள, 'வீறுசால, மனனா விழையுங குடியுள' (நான்மணிக். 54) கொளளே - மிகுதி

(பி - ம) [1]'நிமிாநதன' [2]'விணணவா', [3]'கோனகா குடி', 'கோனிவா' [4]'கொளகை' (கச)

141\. அருவியிற ருழுநதுமுத தலஙகு தாமதத
விரிமுகிற குலமெனக கொடிவி ராவின
பருமணிக குவையின பசுமபொன கோடிய
[1]வருமயிற கணததன மலேயும போனறன

அருவிககு முததமாலே, துலோத் உலா, 215 கொடிககு முகில 36. கோடி - ஒரெண மயில மாடதது இருததல நெடுநல் 97-100.

(பி - ம்) [1]'பொருமயிற' (கடு)

142 அகிலிடு கொடுமபுகை யளாயம யஙகின
முகிலொடு வேறறுமை [1]தெரிககி லாமுழுத
துகிலொடு நெடுஙகொடிச [2]சூலம மினனுவ
[3]பகலிடு மினனலின பரபபுப் போனறவே

கொடிசசூலம, கொடி - ஒழுஙகு, புறநா உஉ 15, மாளிகைகளின மேற சூலஙகள இருததல 'புலியூா மனபோற பிறையணி மாளிகை சூலதத வாய' (சிந் 222) [பகலிடு வின மணியபரபபுத தோனறுமே (பி - ம) - பகறகாலதது இடுகினற இநதிரதனுபபோல மணியொளிகளின பரபபுத தோனறும]

(பி - ம) [1]'தெரிகலா' [2]'சூழன மினனிடப' [3]'பகலிடை மினமிணி பறபபத தோனறுமே', 'பகலிடு வினமணிப பரபபுத தோனறுமே' (கசு)

143 துடியிடைப பணேமுலேத தோகை யனனவா
அடியிணேச சிலமபுபூண டாறறு மாளிகைக
கொடியிடைத தாளவெண கோவை சூழவன
கடியுடைக கறபகங கானற மாலேயே

கொடியிடைத தாளவெணகோவை - துவசததிலே யுள்ள முததுமாலே தாளககோவை கறபகமாலேயைச சூழவன மாளிகைகளின உயா மிகுதி கூறியபடி (கஎ)

144 காணவரு நெடுவரைக கதலிக கானமபோற
[1]ருணிமிா பதாகையின சூழாநத ழைததன
வாணனி மழுஙகிட [2]மயஙகி வைகலும
சேணமதி தேயவதக கொடிக டேயககவே

பதாகை - பெருஙகொடி கொடிகளுககு வாழைக கானம தாளிலே நிமிாநத வாள - ஒளி வைகலும - நாடோறும சேண - ஆகாயம

(பி ம) [1]'கோணிமிா' [2]மடஙகி' (கஅ)

கட்டிட விசேடஙகள

145 [1]பொனறொடா மணடப மலல பூதநொடா
மனறுக ளலலன மாட மாளிகை
குனறுக ளலலன மணிசெய குட்டிமம
முனறிலக ளலலன முததின பநதரே

குட்டிமம - கல படுதத மேடை, திணணையுமாம, 'குனறென உயாநத வக கோயிற குட்டிமம்', 'மணி கொள குட்டிமம' (ச 8 109, ஞ 7 24) மணடபம பூதநொடா போனறும மனறுகள மாடமாளிகை போன றும, குட்டிமம குனறுகள போனறும இருநதன வெனறும முனறிலகள முததின பநதரை யுடையன வெனறும பொருள கொளக
[பொன் தொடா மணடபம முதலாகிய இவவிடநதோறும முததின பநதா உணடெனக] 'பொன மணடபஙகளும சாவடிகளும மெததை வீடுகளும ரததின மேடைகளும தெரு வீதிகளும முததின பநதராய இருககும' (ஒா உரை)

(பி - ம்) [1]'பொனறிணி' (கக)

நகாின ஒளி

146 மினனென விளககென வெயிறபி ழமபெனத
துனனிய தமனியத தொழிற ழைததவக
கனனிநன னகாிழல [1]கதுவ லாலரோ
பொனனுல காயது புலவா வானமே

தொழில தழைதத கனனி - அழிவிலலாமை புலவா - தேவா

(பி - ம்.) [1]'கதுவ லாலனறே' (உ0)

147 எழுமிடத தகனறிடை [1]யொனறி யெறபடும
பொழுதிடைப போதலிற [2]புரிசைப பொனமதில்
அழனமணி திருததிய வயோததி யாளுடை
நிழலெனப பொலியுமா [3]னேமி வானசுடா

நேமி - சூரியன சூரியன அயோததி யெனனும பெணணின நிழல போனறது இடை ஒனறி - நடுபபகலில ஒடுஙகி போதலின - நீஙகுதலால அயோததியாளின ஒளியே சூரியன ஒளி எனபது கருதது

(பி - ம்) [1] 'யேறி யெறபடும' [2] 'புரிசைப பொனனகா' [3] 'நேமி யான' (சச)

அகிற புகை

148 ஆயநதமே கலையவ ரமபொன மாளிகை
வேயநதகா ரகிறபுகை யுணட மேகமபோயத
தோயநதமா கடனறுந தூப நாறுமேற
பாயநததா ரையினிலை பகர வேணடுமோ

ஒப்பு 'நினறுபுயல வானம பொழிநத நெடுநதாரை, எனறு மகிலகமழு மெனபால - தெனறல, அலாததுங கொடிமாடத தாயிழையா ரைமபால, புலாததும புகைவான புகுநது' (நள க 14) (சரு)

பல இசைகள

149 குழலிசை மடநதையா குதலை கோதையா
[1]மழலையங குழலிசை மகர யாழிசை
எழிலிசை மடநதைய ரினசொ [2]லினனிசை
பழையாதஞ் சேரியிற பொருநா பாடடிசை

குழல இசை - கூநதல இசைநது வருகினற 'முடிகக, முடியாத கூநதன முடியாள' (திருவாநுலா, கசுo) குழல பேதைப பருவததாருககு அடை மடநதையா பருவங குறியாது நினறது கோதையா - கூநதலையுடைய பருவ மஙகையா எனறபடி மகரயாழ, 49, குறிப எழில இசை - அழகு பொருநதிய சொல இனனிசை - சொறகளாகிய இனிய இசை பழையா - கள் விறபவர், 95 பொருநா 'பொருநரும போர்க்களம பாடுநரும ஏாககளம பாடுநரும பரணி பாடுநரும எனப பலராம' (தோல் புறத. 36, ந) உளளன என ஒரு சொல வருவிதது முடிகக

(பி - ம) [1] 'மழலைசெய மகரயாழ மயஙகு மெஙகணும' [2] 'லவவிசை' (சகூ)

நகரின வேறு பல சிறபபுகள

150 கணணிடைக கனலசொரி களிறு காலகொடு
மணணிடை வெடடுவ [1] வாடகை மைநதாதம
பணணைகள பயிலிடங குழிப டைபபன
சுணணமக குழிகளைத தொடாநது தூாப்பன

யானை வெடடுவதறகுக காரணம தன நிழலைப பிறிதொரு யானை யெனறு கருதி யெனறு கூறல அமையும வாடகைமைநதாகள - வாள வீரா கள, வாளையுடைய இளைஞா பணணைகள - விளையாடடுககள, 307 [மைந தா தம பணணைகள பயிலிடம குழி படைபபனவாகக களிறுகள காலகொடு வெடடுவன, சுணணம அககுழியைத தூாபபன]

(பி - ம) [1] 'வெடட மைநதாகள', 'வேடகு மைநதாகள' (சச)

151 பநதுகண மடநதையா பயிறறு வாரிடைச
[1]சிநதின முததின மவைதி ரடடுவாா
அநதமில சிலதிய ரகறறு குபபைகள
சநதிர னொளிகெட [2]நிலாததை மைபபன

பெணகள பநதாடல 93 திரடடுவாராகிய சிலதியா

(பி - ம) [1] 'சிநதுவ' [2] 'தழைபப தணணிலா' (சரு)

152 அரஙகிடை மடநதைய ராடு வாரவா
கருஙகடைக [1]கணணயில காமா நெஞசினை
உருஙகுவ மறறவ ருயிாக ளனனவா
மருஙகுலபோற றேயவன வளாவ தாசையே

உருஙகுவ - உணணுவ, 'விடமுடை யரவினுட லுயிருருங குவணம' (பரி ச 42) காமா - அழகமைநத யுவா

(பி - ம,) [1] 'கண்ணிணை' (சசு)

153 பொழிவன சோலைகள புதிய தேனசில
விழைவன தெனறலு மினறு மெலலென
நுழைவன வனனவை நுழைய கோவொடுங்
குழைவன பிரிநதவா கொதிககுங கொஙகையே,

சோலைகள் புதியதேன் சில பொழிவன. பிஞிறு - வண்டுகள் பிரிந்த வா - கணவரைப் பிரிந்தமகளிருடைய (சஎ)

154 இறங்குவ மகரயா ழெடுத்த வின்னிசை
கிறங்கிளா [1]பாடலா னிமிரவ வவ்வழிக
கறங்குவ வள்விசிக கருவி கண்முகிழந்த
துறங்குவ மகளிரோ [2]டோதுங கிள்ளையே

இறங்குவனவாகிய யாழ்ப பாடலால நிமிரவன. வள்விசிக கருவி 53.

(பி - ம்) [1] 'பாடலபோய நிமிரந்த வவ்வழி' [2] 'டொதுஙகுங கிள்ளையே' (சஅ)

155 குதைவரிச சிலைநுதற கொவ்வை வாயச்சியர்
[1]பதயுகத தொழிலொடு பழிப்பி லாதன
ததைமலாத தாமரை யன்ன தாளினால
உதைபடச [2]சிவப்பன வுரவுத தோளகளே

[பதை அகம (பி - ம) - ஊடலிற பதைதத மனம, பதவு கைததொழி லொடு என்ற பாடததுககு மென்மையான கைததொழிலொடு என்பது பொருள்] பதயுகத தொழில - கூதது, இஙகே சாநதிக கூதது, விநோதக கூதது, இரணடு பாதஙகளுககும ஊட்டும செமபஞசுக குழமபுமாம

(பி - ம) [1] 'பதவுகைத', 'பதையகத' [2] 'சிவநதன' (சக)

156 பொழுதுணா வரியவப பொருவின் மாநகாத
தொழுதகை மடநதையர் சுடாவி ளக்கெனப
பழுதறு மேனியைப பாரககு [1]மாசையால
எழுதுசித திரஙகளு [2]மிமைப்பி லாதவே

பொழுதுணா வரிய நகா 'விலலுமிழ கலனக ளியாவு மினிரசுட ரொறிககு மாறறால, எலலியும பகலுந தோனறு திமையவ ருலக மேயககும' (நைடத நாட்டுப 27) கறபினால தொழததகும பெருமையையுடைய மடந தையா மாதரின் வனபப நோககிக கண இமையாமை சீவக 2506, மகளிா மேனிககு விளககு 157

(பி - ம) [1] 'மாசைகொல' [2] 'மிமைப்பி லாதன' (இ0)

157 தணிமலாத திருமக டயஙகு மாளிகை
இணரொளி பரப்பிநின றிருடு ரப்பன

திணிசுடா செய்யுடைத் தீவி னகமோ
மணிவிளக் கல்லன மகளிர் மேனியே

தணி - தணமை, பரி சு 29, சு 11 (இக)

158 பதங்களிற் றணணுமை பாணி பணணுற
விதங்களின விதிமுறை சதிமி திபபவா
[1]மதங்கிய ரசசதி வகுததுக காட்டுவ
சதங்கைக ளல்லன புரவித [2]தாளகளே

தணணுமையும பாணியும பணணும உற விதங்களின விதிமுறை பதங்களிற சதிமிதிபபவா தணணுமை - மததள ஒலி பாணி - கைததாளம் உற - ஒதது நிகழ சதி - தாளவொதது, 'தாளினைப பெயாதது முன்னரு சதிமுறை பிறழா தாட' (கூர்ம திருககல 56) மதங்கியா - ஆடுமகளிர். மகளிா காலிற கட்டிய சதங்கைகள வகுததுக காட்டுவ, அவை அலலவாயின குதிரையின தாள்கள வகுததுக காட்டும, தாகள (பி - ம)—குதிரையின கழுததிற சதங்கை, 171 'மெததுந தகவும விதமும படவே, திததொந தொநதொந திததீ யெனறென, ஒறுததுந தாளத தொககத தததித, தததும பரிதன தாளொத ததுவே' (திருவால 28 53)

(பி - ம) [1] 'மதங்கியாக கசசதி' [2] 'தாகளே' (இஉ)

159 முளைபபன முறுவலம முறுவல வெநதுயா
விளைப்பன வனறியு மெலிநது னாடொறும
இளைபபன நுணணிடை யிளைபப மெனமுலை
திளைபபன முததொடு செமபொ னாரமே

'அநஙகரில வெநதுயா விளையபன முறுவலே, இரட்சிககிறவரைப படசிபபன நகிலகளே' (ஒர் உரை) (இரு)

160 இடையிடை யெங்கணுங களிய ருதன
கடையிள வனனங்க ணவின நீககயல
பெடையிள வண்டுகள பிரச [1]மாநதிடுங
கடகரி யல்லன மகளிா கணகளே

யானை பிரசம மாநதல. 'மாரியங களளின் போாவல யானை' (பதிற் உக 17) பொருள அலலன - இவை அலலாதன களி - மகிழசசி, தேன,

களிமணம், கள, யானை மதம, அஞசனக குழமபு, சிலேடை களி அருநதன அனனம், தாமரை, கயல வணடுகள, கரி, மகளிர கணகள

(பி - ம) [1] 'மாாதநிடும', மாாநநிடும' (இ०)

161 தழலவிழி யாளியுந துணையுந தாளவரை
முழைவிழக கிரிநிகா களிறறின மும்மத
மழைவிழும விழுநதொறு மண ஞுங கீழுறக
குழைவிழு மதிலவிழுங கொடிததிண டேரகளே.

முழையில விழுமபடி மும்மத மழை விழும தாளவரை - பாதசைலம குழை - சேறு (இ௧)

162 [1]ஆடுவாம புரவியின குரததை [2]யாபபன
சூடுவா ரிகழநதவத தொஙகன மாலைகள
ஓடுவா ரிழுககுவ துாட ஞூடடுறக
கூடுவா வனமுலை கொழிதத சாநதமே

குரம - குளமபுகள யாபபன - கடடுவன ஓடுவார இழுககுவது சாந தம, 'கோதை மடவாாதங கொஙகை மிசைத்திமிாநத, சீதக களபச செழுஞ சேறறுல - வீதிவாய, மானக கரிவழுககும, (நள. க 13)

(பி - ம) [1] 'ஆடுவார' [2] 'யாாபபன' (இ௨)

163 இளைபபருங குரஙகளா லிவுளி [1]பாரிளைக
கிளைபபன வவவழி [2]கிளைதத துாளியின
ஒளிபபன மணியவை யொளிர மீதுதேன
துளிபபன குமராதங [3]தோளின மாலையே

இவுளி - குதிரை ஒளிபபன - மறைககபபடுவன [தொயயின மாலை (பி - ம) - தோளிற பூணட மாலை]

(பி - ம) [1] 'தாரணி' [2] 'கிளாநத' [3] 'தொயயின' (இ௩)

164 விலககருங கரிமதம வேஙகை காறுவ
குலககொடி மாதாவாய குமுத காறுவ
கலககடை கணிபபருங கதிாக ஞுறுவ
மலாககடிக காறுவ மகளிா கூநதலே

யானை மதம நாறுதல தக்க. 3, விசேடக. அடிகள 2, 3 சில பிரதிகளில பின முனனாக உளளன கலககடை - ஆபரணக கடைகள, [கலககடை - வாசல தோறும அணிநத ஆபரணம] கூநதலில இயறகை மணம் (௬௮)

அமராவதிககும் அளகைககும் மேம்படடது அயோததி

165 [1]கோவைவி னிதனெடெண குறிககி லாதவத
தேவாதக நகரியைச செபபு கினறதெனா
யாவையும [2]விளஙகிடத திகலி யிஙகா
ஆவணங கணடபின னளகை தோறறதே.

கோவையின குறிககிலாத - அயோததியின வரிசையில வைததது எணணபபடாத கோவை யிஙகா (பி - ம்) - ஒழுஙகாகக கடடியிருககிற தெருககளையுடைய நகா' (ஓர் உரை) இகலி - பகைததது ஆவணம - கடைத தெரு. அளகை தோறறது, அமராவதியைச செபபுகினறது என?

(பி - ம்) [1] 'கோவையிக நகரொடெண' [2] 'வழஙகிடத' (௬௯)

மைநதா கூடடததிற காணபன

166 அதிாகழ லொலிபபன வயிலி மைபபன
கதிரமணி [1]யணிவெயில காலவ மானமதம
முதிாவுறக கமழவன முதத மினனுவ
மதுகர [2]மிரைபபன மைநத ரீடடமே

அயில - வேல மானமதம - கஸதூரி மதுகரம - வணடு ஒலிததல முதலியன மைநதரீடடஙகளில

(பி - ம) [1] 'வெயிறகுழாங' [2] 'மிசைபடன' (௭௦)

பலவகை ஒலிகள

167 வளையொலி வயிரொலி மகர வீணையின
கிளையொலி [1]முழவொலி கினன ரததொலி
துளையொலி பலலியங [2]துவைககுஞ சுமமையின
விளையொலி கடலொலி மெலிய விமமுமே

வளை - சஙகு வயிர - கொமபு வயிரும வளையும முருத. 120, கினன ரம - ஒரு வாததியம, ஒருவகைப பறவையின ஒலியும எனபா, 940 துளை - குழல முதலிய துளைக கருவிகள சுமமை - ஒலி

(பி - ம.) [1] 'குழலொலி' [2] 'துவைககுமொலிலொலி' (௭௧)

பல மண்டபங்கள

168 மனனவா தருநதிறை யளககு மணடபம
அனனமென னடையவ ராடு மணடபம
பனனருங கலைதெரி பட்டி மணடபம
உனனரு மருமறை யோது மணடபம

பட்டி மணடபம - விதவஜ்ஜனமணடபம, திருவா சதகம, 49; மணி 60-61, சிலப் ௫ 102, உரை அடி 3 - 4 மாறியுளளன (கஅ)

வேறு பல சிறப்புகள

169 இரவியிற சுடாமணி யிமைககுந [1]தோரணத
தெருவினிற சிறியன திசைகள சேணவிளங
கருவியிற பெரியன வானைத தானஙகள
பரவையிற பெரியன புரவிப பநதியே

இமைககும - பிரகாசிககும தோரணததையுடைய தெருவைக காட்டிலும தானஙகள - மதஙகள புரவிப பநதிககுக கடல

(பி - ம) [1] 'தோரணந' (கக)

170 சூளிகை மழைமுகி றெருடககுந தோரண
மாளிகை மலாவன மகளிா வாணமுகம
வாளிக ளனனவை மலாவ மறறவை
ஆளியை யனனவா கிறததி லாழபவே

சூளிகை - மாடதது உசசியறை தோரண மாளிகை * 171. வாளிகள அன்னவை - பாாவை நிறம - உயிாநிலை, 'கோல தெரிநது, வரிநதல யானை யருகிறத தழுததி' (அகநா களஉ 7 - 8) (கச)

171 மனனவா கழலொடு மாறு கொளவன
பொனனணி தேரொலி புரவித தாரொலி
இனனகை யவாசிலம பேஙக [1]வேஙகுவ
கனனியா குடைதுறைக [2]களக வனனமே

புரவிததாா - குதிரைகளின கழுததிற கட்டிய சதஙகை மாலை, தேரொலி தாரொலிகள் கழலகளுககு (களக வனனம - களஹமஸம) அன்னபபறவை

யின குரல சிலமபொலிககு 348, 865, 982, 'மினனா சிலமபிற சிலமபுங குரலனனம' (சீவக 2890), 'சிலமபின குரலனனம' (அரங்கத்தந் 92)

(பி - ம) [1] 'வெஙகணும' [2] 'கமல வனனமே' (சுங)

பொழுது போககு

172 ஊடவுங கூடவு முயிரி னினனிசை
பாடவும விறலியா பாடல கேடகவும
ஆடவு மகனபுன லாடி யமமலா
சூடவும பொழுதுபோனு சிலாககத தொனனகா

அகன புனலாடி மலா சூடல. 175, 'பூககொயது நீராட' (981.) (சுசு)

இதுவும் அது

173 முழஙகுதிண கடகரி [1]மொயமபி னூரவும
எழுஙகுரத திவுளியோ டிரத மேறவும
பழங்கணோ டிரநதவா பரிவு தீரதர
வழங்கவும பொழுதுபோனு சிலாககம மாககா

குரம - குளமபு, இவுளி - குதிரை பழஙகணோடு-துனபததால, வழஙகல - பயன கருதாமற கொடுததல, சிற் 127, பேர்

(பி - ம) [1] 'முனபி னூரவும' (சுள)

இதுவும் அது

174 கரியொடு கரியெதிர பொருததிசு கைபபடை
வரிசிலை முதலிய வழஙகி வாளுளைப
புரவியிற பொருவிலசெண டாடிய போககலை
தெரிதலிற் பொழுதுபோனு சிலாககச சேணகா

யானைபபோா குறள், 758, பு வெ 350 வால - வெணமை உளை - தலையாடடம பொரு இல - ஒபபறற குதிரைச செணடாடல 'வாவுறுஞ, செணடியஙகு பரி' (உ 9 11), 'நிலைச செணடும பரிசசெணடும வீசி' (பெரிய கழறிற 126) (சுஅ)

இதுவும் அது

175 நநதன வனததலா கொயது நவவிபோல
வநதிளை யவரொடும வாவி யாடிவாயச

செநதுவ ரழிதாத தேறன [1]மாநதிதது
துநதலிற பொழுதுபோளு ஸிலாககவ வொணணகா

நவவி - மான. இளேயவா - மகளிா செநதுவழிதா · 88, 1074 து உநதல கணவா பால, 1072 - 3

கொயது, ஆடி, மாநதி எனற முறை பினனுளள பூககொய, நீா விளே யாட்டு, உணடாட்டுப படலஙகளே நினேபபிககினறன

(பி - ம) [1] 'மாநதிசகு' (சுக)

வேறு

கோடிகளின வருணனே

176. நாளு[1] விதமா நளிரமாதிர வீதி யோடி
மீளுறு வேலேப புனலவெண்முகி லுணணு மாபோல
ஆளுத மாட்டத திடையாடு கொடிகண மீபபோய
வாளுறு நணணிப புனலவறறிட நககு மனறே

நாளுவிதம நாளு - பல நாளுவிதமாம மாதிர வீதி - பலவகையான ஆகாய வீதிகளில கொடிகளுககு வெணமேகம

(பி - ம) [1] 'விதமாய' (எ0)

நகரமாநதா சிறப்பு

177. [1]வனறேு ரணஙகள புணாவாயிலும வானி னூடு
செனறேுஙகு மேலோ ரிடமினறெனச செயபொ னிஞசி
குனறேுஙகு தோளா குணஙகூட்டிசைக குபபை யெனன
ஒனறேு டிரணடு முயாநதோஙகிய [2]வுமபா நாண

தோரணஙகள - தோரணககமபஙகள, 1270, கு, 9 · 15, 11 · 21 'வனறேல புணாநத மணிவாயில' எனற பாட்டததிறகு வலிய யானேகள சோநத ஆராயசசிமணியையுடைய வாயிலெனககொளக இஞசியின உயாவ புகழின உயாவுககு 'கோடுறழநதெடுதத' எனறு தொடஙகும (பதிற் 16, உரை) பாட்டலே நோககுக ஒனறேுடிரணடு - மூனறு மூனறு மதில புறநகா, இடை நகா, அகநகா எனனும மூனறின மதிலகள

(பி - ம) [1] 'வனறே ரணஙகள புணாவாயிலும வானி லுமபா', 'வனறேல புணாநத முனிவாயிலும வானி னூடு', 'வனறேற புணாநத மணிவாயிலும வானி லுமபா,' [2] 'வோஙகு ளுண' (எக)

178 காடும புனமும கடலனன கிடஙகு மாதா
ஆடுங குளமு மருவிசசுனைக குனறு மும்பா
வீடும விரவு மணபபநதரும வீணை வணடு
பாடும [1]பொழிலு மலநலலறப பளளி மனனோ.

காடுமுதல பொழிலிறுதியாக வுளளன அலலாதன அறபபளளி அறப பளளி - தருமசததிரஙகள உமபா வீடு - மேல வீடு, செய்குனறின மேலிடம இவை எலலாம மலா பலலவப பளளிகள

(பி - ம) [1] 'பொழிலும மலாபபலலவப' (எஉ)

179 தெளவாா தலையுக திரையாழியு முடஙக நாளும
வளவாா முரசம மதிரமாநகா வாழு மாககள
களவா ரிலாமைப பொருளகாவலு மிலலை யாரும
கொளவா ரிலாமைக கொடுபபாாகளு மிலலை மனனோ

வளவாா முரசம, முரசு அதிாநகா 336 முரசம கடலுககு, பு வே 37 கொள்வாா மனனோ 98 (எங)

180 கலலாது நிறபார் பிறரினமையிற கலவி முறற
வலலாரு மிலலை யவைவலலரல லாரு மிலலை
எலலாரு மெலலாப பெருஞசெலவமு மெயத லாலே
இலலாரு மிலலை யுடையாாகளு மிலலை மனனோ (எச)

181 ஏகம முதறகலவி முளைததெழுந தெணணில கேளவி
ஆகம முதறறிண பணைபோககி யருநத வததின
சாகந தழைததன பருமபிததரு மமம லாநது
போகங கனியொனறு பழுததது போலு மனறே

ஏகம முதல - ஒரு முதல, எனறது விதையை பணை - கிளைகள போககி - மேலோஙக விடடு சாகம - இலை போலும அசைநிலை (எரு)

கீழவரும இரணடு செயயுடகள் நகரப படலததின இறுதியிற சில ஏடு களிற காணபபடுகினறன

'எஙகும பொலியுஞ் பாஞசுட ராகி யெவவுயிரும
மஙகும பிறவித துயரற மாறறு நேசம
தஙகுந தருமத துருவாகித தரணி மீது
பொஙகுங கருணைபபுததேள கருததி யாமெவன புகலவோம.'

'வேத மத்னுள விளேபொருள விகறபதது ளடங்காச
சோதி மயமாயத தலங்கித தொலலுயிாத தொகைபலவாய
ஒது புவன முதரதது ளொடுக்கியே பூககும
ஆதி முதலவ னமரிட மயோததிமா நகரம'

நகரப படலம முறறும

---

4. அரசியற் படலம்

தசாத சககரவாததியினது அரசியலின பெருமையைக கூறும பகுதி அரசியற படலம சில பிரதிகளில இது நகரப படலததுள அடங்கும

வேறு

182 அமமா ணகருக கரச னரசாக காசன
செமமாண டனிககோ லுலகேழினுஞ செலல நினறுன
இமமாண கதைககோ ரிறையாய விராம னெனனும
மொயமமாண கழலோற றருநலலற மூாத்தி யனனுன

உலகேழ எனறது எழு தீவுகளே, 1238 தனிககோல' செலவு நினறுன 812 இராமபிரானே முறகூறினுா கதாநாயகனுதலின; 'சீவகனே முறகூறினுா கதைககு நாயகனுதலின' (சீவக 6, ந) (க)

183 [1]ஆதிம மறையும மருளும மறனும மமைவும
ஏதில மிடலவீர முமிகையு மெணணில யாவும
நீதி [2]நிலையு மிவைநேமியி னோககு நினற
பாதிம முழுது மிவறகேபணி கேடப மனனே

ஒறறுககள சநத நோககி விரிநதன அருளும, அறனும 112 ஏதில, ஏதுஙஏதம-குறறம, கடைக குறை, 1193 நேமியினோ எனறது தசரத னுககு முனபு ஆணட மனனாகளே நேமியினோககுப பாதிபபணி கேடப, முழுதும இவறகே கேடப

(பி-ம்) [1] 'ஆதிம மதியும மருளு' [2] 'நிலையும மிவை' (உ)

184 மொயயார கலிசூழ முதுபாரின [1]முகநது தானக
கையார புனலா னனையாதன கையு மிலலை
மெயயாய வேதத துறைவேநதருக கேயநத [2]யாரும
செயயாத யாக மிவனசெயது மறநத மாதோ

மொய - வலிமை ஆர கலி - கடல கையும இலலை, கை - அநதண ரின கை, ஏறறல அவாககே உரியதாதலின மறநத - இளமையிலேயே செயது முடிததமையின இபபொழுது அவை மறநதவையாயின தசரதன பல யாகஙகள செயதமை உ 1 36 தசரதன எலலாயாகஙகளையும செயது முடிததானெனபது கருதது

(பி - ம) [1] ‘முகநத தானக’ [2] ‘யாவும’ (௧)

185 தாயொககு மனபிற றவமொககு நலமப யபபிற
சேயொககு முனனின றொருசெலகதி யுயககு நீரால
நோயொககு மெனனின மருநதொககு நுணஙகு கேளவி
ஆயப புகுஙகா லறிவொககு மெவாககு [1]மனனன

தாய ஒககும அனபு 1146, கூ 3 19, 82 நலம பயபபில தவம ஒககும, ‘வேணடிய வேணடியாங கெயதலாற செயதவம, ஈணடு முயலப படும’ (குறள், 265) ஆயபபுகுஙகால - மககள ஆராயத தொடஙகினால அறிவொககு மெனறது, ‘அறிதோ றறியாமை கணடறறால’, (குறள், 1110) எனறபடி தம முனனையறிவு அறியாமையாகத தோனறுதலபறறி எவாககும - எபபடிபபடடவருககும

(பி - ம.) [1] ‘மனனே’ (௨)

186 ஈயநதே கடநதா னிரபபோாகட லெணணி னனனால
ஆயநதே கடநதா னறிவெனனு மளககா வாளாற
காயநதே கடநதான பகைவேலை கருதது முறறத
தோயநதே கடந்தான [1]றிருவி றறொடா போக பௌவம

ஈயநதே கடல 1, ‘இலலோா புனக ணீகையிற றணிகக, வலலான’ (கலி சஎ. 5) அளககா - கடல தசரதனது கலவி யறிவு ‘சொற்றுறை யறிபெருமையான’ (உ. 1, 12) போகம - அனுபவம ‘திருவின றொடா போகபௌவம’ எனற பாடததிற்குத திருவினது தொடாபையும போகபௌவததையும எனக.

(பி - ம) [1] ‘திருவினறொடா’ (௩)

இபபாடலுககுப பின ஒரு பிரதியிற காணப படட பாடல வருமாறு

'விரிகதிர பரபபிமெயப புவன மீதிருள
பருகுறும பரிதியங குலததிற பாரததிபன
இரகுமற றவனமக னயனென பானவன
பெருகுமா தவததினிற பிறநத தோனறலே'

வேறு

187 வெளளமும பறவையும விலஙகும வேசையா
உளளமு மொருவழி யோட நினறவன
தளளரும பெருமபுகழத தசர தபபெயா
வளளலவள ளுறையயின மனனா மனனனே

வெளளமும வேசையா உளளமும ஒரு வழியோட 'மாரியுநதிருவு மகளிா மனமும, தககுழி நிலலாது' (பெருங் க 35 156-7) வளளுறை அயில மனனா மனனன அயிலை உறையினினறு எடுககாமலே பகைவரை அடககினன எனபது கருதது, 729, 748, உ 1 57, சு 2 84, புறநா. ருஉரு 7 'உறை நிறுததிய வாளினுற பகையிரு ளொதுககி' (திருவிளை நாடு 1) (சு)

188 நேமிமால வரைமதி லாக நீளபுறம
பாமமா கடலகிடங் காகப பனமணி
வாமமா ளிகைமலை யாக மனனாககுப
பூமியு மயோததிமா நகரம [1]போனறதே

நேமிமாலவரை 120, 127 பாமம-ஆழம, 'பாமமாகடல' (790) வாமம-அழகு. பூமி அயோததி, 'நாடெ லாமொரு நனனக ராயதே' (1204)

(பி-ம்) [1] 'போனுமே' (எ)

189 [1]யாவரும வனமைநே [2]ரெறிநது தீடடலான
மேவருங கையடை வேலுங தேயுமால
கோவுடை நெடுமணி மகுட கோடியால
சேவடி யடைநதபொற கழலுங தேயுமால

யாவா வனமையுமநோ எறிநது தீடடலாற படைதேயதல 'கழுந தோடும வரிசிலை' (251) கோவுடை-சிறறரசாகளுடைய

(பி-ம) [1] 'ஆவரும' [2] 'நறிநது திணடலான' (அ)

190 மண்ணிடை யுயிர்தொறும் வளர்ந்து தேய்வின்றித்
தண்ணிழல் பரப்பவு மிருளைத் தள்ளவும்
அண்ணறன் குடைமதி யமையு மாதலால்
விண்ணிடை மதியினை மிகையி [1]தென்பவே

அண்ணலதன் அமையும - போதும

(பி - ம்) 1 'தென்னவே' (க)

191 வயிரவான் பூணணி மடங்கல் மொய்ம்பினன்
உயிரெலாந் தன்னுயி ரொப்ப வோம்பலால்
செயிரிலா வுலகினிற் சென்று நின்றுவாழ்
உயிரெலா முறைவதோ ருடம்பு மாயினான்

குடிகள உயிரைத் தன உயிரொபப ஓமபல 395, 'மண்ணில வாழதரு மன்னுயிர்கட்கெலாம், கண்ணு மாவியு மாமபெருங காவலன்' (பெரிய திருவாரூர 14.) உயிரெலாமுறைவதோருடம்பு 'வைய மன்னுயி ராகவும மன்னுயிர், உய்யத் தாங்கு முடலன்ன மன்னனுக்கு' (உ 2 17), 'நெலலு முயிரன்றே மன்னனுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம' (புறநா கஅசு) ஆயினன் - ஒத்தான (கo)

192 குன்றென வுயரிய குவவுத் தோளினன்
வென்றியந் திகிரிவெம் பருதி யாமென
ஒன்றென வுலகிடை யுலாவி மீமிசை
நின்றுநின் றுயிர்தொறு நெடிது காக்குமே

வென்றியந்திகிரி - ஆஞ்ஞாசக்கரம், 409, பதிற் கச 18 - 9 திகிரிக் குச சூரியன தக்க. 1 (கக)

193 எய்யென வெழுபகை யெங்கு மின்மையால்
[1]மொய்பெருந் தினவுறு முழவுத் தோளினன்
வையக முழுவது மறிஞ னேம்புமோர்
செய்யெனக் காத்தினி தரசு செய்கின்றான்

[எய்யென வெழுபகை - விரைந்து வரும பகை] மொய - போர தோள தினவு 1369, ந 6 44, 63 மறிஞன ஓமபும ஓர்செய 'நெஞ்சே, ஈரம பட்ட செவ்விப் பைமபுனத், தோரேர் உழவன போலப்,

பெருவிதுப புறறனறுல' (குறுந் கஙக 3 - 6), 'மிடிய ஞெருசெய யாளனச செய வினையக காகுஞ செயலபோல' (பிரபு மாயையுறபததி, 49.)

(பி - ம்) [1] 'மொயபொரு' (கஉ)

அரசியற படலம முறறுமு

---

5. திருவவதாரப் படலம்

திருமால ஸ்ரீ ராமராக அவதாரம செயததைத தெரிவிககும பகுதி திருவவதாரப படலம எனப பெறும

தசரதன் வசிட்டமுனிவரிடம் புதத்திரனிலலாக் குறையைத தேரிவிததுக் கோளளுதல

194 ஆயவ ஞெருபக லயனை யேகிகா
தூயமா [1]முனிவர ற ருெழுது தொலகுலத
[2]தாயரும தநதையுந தவமு மனபினுன
மேயவான கடவுளும பிறவும வேறுநீ

ஆயவன - அததகைய பெருமை வாயநத தசரதன முனிவரன - முனிவாகளுள மேலானவன தாயாரும பிறவும மறறவாகளு வேறு வேறுகும, எனககு இவை எலலாம நீயே எனபது கருதது, 'எநதை நீ யாயு நீ யெமமுனீ தவம, வநதனைத தெயவ நீ மறறு முற்றுநீ' (கூ 2 . 73)

194 முதல 'எனன மாமுனிவன' என ற 223 - ஆம செயயுள முடியத திருவாக்குரைத்த படலம் என்று ஒரு பிரதியிற காணபபடுகிறது

(பி ம) [1] 'முனிவாத தொழுது', 'முனிவனைத தொழுது' [2] 'தாயுநற நநதையுந தமரு' (க)

195 எஙகுலத தலைவாக ளிரவி தனனினும
திஙகுலம [1]விளஙகிடத தரணி தாஙகினா
மஙகுந ரிலலெனு வரமபில வையகம
[2]இஙகுநின னருளினு னினிதி னேமபினேன

தன முன்னோர் செய்தியைத் தசரதன கூறுதல். உ. 1 64 நின அருளினால் ' உ. 1 : 44

(பி - ம) [1] ' விளங்குறத ' [2] ' இவகுன தருளினு ' (உ)

196 அறுபதி னுயிர மாணடு மாணடுற
உறுபகை [1]யொடுககியிவ வுலக மோமபினேன
பிறிதொரு குறையிலே யெறபின வையகம
[2]மறுகுவ தெனபதோர மறுகக முணடரோ.

அறுபதினுயிரம ஆணடு ' வையம அறுபதினுயிர மாணடு மாணடவன ' (உ 12 72) ஆணட வருடததொகை வான்மீகத்தில் வேறு மகா சககர வாததிகளுககு எலலாம அறுபதினுயிரம எனற கணககு சீவசம்போதனே; க 757, உ 1 13, 12 · 72 ' எறபின வையகம மறுகுவது ' எனறு இஙகே கூறியதற கேறப, 271 - ஆஙகவியில, ' நினனருளிற பூததவென, னுனற தொல குலமினி யரசின வைகுமால ' எனகிறுன மறுககம - வருததம

(பி - ம) [1] ' யடககியே ' [2] ' மறுகுறு மெனபதோர ' (௩)

197 அருநதவ முனிவரும மநத ணளரும
வருநதுத லினறியே வாழவின வைகினா
பெருநதுய [1]ருழககுவ ரெறபி னெனபதோர்
அருநதுயா வருததுமென னகததை யெனறனன

அநதணரும முனிவரும வேறு வேறு வாழவு - மகிழவு

(பி - ம) [1] ' ருழககுந ' (௪)

இதனபின அதிகப பாட லொனறு வருமாறு

' பொறையிலா வறிவு போகபு புணாபபிலா விளமை மேவத
துறையிலா வனச வாவி துசிலா போலத தூயமை
நறையிலா மலருங கலவி நலமிலாய புலமை நனனீரச
சிறையிலா நகரும போலச சேயிலாச செலவ மெனறுன

கவி 222 வரை வசிட்டமுனிவா நினைதத நிகழசசி

198 முரசறை செழுஙகடை முதத மாமுடி
அரசாதன கோமக னனைய கூறலும
விரைசெறி கமலமென பொகுட்டு மேவிய
வரசரோ ருகனமகன மனததி னெண்ணினன

முரசறைகடை 336 முத்த மாமுடி இது முத்துக் கொண்டையென வழங்கும், கிரீடத்தின் நுனியிலும் முகத்தின் புறத்திலும் முத்துக் கொத்துக்கள் அமைந்திருக்கும். சரோருகனமகன் - பிரமனுடைய மகன், உ 1 34, 12 69 'எண்ணினன் வாய்மையே' (199) என இயைக்க, வினைமுற்றை முன் கூறிச் செய்யப்படுபொருளைப் பின் கூறுவது கம்பர் இயல்பு, 264-5 (இ)

199 அலைகட னடுவணோ ரனந்தன் [1]மீமிசை
மலையென விழிதுயில் வளரு மாமுகில்
கொலைதொழி லரக்கர்தங் கொடுமை தீர்ப்பனென்
றுலைவுறு மமரருக் குரைத்த [2]வாய்மையே

(கொல்லத் தொழில் எதுகை பற்றிக் கொலை தொழில் என்றாயிற்று)

(பி - ம்) [1] 'மீக்கரு' [2] 'வாய்மையை' (சு)

உருத்திரன் தேவர்களோடு செல்லல்

200 சுடுதொழி லரக்கராற் றொலைந்து வானுளோர்
கடுவமர் களனடி கலந்து கூறலும்
படுபொரு ளுணர்ந்தவப் பரமன் [1]யாவினி
அடுகில னெனமறுத் தவரோ டேகினன்

கடு அமர் களன் - விடம் அமைந்த கழுத்தினன், 238, உருத்திரமூர்த்தி அடுகிலனென்றது வரம் கொடுத்ததுபற்றி, அரக்கர்கள் உருத்திரமூர்த்தியைப் பூசிக்கிறது பற்றியுமாம்

(பி - ம்) [1] 'யாமினி, யடுவதில னெனமறுத் தவரோ டேகினார்' (எ)

இதற்குப்பின் சில பிரதிகளில்மட்டும் கீழ்வரும் பாடல் காணப்படுகிறது

'[1] கறைமிடற் றிறைவனுங் கடவு ளோர்களும்
மறைமுதற் கிழவனை வந்து நண்ணலும்
முறைமையிற் [2] கடன்முறை முற்றி முண்டகத்
திறைவனு மவரொடு மினிதி னேகினன்'

(பி - ம்.) [1] 'கறையடிக் கிறைவனும்', 'கறைமிடற் றண்ணலும்'

[2] 'செய்கடன்'

யாவரும் நானமுகனிடம் அரக்கரின கொடுமையைத தெரிவிததல

201 வடவரைக குடுமியி னடுவண மாசறு
சுடாமணி மணடபத தினனி நானமுகக
கடவுளை யடிதொழு [1]தமரா கணடகா
இடிநிகா வினையம தியமபி னாரோ.

மேருவின உசசியில பிரமன வாழதல . சு 23 49. அமரா் எழுவாய
வினையம - சூழசசி ; வினையமது 25

(பி - ம) 1 'தமர கணடகா' (அ)

202 பாகசா தனனறனைப பாசத தாாததடன
மேகநா தனபுகுந திலஙகை மேயநாட
போகமா மலருறை [1]புனித வொலலையின
ஏகிநீ மீடடமை யியமப வேணடுமோ

பாகசாதனன - இநதிரன மேகநாதன - இநதிரஜிதது, இவன இராவணன மகன போகம - அகலம, மலாசசி, ஆபோகம எனபதன முதறகுறை 'சொலலினாரோ' எனற பாடததுககு எழுவாய அமரா

(பி - ம) 1 'புனிதன மீடடமை தோகைபா கறகுறச சொலலி னாரோ'

சில பிரதிகளில 'பாக சாதனனறனை' எனபதறகுப பின அடியிற கணட செயயுள காணபபடுகிறது

'எனறுதம மிடாமுழு தியமபி யெஙஙனும
கனறிய நிருதரை யழிததுக காததியேல
ஒனறிய வுலகமு முயிாகள யாவையும
இனறுநீ படைததென றியமபி னாரோ' (க)

யாவரும் திருமாலிடம் சேறல

203 இருபது கரததலை யீரைந தெனனுமத
திருவிலி [1] வலிககொரு செயலின றெஙகளால்
கருமுகி லெனவளா கருணை யஙகடல்
பொருதிடர் தணிககினுன் டெனும[2]பு னாபபினல்

இருபது திருவிலி இத்தொடரையே பின்னும் கூறுவர் கம்பர்; சு. 4 · 39 திருவிலி, திரு - அருட்செல்வம், 'அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம்' (குறள், 241) புணர்ப்பு - சூழ்ச்சி

(பி - ம) [1] 'தன்னைத்தேறுஞ்' [2] 'டெனுமப்புணர்ப்பினா' 'டெனப் புகன்றனன்'

இத்தருப்பின் மூன்று பாடல்கள் அதிகமாக உள்ளன

(1) 'ஆயவ ரயன்முத லமர ரீறிலா
நாயக னிருபத நயந்து சிந்தைமீ
தோயவிலா தவனரு மறைக ளோதியே
நேயமோ டிருந்திவை நிகழ்த்தன் மேயினா'

(2) 'காத்தி நீயெமைக் காக்கிலா தமமையாம
எத்தி யேயினித் தோமிறை வாவிடாப
பாரத்தி யோதிருப் பாறகடற பள்ளியின
மூர்த்தி யேமுதல வாமுகின மேனியாய'

(3) அந்த காரத் தாக்கர்செய தீமையால
நொந்து ளோமிறை வாநொடிய போதினில
வந்து மாற்றிடும வண்ண மெமக்கருள
எந்தை யேகரு ணைகர னேயெனு'

தேவர்கள் பிரமதேவரை யடைந்து பின் திருமாலை யடைந்தன சென்பது வான்மீகத்தில் இல்லை, மந்திரிகளையும வசிட்டரையும நோக்கித் தசரதன தனக்குப் பிள்ளையில்லாக் குறையைக் கூறினன் என்பது வான்மீகம். (கo)

204 [1]திரைகெழு பயோததித் துயிலுந் தெய்வவான்
மரகத மலையினை வழுத்தி நெஞ்சினற
கரகம லங்குவித் திருந்த காலையிற
பரகதி யுணர்ந்தவர்க் குதவும பண்ணவன

பயோததி - பாற்கடல். தேவர்கள் ஒன்று கூடித் திருமாலைக் கண்டு பேசியது தசரதனுடைய யாகசாலையினகண் என்பர் வான்மீகி முனிவர்.

(பி - ம்) [1] 'திரைதவழ் பாற்கடற் றுயிலுந் தேவனை'

இதன் பின் கீழ்வரும் பாடல் ஒரு பிரதியிலுள்ளது

'அறிதுயி லெழுந்தன னமரர் கூப்பிடு
மறைமொழித் துதியொலி வந்தி சைக்கவே
நிறைகுணத் தமரர்க ணினைத் தழைப்பதை
இறைவனுந் திருவுளத் தறிந்து கொய்தவே' (கக)

திருமால் காட்சி யளித்தமை

205 கருமுகி லாமரைக் காடு பூத்துநீ
டிருசுட ரிருபுறத் தேந்தி [1]யேடவிழ்
திருவொடும் பொலியவோர் செம்பொற் குன்றின்மேல்
வருவபோற் கலுழன்மேல் வந்து தோன்றினன்.

தாமரை - செந்தாமரை காடு - தொகுதி (சீவக 2336, ந) கருமுகில் தாமரைக் காடு பூத்து 'நீலக்கார்முகில் கமலம் பூத்து வருவதே போலும்' (ச 5 75, பாகவதம், 859) சந்திர சூரியர் சங்கு சக்கரங்களுக்கு 'இருவேறு மண்டிலத் திலக்கம் போல, நேமியும் வளையு மேந்திய கையால்' (பரி கரு 8-9), 'அழகொடு திருக்கைவளை திகிரிகளி னெப்புடைய வலாகதி ரிரட்டை தருவோம' (குலோத் பிள்ளைத் முதற்ப. 16), 'சங்கு திகிரி சந்திர சூரியர்' (தக்க 700) இரு சுடரேந்திய மேகம் திருமாலுக்கு சிலப் கக 41 - 51 பொன்மலைமேல் ஏறும் மேகம் • 208, 'பொன்மலை மேலெழுந்த மாமுகில் போன்றுளர் வந்து காணீர், அஞ்சிறைப் புள்ளுமொன் றேறி வந்தார்' (திவ்.) வருவ - வருதல், தொழிற் பெயர்

(பி - ம) [1] 'யேடலர்த' (கஉ)

யாவரும் திருமாலை இறைஞ்சி மகிழ்தல்

206 [1]எழுந்தனன் கறைமிடற் றிறையுந் தாமரைச்
செழுந்தவி சுகந்தவத் தேவுஞ் சென்றெதிர்
விழுந்தன ரடிமிசை விண்ணு ளோரொடும்
தொழுந்தொறுந் தொழுந்தொறு [2]களித்து லங்குவார்

கறை மிடறு இறை - உருத்திரன் கறையடி (பி - ம) - ஐராவதம் தேவு - பிரமதேவன்

(பி - ம) [1] 'எழுந்தனர் கறையடிக் கிறையுந்' [2] 'களி துளங்கினார்' (கங)

207 ஆடினர் பாடின ரங்கு [1]மிங்குமாய்
ஓடின ருவகைமா நறவுண் டோர்கிலார்
வீடினர் அரக்கரென் றுவக்கும் விம்மலால்
சூடினர் முறைமுறை துளவத் தாண்மலர்

உவகை மாநறவு 'உவகையின் னறவை யுண்டுணாகிலார்' (ச. 2 143), 'காதலென் றதுவுமோர் களிற ஞேனறிறரே' (சு 35 · 253) விமமல - மகிழசசி ஒப்பு 299, ச 2 143

(பி - ம) [1] 'மிகுஙின ருேடினா' (கச)

திருமால ஓர் ஆசனததில அமாதல

208 பொனவரை யிழிவதோர புயலின பொறபுற
எனனையா ளுடையவன ருேணின றெமபிரான
செனனிவான றடவுமண டபததிற சோகதரி
துன்னுபொற பீடமேற பொலிநது தோனறினை

எனனை யாளுடையவன சமபர மதம இஙகே சருடாழவாரை யெனனை யாளுடையவன எனருர (கஅ)

யாவரும் அரககரது கொடுமையை விணணப்பிததல

*209 விதியொடு முனிவரும விணணு ளோாகளும
மதிவளர சடைமுடி மழுவ லாளனும
அதிசய முடனுவக தயலி ருநதுழிக்
கொதிகொளவே லரககாதங கொடுமை கூறுவார

கூறினவா சிவபெருமானும பிரமனும' (ஓர் உரை) (கசு)

210 ஐயிரு தலையினே [1]னனுச ஞதியாம
மெயவலி யரககால விணணு மணணுமே
செயதவ [2]மிழநதன திருவி னுயக
உயதிற மிலலையென றுயிாப்பு வீஙகினார

அனுசன - தமபி, குமபகாணன

(பி - ம) [1] 'னனுசராதியா' [2] 'மிழநதனும'

இதனபின,

'வானவ ரமமுறை வழஙக மாமதி
தேனுறு மிதழியந தெரியல வேணியான
ஆனவா தமைககா மமைததங கையினை்த
தானமுக கோககியே சாறறன மேயினை' (கள)

எனற செயயுள் ஒரு பிரதியில உள்ளது

211 [1]எஙகணீள வரஙகளா லரகக ரெனறுளளா
பொஙகுமூ வுலகையும புடைதத ழிததனா
செஙகணு யகவினித [2]தீரததி யிலலையேல
நுஙகுவ [3]ருலகெலா கொடியி னெனறனா

தீரததி - தீரபபாய நுஙகுவா - விழுஙகுவா , 54

(பி - ம.) [1] ' எஙகணல ' [2] ' தீரததலில ' [3] ' ருலகையோா ' (கஅ)

திருமால அபயம் அளிததல்

212 [1]எனறன ரிடருழுக திறைஞசி யேத்தலும
மனறலந துளவினன வருநதல [2]வஞசகன
தனறலை யறுததிடா தணிபபன ருரணிக
கொனறுநீா கேணமென வுரைததன மேயினன

வருநதல வியஙகோள (வஞசகா தனறலை (பி - ம) யெனறதில, ஒருமை பனமை பயககம.)

(பி - ம்) [1] ' எனறபின னமராக ளிறைஞசி ' [2] ' வஞ்சகா ' (கக)

திருமால கூறறு

213 வாலுளோ ரனைவரும வான ரஙகளாக
கானினும வரையினுங கடித டததினும
சேனையோ டவதரித திடுமின செனறென
ஆனன மலாநதன னருளி னூழியான

கடிதடம - காவலையுடைய உயாநத இடம (மலைபபககம) (உo)

214 மசாத மனையவா வரமும வாழவுமோா
நிசாத கனைகளா னீறு செயயயாக
கசரத [1]துரகமாட் கடலகொள காவலன
தசரதன மதலையாய வருதுங தாரணி

மசாதம அனையவா - கானல நீரைப போனற அரககா நிசாதகனை - நிசம - சததியமாகிய ரதம - ரததம எனபதன இடைககுறை ; இலககுத தவறாத இரததம படிநத கணை. (மசாதம - பேயததோ. ரதகணை - பாவ

காரிகள ஊனுணடு இனிமை கணட கிணை) கசரத , காவலான 812
ஆன் - காலான ஆடகடல் - 'இவுளிககடல' (சீவக 28)

(பி - ம) [1] 'தாகமாக கடல' (உ௪)

215 வளையொடு திகிரியும [1]வடவை தீதா
விளைதரு கடுவுடை விரிகொள பாயலும
[2]இளையவ ரெனவடி பரவ வேகிராம
வளமதி லயோததியில வருது மெனறனன

திருமாலே நானகு பாகஙகளாகப பிரிநது அவதாரம செயதனரென பது வான்மீகம் வடவைதீதா - வடவா முகாககினியும தீயுமபடி பாயல - ஆதிசேடன

(பி - ம.) [1] 'வடவை தீாதா', 'வடவைத தீததா', 'வடவைத தீபென'
[2] 'இளையாகளென' (உஉ)

எலலோரும் மகிழதல்

216 எனறவ னுரைததபோ தெழுநது துளளினா
நனறிகொண மஙகல நாதம பாடினா
மனறலஞ செழுநதுள வணியு மாயனா
இனறெமை யளிததன ரென னு மேமபலால.

ஏமபல - மகிழசசி (உ௩)

வேறு

217 போயதெம பொருமலெனனு
விநதிர னுவகை பூததான
தூயமா மலரு ளோனுஞ
சுடாமதி சூடி னுனும
சேயுயா விசுமபு ளோருந
தீாநததெஞ சிறுமை யெனறூா
மாயிரு ஞால முணடோன
கலுழனமேற சரணம வைததான.

பொருமல் - துககம சிறுமை - துனபம (உ௪)

திருமால எழுநதுபோனபின தேவாகள தாம் தாம் எவவிதம் அவதரிபபாாகள எனபதைத தெரிவித்தல

218. என்னையா ளுடைய வையன
 கழுழனமே லெழுநது போய
பினனாவா னவரை நோககிப
 பிதாமகன பேசு கினறுன
முனனரே யெணகின வேநதன
 யானென [1]முடுகி ஞனமற
றனனவா றெவரு நீரபோ
 யவதரித திடுமி னெனறுன

என்னை யாளுடைய ஐயன, 320, 324, 487 பிதாமகன - பிரமதேவா எணகின வேநதன - காடி முகததோடு கூடிய ஜாமபவான பிரமதேவரின கொடடாவியிற ரேனறினனெனறு வான்மீகி இவனைக கூறுவா

(பி - ம) [1] 'மொழிகின ருனமற' (உரு)

219 தருவுடைக கடவுள வேநதன சாறறுவா னெனது கூறு
மருவலாக கசனி யனன வாலியு மகனு மெனன
இரவிமற றெனது கூறங கவறகிளை யவனென ருேத
அரியுமற றெனது கூறு நீலனென றறைநதிட டானல

அசனி - இடி மகன - அஙகதன அஙகவறகு - வாலிககு ரிக்ஷராஜவி எனற வானரன ஒரு மடுவில மூழகிப பெண ஆனுன, அபபெணணை இநதிரனும சூரியனும காமுறப பிறநதவாகள வாலியும சுககிரீவனும எனபா. இநதிரன, 'நான அஙகதனுகவும பிறககிறேன' எனறது வான்மீகத்தில இலலை. அரி - அககினிதேவன (உசு)

220 வாயுமற றெனது கூறு
 மாருதி யெனன மறருே
காயுமற கடஙக ளாகிக
 காசினி யதனின மீது
போயிடட துணிநதோ மெனருா
 புராரிமற [1]றியானுங காறறின
சேயெனப புகனறுன மறறைத
 திசையுளோாக கவதி யுணடோ

புராரி - சிவபெருமான அனுமான உருத்திரமச மெனபர சிவ பெருமான, 'நானே அனுமனுவேன' எனறு சொனன செயதி வான்மீகத்தி லில்லை அவதி - எல்லை

(பு - ம) [1] 'நியானே வாதசேய' (உஎ)

தேவாகளின அவதாரமும் யாவரும் தம் இருக்கை சேறலும்

221 அருடருங கமலக கணணா னருணமுறை யலருளோனும
இருடரு மிடறறி னோனு மமாரு மினைய ராகி
மருடரு [1]வனததின மணணின வானர ராகி வநதா
பொருடரு [2]மெவருந தததம முறைவிடஞ சென்று புககார.

கமலககணணன - திருமால மருளதரு - மயககததைத தருகினற பொருடரு மெவரும 245

(பு - ம) [1] 'மனததின' [2] 'மிறைவா தததம', 'மிருவா தததம' (உ அ)

சிறநத புதலவரைப பெறும் உபாயததை வசிட்டா தசரதனுககுக் கூறுதல

222 ஈதுமுன னிகழநத வணணா
மெனமுனி யிதயத தெணணி
மாதிரம பொருத திணடோண
மனனநீ வருநத லேழேழ்
பூதல [1]முழுதுங தாஙகும
புதல்வரை யளிககும வேளவி
தீதற [2]முயலி னைய
சிநதைநோய தீரு மெனறுன

ஈதுமுன நிகழநத வணணம 'இவவணணம நிகழநத வணணம' (563) மாதிரம - மலை பூதலம எனறது உலகமெனனும திணையாய் கினறது பதினுலகும அளிககும புதலவாததரும மகம, 275, 742, இது புததிர காமேஷடியெனபது

(பு - ம) [1] 'முழுதுங காககும' [2] 'முதலி னுனறன' (உக)

மேறகொணடு செயயவேணடியவறறை மனனன வேண்டல

223 எனனமா முனிவன கூற
வெழுநதுபே ருவகை பொஙக
மனனவா மனன னநத
மாமுனி சரணஞ சூடி
உனனையே புகலபுக கேனுக
குறுகணவந தடைவ துணடோ
அனனதற கடியேன செயயும
[1]பணியினை யளிததி யெனறுன

உறகண - தனயம 'திருவாக்குரைத்த படலம் முற்றும்' ஒரு பிரதி

(பி - ம்) [1] 'பணியினி தளிததி' (௨௦)

கலைக்கோட்டு முனியைக் கொண்டு யாகம் செயதால
மைநதா உளராவா எனறு முனிவா கூறல்

224 மாசறு [1]சுராக ளோடு
மறறுளோா தமையு மீனற
காசிப னருளு மைநதன
விபாணடகன கவகை சூடும
ஈசனும புகழதற கொததோ
னிருஙகலை பிறவு மெணணிற
றேசுடைத தநதை யொபபான
றிருவருள் புனைநத மைநதன

இது முதல 'உலபபில பலலாணடு' (274) வரையில் கலைக்கோட்டு முனி படலம் எனறு ஒரு பிரதியிற காணபபடுகிறது கலைககோட்டு முனி வரின வரலாறறைச சுமநதிரா கூறுவதாக வான்மீகம் கூறும

(பி - ம்.) [1] 'சுரரி ரோடு' (௨௧)

225. [1]வருகலை யறிவு நீதி
மனுநெறி [2]வரமபு வாயமை
தருகலை மறையு மெணணிற
சதுமுகற குவமை சானறோன

திருகலை யுடைய விநதச
செகததுளோா தனமை தோா
ஒருகலை [3]முகததுச சிஙக
வுயாதவன வருதல வேண்டும

திருகலையுடைய செகம, திருகு - மாறுபாடு, பாயிரம், 1 சிஙகம - சிருஙகம உயாதவன 264

(பி - ம) [1] 'வருகலை பிறவு' [2] 'யாவம வாயமை' 'முகசசிருஙக வுயா' (கஉ)

226 பாநதளின மகுட கோடி
பரிததபா ரிதனின வைகும
மாநதாகள விலஙகென றுனனு
மனததனமா தவததி னெணணிற
பூநதவி சுகநது ளோனும
புராரியும புகழதற் கொதத
சாநதனல வேளவி [1]முறறிற
றனையாக ளுளரா மெனறுன

மாநதரை விலஙகெனறு உளளல 230, 233 மாதரை விலஙகெனறு உளளல 233, 739

(பி - ம) [1] 'முறறததனையாக' (கக)

அமமுனிவரைக கோணரும் விததை மனனன வினுதல

227. ஆஙகுரை யினைய கூறு
மருநதவாக கரசன செயய
பூஙகழ ரெழுது வாழததிப
பூதல மனனா மனனன
தீஙகறு குணததான மிகக
செழுநதவன யாணடை யுளளான
ஈஙகியான [1]கொணருந தனமை
யியமபுதி யிறைவ வெனறுன

அருநதவாககரசன - வசிட்டமுனிவா. செழுநதவன, செழுமை - மிகுதி

(பி - ம) [1] 'புரியுந தனமை யருளிதி' (கச)

(கவி 248 முடியக கலைககோடடு முனிவரின வரலாறு)

வேறு

உரோமபதன இயலபு

228 [1]புததான கொடுவினையோ டருநதுயரம
போயொளிபபப புவனந தாஙகும
[2]சததான குணமுடையோன [3]றயையோடுந
தணணளியின சாலை போலவான
[4]எததானும வெலறகரியான மனுகுலததே
வநதுதிததோ னிலஙகு மௌலி
உத்தான பாதனரு ளுரோமபத
னெனறுளனிவ வுலகை யாளவோன

புததான கொடுவினை - புத எனனும நரகம செலலுதறகுக காரணமான கொடிய தீவினை 'யாாகும, புததீரததிட டலையாமற புலவாா டுதவுவது புனிதமான, அததீரததம' (சு 10 21) *சததான குணம*, (சதது - ஞானம) *தயை* - அனபு *அளி* - அருள, 'அருளெனனு மனபீன குழவி' (குறள், 757) *தணணளியின சாலை* - குளிாநத கருணையின உறைவிடம *எததானும* - எதனனும, உபாயஙகள நானகனுள ஒனறுனும *மனு* - சுவாயமபுவ மனு உரோமபதன ஆணடது அஙகாடெனறு வான்மீகம் கூறும

(பி - ம்) [1]'புததாய' [2]'சததாய' [3]'றயாவோடுந,' 'றயையினெனடுந' [4]'எததானும' (௧௫)

மழை பெய்யும் வகை நாடிய உரோமபதனுககு முனிவாகள கூறுதல

229 அனனவனருன புரநதளிககுந திருநாடடு
னெடுஙகால மறவ தாக
மினனியெழு முகிலினறி வெநதுயரம
பெருகுதலும வேத நனனூல
மனனுமுனி வரையழைதது மாதானம
[1]கொடுககவுமவான வழஙகா தாகப
[2]பினனுமறை யவாககேடபக கலைககோடடு
முனிவரினவான பிலிறறு மெனறுா

மனனும - நிலைபெறற *பிலிறறும* - துளிககும

(பி - ம) [1]'கொடுததலுமவான' [2]'பினனுமுனி வாாக கேடப'. (௧௬)

வேசையா கலைககோட்டு முனிவரை அழைதது வருவோம் எனல

230 ஓதநெடுங கடலாடை யுலகினிலவாழ
மனிதாவிலங கெனவே யுனனும
கோதிலகுணத தருநதவனைக கொணருமவகை
யுரவதெனக குணிககும வேலை
சோதிநுதற் கருநெடுஙகட டுவரிதழவாயத
தாளஙகைத துணைமென கொஙகை
மாதரெழுந தியாமேகி யருநதவனைக
கொணாதுமென வணககஞ செயதார

மனிதரை விலஙகென்று உனனுதல 226, குறிப மாதர் - இவர் பரததையா, 739 (கஎ)

வேசையா உரோமபதனிடம விடை பெறறுச செலலல

231 ஆஙகவரம மொழியுரைபப வரசனமகிழந
தவாககணிதது சாதி யாய
பாஙகுளமற [1]றவையருளிப பணிபபிறையுப
பழிததநுதற பணைதத வேயததோள
ஏஙகுமிடை தடிககுமுலை யிருணடகுழன
மருணடவிழி யிலவச செவவாயப
பூஙகொடியீ ரேகுமெனத தொழுதிறைஞசி
யிரதமிசைப போயி னாரே.

ஆயவறறையும, மறறவறறையும பாஙகு - நனமை பணைதத - பெருதத ஏஙகும - வருநதும தொழுதிறைஞசல மகளிர தொழில
([பி - ம]) [1] 'றவாக கனிததுப' (கஅ)

வேறு

வேசையரின செயலும் கலைககோட்டு முனிவா அவாகள் வசமாதலும்

232 ஓசனை பலகடந தினியோ ரோசனை
ஏசறு தவனுறை யிடமி தென்றுழிப
பாசிழை மடநதையா பனன சாலைசெய
தாசறு மருநதவத தவரின வைகினா

ஓசனை - பதது நாழிகை வழி எனபா, வடமொழிச சிதைவு, 241, சீவக. 98, 953 எசு - இழசசி ஆசு - குறறம. அருநதவஞ செயபவரைப போல (௬௧)

233 அருநதவன றகதையை யுறற நோககியே
கருநதடங் கணணியா கலைவல லாளனிற
பொருநதினா [1]பொருநதுபு விலஙகெ ஞபபுரிந
திருநதவ ரிவரென வினைய செயதனன

அறறம - சமயம், 557 விலஙகெஞப புரிநது - விலஙகெனறு பிறா கருதுமபடி தவஞ செயது, 'முசுககுல மனையமெயம முனிவர்' (வி பா. குருகுலச, 65) பொருநதின மகளிா, தாஙகள 'மாாபினிற கோடு பூதத செறிதவ முனிவ ரெனன முனிவனை மயககம' செயததாகக கூர்ம புராணம் கூறும, இராமனவதரிதத 5

(பி - ம) [1] 'பொருநதவும', 'பொருநதுழி' (௬௦)

234 அருககிய முதலினோ டாச னஙகொடுத
திருககென [1]விருநதுபி னினிய கூறிய
முருககிதழ மடநதையா முனிவ னைததொழாப்
பொருககென வெழுநதுபோயப [2]புரையுட புககனா

அருககிய முதலியன 247 புரை - ஒருகுடிசை

(பி - ம) [1] 'விருநதபி னினிய கூறலும' [2] 'புரைகள' (௬௧)

235 திருநதிழை யவாசில தினஙக டாகதுழி
மருகதினு மினியன வருககை வாழைமாத
[1]தருஙகனி பலவொடு தாழை யினகனி
அருநதவ வருநதென வருநதி னனரோ

இனியன - இனிய சிறறுணடிகள வருககை - பலா மாததருஙகனி - மாம்பழம தாழை - தெனனை தாழையினகனி - தேஙகாய, தெஙகமபழம எனறு நூலகளிற குறிககபபடும

(பி - ம) [1] 'தருததருங கனியொடு தாழை யினபலம' (௬௨)

முனிவரை வேசையா உரோமபதன நாடடுககு அழைததுப்போதல்

236. இனனன பலபக விருநத பினறிரு
நனனுதன மடநதையா நவையின மாதவன

தனனையெம மிடததினுஞ சாதல வேணடுமென
றனனவா தொழுதனு மவரொ டேகினன

நவை இல - குறறமிலலாத (௨௩)

237 விமமுறு முவகையா வியநத நெஞசினா
[1]அமமவிவ விதுவென வகலு நீணெறி
செமமைய் முனிவரனொருடரச செனறனா
தமமன மெனமருட டைய லாாகளே.

அமம ஆசசரியக குறிபபு இவவிது - இநத இது என - எனறு அமமகளிா கூற மருள்தையலாா - மயககததையுடைய பாததையா

(பி ம,) [1] 'அமமவி திதுவென,' 'அமமவீ திதுவென' (௨௪)

மழை பொழிநது வளன சுரததல

238. வளநகா முனிவரன வருமுன வானவன
களனமா கடுவெனக கருகி [1]வானமிசைச
சளசள வெனமழைத தாரை கானறன
குளனெடு நதிகடங குறைக மரவே

வானவன - சிவன களன அமா கடு - மிடறறில அமைநத விடம

(பி - ம) [1] 'வானமுகில' (௨௫)

239 பெருமபுன னதிகளுங குளனும பெடபறக
கருமபொடு செநநெலுங கவினகொண டோஙகிட
இருமபுயல ககனமீ திடைவி டாதெழுக
தருமபுனல [1]சொரிநதபோ தரசு ணாநதனன

பெடபு அற - ஆசைதீர கருமபும நெலலும சோததுக கூறபபடுதல : நான்மணி, 11, பு வெ 56

(பி ம) [1] 'சொரிதரவரசு' (௨௬)

அரசனது நினைபபு

240 காமமும வெகுளியுங [1]களிபபுங கைததவக
கோமுனி யிவனுடைந தனனகொல கொவவைவாயத்
தாமரை மலாமுகத தரள வாணகைத
தூமமென குழலியா புணர்தத சூழசசியால

களிப்பு - மயக்கம் காமம் வெகுளி மயக்கம் 'காமம் வெகுளி மயக்க மிவை மூன்றன் நாமங் கெடக்கெடு நோய்' (குறள், 360) கைத்த - வெறுத்த தாம மென கூந்தல - புகை யூட்டிய கூந்தல், 281, 'அகிலி னுவி தேக்கிடுங் குழல' (சீவக. 2495) சூழ்ச்சி - வஞ்சனை

(பி - ம) [1] 'களவுங் கைத்தெழு' (சஎ)

உரோமபதன் செயல்

241 என்றெழுந் தருமறை முனிவர் யாரொடும்
சென்றிரண் டோசனை சேனை சூழ்தர
மன்றலங் குழலியர் நடுவண் மாதவக்
குன்றினை யெதிர்ந்தனன் குவவுத் தோளினான்

மாதவக் குன்று 'குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பின்' (குறள், 898) யாரொடும் - எல்லாரோடும் குவவு - திரட்சி (சஅ)

242 வீழ்ந்தன னடிமிசை விழிக ணீர்தர
வாழ்ந்தன னினியென மகிழ்ஞ் சிந்தையான்
தாழ்ந்தெழு மாதரார் தம்மை நோக்கினீர்
போழ்ந்தனி ரென்றிடர் புணர்ப்பினு லென்றான்

வீழ்ந்தனன் - அடியற்ற மரம்போல வீழ்ந்தான் இடர் 263 புணர்ப்பு - சூழ்ச்சி (சகூ)

கலைக்கோட்டு முனிவரின் வெகுளியும் தணிவும்

243 அரசரு முனிவரு மடைந்த வாயிடை
வரமுனி வஞ்சமென் றுணர்ந்த மாலைவாய்
வெருவினர் விண்ணவர் வேந்தன் வெண்டலர்ற
கரையெறி யாதலை கடலும் போன்றனன்

மாலை - சமயம், காலைபோல கரை யெறியாத கடல் 'எற்றந் தொடங்காக் கடலிற்றணி வெய்தி னின்றான்' (உ-4 141.) (௩௦)

244 [1]வள்ளுறு வயிரவாண் மன்னன் பன்முறை
எள்ளறு முனிவனை யிறைஞ்சி யாரினும்
தள்ளருந் துயர்முஞ் சமைவுஞ் சாற்றலும்
[2]உள்ளுறு வெகுளிபோ யொளித்த தாமரோ

வள - கூாமை சமைவு - இலலையாதல, ஒழிவு; ‘தானையு முலகத தைவா தலைவருஞ சமைநதார’ (கு. 10.67), ‘எபபுடவியுஞ சிமைய வாநது தகா’, ‘வசுககளைத தழுவிச சமைநதே’ (தக்க 398, 483) இக்கவி சில பிரதிகளில் இல்லை

(பி - ம) ‘‘வளளுறை’ ‘‘உளளுறை’ (௯க)

முனிவரை அரணமனை அழைததுபபோய மனனன செயத உபசாரம்

245 அருளசுரந தரசனுக காசி யுஙகொடுத
துருடரு தேரினமே லொலலை யேறினன
பொருடரு முனிவருந தொடரப போயினன
மருளொழி யுணாவுடை வரத மாதவன

பொருடருமுனி 221, பொருள - அருளும தருமமும (௯உ)

246 அடைநதனன வளநக ரலஙக ரிததெதிா
மிடைநதிட முனியொடும வேநதன கோயிலபுக
கொடுஙகலில பொறகுழாத துறையு ளெயதியோா
மடஙகலா சனததின்மேன முனியை வைததனன

ஒடுஙகல இல - விசாலமான பொறகுழாதது உறையுள, குழாம - திரட்சி, ‘தெவவா தநத நீணிதி சோநத செமபொன மாடமும’ (சீவக 153) (௯௩)

247 அருககிய முதலிய கடனக ளாறறிவே
றுரைககுவ [1]திலதென வுவநது தானருள
[2]முருககிதழச சாநதையா முகக லாடனை
இருககொடு விதிமுறை யினிதி னீநதனன

அருள - பெறறெடுதத முருககு - முள முருஙகை நலாளதனை இருககு - வேதமநதிரம

(பி - ம) ‘‘திலவென’ ‘‘முருககித ழினமுலை முக’ (௯௪)

நாடு நல முறுதல

248 வறுமைநோய தணிதர வானவ ழுஙகவே
உறுதுயா [1]தவிாநததவ வுலகம வேநதருள

செறிகுழல போறறிடத திருநது மாதவத
தறிஞனுண் டிருககுந னரச வெனறனன

அவவுலகம - அநதநாடு, உலகின கூறுகளையும உலகமெனறல மரபு, 253, தொல் அகத சூ 5 எனறவர வசிட்டர்

(மு - ம) ¹ 'தணிநததவ' (௬௬)

வேறு

கலைக்கோட்டு முனிவரை அழைததுவரத தசரதன பயணம் ஆதல

249 எனறலுமே முனிவரனற ளடியிறைஞசி
மீணடேகிக கொணரவ னெனறுத
துனறுகழல முடிவேநத ரடிபோறறச
சுமநதிரனே ¹முதலா வுளள
வன்றிறலசே ²ரமைசசாதொழ மாமணிததே
ரேறுதலும வானோர வாழததி
இனறெமது வினைமுடிநத தெனசசொரிந்தார
மலாமாரி யிடைவி டாமல

முனிவரன தன - வசிட்ட முனிவருடைய வினை - தீவினை

(மு - ம) ¹ 'முதலவராய' ² 'ரமைசசரொடு' (௬௭)

250. காகளமும பலலியமுங கனைகடலின
மிகமுழஙகக கானம பாட
மாகதாக ளருமறைநூல வேதியாகள
வாழ்ததெடுபப மதுரச செவவாய்த
தோகையாபல லாணடிசைபபக கடறறுனை
புடைசூழச சுடரோ னெனன
¹எகியருங் தவரொடுமபோ யுரோமபதன
றிருநாட்டை யெதிரநதா னனறே

சினன மெனனும வாததியம பலலியம - பலவித வாததியஙகள மாக தாகள் கானம பாட 251, மாகதா - இருநது எததுவார மகளிா பல லாணடு இசைததல 254, 893, 1202, 1336.

(மு ம) ¹ 'எகியரு நெறிசேவி' (௬௮)

உரோமபதன் தசரதனை எதிர்கொண்டு செய்த உபசாரம்

251. கொழுந்தோடிய படர்கீர்த்திக் கோவேந்த
னடைந்தமைசென் றுற்றார் கூறக்
கழுந்தோடும் வரிசிலைக்கைக் கடற்றானை
புடைசூழக் கழற்கால் வேந்தன்
செழுந்தோடும் பலகலனும் வெயில்வீச
மாகதர்கள் திரண்டு [1]வாழ்த்த
எழுந்தோடு முவகையொடு மோசனைசென்
றன்னரசை யெதிர்கோ ளெண்ணி

கீர்த்தியின் கொழுந்து 1201 கழுந்து தனியன், 10, அடிக். தோடு - ஆடவரின் காதணி, 'தோடுடைய செவியன்' (தே. திருஞா)
(பி - ம்) [1] 'பாட' (௧௮)

252. எதிர்கொள்வான் வருகின்ற வயவேந்தன்
றனைக்கண் ணுற்றெழிலி காண
அதிர்கின்ற பொலந்தேரின் றரசர்பிரா
னிழிந்துழிச்சென் றடியின் வீழ
முதிர்கின்ற பெருங்காதன் மழைத்தோங்க
வெடுத்திறுக முயங்க லோடும்
கதிர்கொண்ட சுடர்வேலான் றனைநோக்கி
யிவையுரைத்தான் களிப்பின் மிக்கான்

பொலந்தேர் - பொற்றேர் அடிவீழ்ந்தவன் உரோமபதன் முயங்குதல் - தழுவுதல் உரைத்தவன் உரோமபதன் (௧௯)

253. யான்செய்த மாதவமோ விவ்வுலகு
செய்தவமோ யாதோ விங்ஙன்
வான்செய்த சுடர்வேலோ யடைந்ததென
[1]மிகமகிழா மணித்தே ரேற்றித்
தேன்செய்த தாமவுலித் தேர்வேந்தைச்
செழுநகரிற் கொணர்ந்தான் றெவ்வர்
ஊன்செய்த சுடர்வடிவே லுரோமபத
னெனவுரைக்கு முரவுத் தோளான்

யான் செய்த மாதவம் 333 உலகம் - உரோமபதன் நாடு; 653.
(பி - ம்) [1] 'மனமகிழ்ந்து' (௨௦)

254. ஆடகப்பொற சுடரிமைககு மணிமாடத
திடையோமண டபததை யணமிப
பாடகசெம பதுமமலாப பாவையாபல்
லாணடிசைபபப பைமபொற பீடத
தேடுதுறற வடிவேலோன றனையிருததிக
கடனமுறைகள [1]யாவு நோகது
தோடுதுறற மலாததாரான விருநதளிபப
வினிதுகநதான சுராகா டீநதான

ஆடகப பொன நாலவகைப பொனனில ஒனறு, மறறவை கிளிச சிறை, சாதரூபம, சாமபூநதம பாடகம - காலணிகளில ஒனறு எடு துற்ற - இதழகள் நெருஙகிய எடு - இதழ, இது மலாகளுககாகி அமமலாக ளாலான மாலைககு ஆகுபெயாயிறறு, வேலுககு மாலை அணிதல வழககு வடி - கூரமை தோடு - இதழ சுராகா டீநதான 257, 335.

(பி - ம) [1]'யாவு மீநது' (சுக)

முனிவரை அனுபபுவதாக உரோமபதன் கூறத தசரதன அயோததி மீளல

255 [1]செவவிநறுஞ சாநதளிததுத தோவேநதன
றனைநோககி யிவணீ சோகத
கவவையுரைத தருளதியென நிகழநதபரி
சரசாபிரான கழற லோடும
அவவியமீத துயாநதமனத தருநதவனைக
கொணாநதாஙகண விடுபப னெனற
செவவிமுடி யோயெனலுந தேரேறிச
சேனையொடு மயோததி சோநதான

செவவி - அழகு கவவை - காரியம, சு 35 198 பரிசு - விததை அவவியம - பொறாமை

(பி ம) [1]'சவவி' (சுஉ)

உரோமபதன முனிவரை உடனபடுததி அனுபபுதல

256. மனனாபிரா னகனறதறபின வயவேநத
னருமறைநூல வடிவு கொணட
தனனமுனி வானுறையு டனைய்ணுகி
யிணையடிததா மரைக ளமபொன

மனனுமணி முடியணிநது வரனமுறைசெய
திடவிவணீ வருதற கொதத
தெனனையென வடியேறகோா [1]வரமருளு
மடிகளென யாவ தெனறுன

வயவேநதன - உரோமபதன மறை நூல வடிவஙகொண்ட முனி : 259, 266, 269-70

(பி - ம) [1] 'வரமருளக வடிக' (சுக)

257 புறவொனறின பொருட்டாகத துலைபுகக
பெருநதகைதன புகழிற பூதத
வறனெனறு திருமனததா னமராகளுக
கிடாவிளைககு மவுண ராயோா
திறலுணட வடிவேலோன றசரதனென
றுயாகீாததிச செஙகோல வேநதன
விறலகொணட மணிமாடத தயோததிநக
ரடைநதிவணீ மீளக வெனறுன

புறவொனறின பெருநதகை 731, சு 4 110, 15 355, புறநா னுா 5-6, சிலப் உ0 52, விக் 11, குலோத் 17, இராசராச. 6, மணிமாடததயோததி 334 (சச)

258. அவவரநதந தனமயினிததோ கொணாதியென
வருநதவததோ [1]னருள லோடும
வெவவரநதின றயிலபடைககுஞ சுடாவேலோ
னடியிறைஞசி வேநதா வேநதன
[2] கவவையொழித துயாநதனனென றதிருரறறோ
கொணாநதனனிக கலைவல லாளன
செவவிறுதற றிருவினெடும போநதேறு
கெனவேறிச சிறநதான மனனே

அரநதின றயில படைககும சுடாவேல 180; கு 12 · 2; 'வானாந் துடைதத வைவேல' 'அரநதினப பிறநத பைமபொன' (சீவக

461, 1507) அயில - கூரமை கவவை - துனபம செவவி நுதறறிரு' சாநதை 'முகநலாள' (247)

(பி ம) [1] 'ஊறைத வேறும' 'கவவையொழிநத (சுஙி)

வேறு

முனிவரின புறபபாடு

259\. குனிசிலை [1]யரசனுங கரஙகள கூபபிடடத
துனியறு முனிவரா தொடாநது சூழவர
வனிதையு மருமறை வடிவு போனறெளிா
முனிவனும பொறியிசை நெறியை முனனினன

பொறி - தோ, இநதிரியஙகள சிலேடை துனியறு - ஒருவருடனும வெறுபபிலலாத, 'துனியில காடசி முனிவா' (முருகு 137)

(பி ம) [1] 'வயவனுங' (சுசு)

தேவாகளின மகிழசசி

260\. அநதர துநதுமி முழககி யாயமலா
சிநதினா களிததன [1]ரறததிற றேவரும
வெநதெழு [2]கொடுமபிணி [3]வீழகக மெயமமுதல
வநதெழ வருடரு வானென றெணணியே

மெயம முதல - பரமபொருளாய இராமன அறததின - தருமம களிததைபபோல கொடுமபிணி - கொடிய பிறவிநோய

(பி ம) [1] 'ரறமுந தேவரும' [2] 'கொடுவினை' [3] 'வீடடு மெயமுதல' (சுஎ)

தசரதன மகிழசசி

261 தூதுவ ரவவழி யயோததி துனனினா
மாதிரம பொருததோண மனனா மனனனமுன
ஓதினா முனிவர வோத வேநதனும
காதலென றளவறு கடலு ளாழநதனன

மாதிரம - மலை; மதுரைக் 10, ந முனி வரவு ஓதினா காதல எனற அளவறுகடல 'ஆயபே ரனபெனு மளககா' உ 2 52. (சுஅ)

தசரதன எதிரகோளச சேலலுதல

262 எழுநதனன பொருககென விரத மேறினன
பொழிநதனா மலாமழை யாசி பூததன
மொழிநதன பலலிய முரச மாாதன
விழுநதன தீவினை வேரி னேடுமே

மொழிநதன பலலியம 'புகனற தீஙகுழல' (சீவக 1940), மிருதங ஆம வாசிததல எனபது வழககு (சுக)

263 பிதிாநதென மனததுயாப பிறஙக லெனறுகொண்
டதிாநதெழு [1]முரசுடை யரசா கோமகன
முதிாநதமா தவமுடை [2]முனியை யனபினே
டெதிாநதனன யோசனை யிரணடொ டொனறினே

பிதிாநதது - தளாயது துயாப பிறஙகல - துனப மலை மூனறு யோசனைத தூரததி னெதிாநதனன

(பி ம) [1]'கடலுடை' [2]'முனியைக கணகளால' (எo)

264 நறறவ மனைததுமோர நவையி லாவுருப
பெற்றிவ ணடைநதெனப பிறஙகு வானறனைச
சுறறிய சீரையு முழையின றோறறமும
முறறுறப பொலிதரு மூாததி யானறனை

நறறவம உருவெடுததல 651 நவை - குறறம சீரை - மாவுரி உழை தோறறம . 225 மூாததி - வடிவுடையவன (எக)

265 அணடாக டியாமும மரகக ராறறலும
விணடிடப பொலிதரு வினைவ லாளனைக
குணடிகை குடையொடுங குலவு நூனமுறைத
தணடொடும பொலிதரு தடககை யானறனை

1-2 · 744 குணடிகை முதலியன : தொல் மரபு சூ 70, கலி. க · 1-4 நூல முறை - நூலகளிற கூறிய முறைபபடியே முடிபு . எதிாநதனன 263, மூாததியானறனை 264, தடககையானறனை 265 வினைமுறறை முன கூறிச செயயபபடுபொருளைப பின கூறுவது கமபா இயலபு , 198-9 (எஉ)

கலைக்கோட்டு முனிவரின ஆசியை மனனன பெறுதல்

266. இழிநதுபோ யிரதமாண டிணைகொ டாணமலர்
விழுநதனன வேநதாதம [1]வேநத னீதியான
மொழிநதன னுசிகண முதிய நானமறைக
கொழுநதுமேற படாதரக [2]கொழுகொம பாயினன

நான மறைககொழுந்து - நால வேதமாகிய கொடியின் கொழுநது

(பி - ம்) [1] 'வேநதன மெயமமையான', 'வேநதன மேன்மையால' [2] 'கொள் கொம புாயினன' (எகூ)

மன்னன் முனிவரை அழைததுப போதல

267. அயலவரு முனிவரு மாசி கூறிடப
[1] புயலபொழி தடககையாற றெழுது பொஙகுநீரக
கயலபொரு விழியொடுங கலைவ லாளனை
இயலபொடுங கொணாநதன னிரத மேறறியே

புயல பொழி தடககை 1, குறிப கயல பொருவிழி சாநதை, பனமொழித தொடா

(பி - ம) [1] 'புயலபொரு தடககையாற', 'புயலபொழி தாநதி பெருகு பொஙகுநீரக' (எச)

268 அங்குரன முரசதி ரயோததி மாநகா
முடியுடை வேநதனம முனிவ னேடுமோா
கடிகையி னடைநதனன கமல வாணமுக
வடிவுடை மடநதையா வாழததெ டுபபவே

அயோததி மாநகா மா உலோகமா பால னெனபதிறபோல, சீவக. 395 ந வாழததது - பலலாணடு (எரு)

வசிட்டா சபைக்கு வருதல

269 கசடடறு வினைததொழிற களவ ராயுழல
அசடடாக ளைவரை [1]யறுவ ராககிய
வசிடடனு மருமறை [2] வடிவு போனறொளிா
விசிட்டரும வேததலை பொலிய மேவினா

கசடு - கீழமை அசட்டாகள 'அசட்டு வசிட்டன' (தக்க 488), 'அசட்டுருக்கள' (திருப்புகழ், குறித்த மணிப), 'சளத்திற பிணிப்பட்டசட்டுகரியைகளுள்' (கந்தரலங் 7) ஐவா - பஞசேந்திரியங்கள அறுவா - அறறவா, ஐவரை ஆறு போாக்கிய எனபது வேறு பொருள ஐவரை யகத்தடைத்துள (பி - ம) 397 விசிட்டா விசிட்டம - மேனமை வசிட்டன - சிறந்த நலலொழுககமுடையவன (கசட்டு றுவினை - தீயவினை அசட்டா - பொலலாதவா விசிட்டா பெரியோா)

(பி - ம) [1] 'யகத்தடைத்துள' [2] 'வழுககு நீககலா' (எக)

தசரதருடைய உபசாரமும் விணணப்பமும்

270 மாமணி மணடப மனனி மாசறு
தூமணித் தவிசிடைச் சுருதி யேநிகா
கோமுனிக் கரசனை யிருத்திக் கொளகடன
ஏமுறத் திருத்திவே றிணைய செப்பினான

மனனி - அடைந்து சுருதி வேதம ஏமுற - சநதோஷிக்க (எள)

271 சானறவா சானறவ தரும மாதவம
போனறொளிா புனிதனி னருளிற பூத்தவென
ஆனறதொல குலமினி யரசின வைகுமால
யானறவ முடைமையு மிழப்பின றுமரோ

சானறவா சானறவ - பெரியோாகளுக்குப் பெரியோய பூத்த - விளங்கிய என ஆனற வைகுமால 196 இழபபு இனறும - அழிதல இலலையாம (எஅ)

கலைக்கோட்டு முனிவரின கூறறு

272 எனனலு முனிவர னினிது நோககுறு
மனனவா மன்னகேள வசிட்டன றுனெனும
தனனெடுந் தவனறுணை நவையில [1]செயகைய
நினனையிவ வுலகினி னிருபா நேரவரோ

துணை - துணையையுடைய நோவரோ - ஒபபாவரோ

(பி - ம) 'செயகைச', 'செயகையாய' (எக)

273 எனறிவை பலபல [1]வினிய கூறினன
குனறுறழ வரிசிலைக குவவுத தோளினுய
கனறிகொ [2]ளரிமக நடதத வெணணியோ
இனறெனை யழைததிங கியமபு வாயெனருன

அரிமகம - அசுவமேதம

(ம ம) [1] 'வினிமை' [2] 'னருமக'

இதன பின சில பிரதிகளில கீழவரும பாடடுக காணபபடுகிறது அபபாடடினடியில 'கலைக்கோட்டு முனி படலம் முற்றும்' எனற தொடரும உளளது

'எனககலை மாமுகச சிருஙக ளிவவுரை
தனைசசொலத தரணிபாக காசன ருனமகிழந
தனைததுல குயிரொடு மறஙக ளுயயததம
மனததுய ரகனறிட வணஙகிக கூறுவான' (அ0)

தனககு மைநதருண்டாக அருளும்படி மனனன் வேண்டல

274 உலபபிலபல லாணடெலா முறுக ணினறியே
தலபபொறை யாறறினேன றனைய வநதிலா
அலபபுநீ ருடுததபா ரளிககு மைநதரை
நலபபுகழ பெறவினி நலக வேணடுமால

உலபபு - ஒழிவு அலபபு நீர ' வலிததல விகாரம, அலமபல - ஆரவாரிததல. (அக)

ஒரு பிரதியில இது முதல திருவவதாரப்படலம்

புததிர காமேஷடிக்கு எழும்படி முனிவா கூறுதல்

275 எனறலு மரசநீ யிரஙக லிவவுல
கொனறுமோ வுலகமீ ரேழு மோமபிடும
வனறிறன மைநதரை யளிககு மாமகம
இனறுநீ யியறறுதற கெழுக வீணடெனருன

ஈரேழு உலகமும ஓமபிடும மைநதரை அளிககும வேளவி 222, 741 மாமகம - அசுவ மேதம, அரிமகம, 273, வான்மீகமும அசுவமேதயாகத தைக கூறும (அஉ)

வேள்விக்கு வேண்டுவனவற்றை மன்னன் சித்தம் செய்தல்

276 ஆயதற் குரியன கலப்பை யாவையும்
ஏயெனக் [1]கொணர்ந்தன னிருபாற் கேந்தலும்
தூயநற் புனல்படிஇச் சுருதி நூன்முறை
சாயவற் றிருத்தியே சாலை துன்னினான்

கலப்பை - உபகரணங்கள், 'வரைமுதற் கலப்பைகள் மாடு நாட்டி' (சீ 7 97), 'காசில் போகக் கலப்பை' (சீவக 864) ஏயென 279

(மு - ம) [1] 'கொணர்தலி னிருபாற் கேந்தலோ' (அக)

யாகத்தின் நிகழ்ச்சி

277 முழங்கனன் மும்மையும் மூடுகி யாகுதி
வழங்கியே யீராறு திங்கள் வாய்த்தபின்
[1] றழங்கிய துந்துமி முழங்கத் தாவில்வான்
விழுங்கினார் விண்ணவர் வெளியின் றென்னவே

அழன் மும்மை - மூன்று தீ, 'நாற்சதுரமும் முச்சதுரமும் வில் வடிவு மாகிய மூன்று வகையைக் கருதின ஆகவனீயம், தக்கிணாக்கினி, காருகபத்தியம்' (முருகு 181, ந), 'மூன்று தீயாவன ஒன்று வேதத்தை வழங்கவும், ஒன்று தேவர்கட்குத் தட்சிணை கொடுக்கவும், ஒன்று பூலோகத்தை ரட்சை பண்ணவும்' (முருகு 131, வேறுரை) ஈராறுதிங்கள் - பன்னிரண்டு மாதம், பன்னிரண்டு மாதம் ஆகுதி செய்தல் பாபநிவிர்த்தியின் பொருட்டாம் அசுவமேதயாகம் ஒரு வருஷத்தில் செய்வது

(மு - ம) [1] 'றழங்கின துந்துபி தாவில வானகம்' (அச)

முனிவர் கனலில் ஆகுதி வழங்கல்

278 முகமல ரொளிதர மொய்த்து வானுளோர்
[1]தொகைவிரி நறுமலர் தூவி யார்த்தெழத்
தகவுடை முனியுமத் தழலி னுப்பணே
மகவரு ளாகுதி வழங்கி னானரோ

மகவருள் ஆகுதி 285, புத்திரகாமேஷ்டி யாகம், ஒரு தினத்திற் செய்வது தசரதன் அசுவமேதத்தையும் புத்திரகாமேஷ்டியையும் கலைக்கோட்டு முனிவரைக் கொண்டு செய்தான், 285

(மு - ம்) [1] 'அகவிரை' (அஉ)

வேளவித தீயில பூததின•தோறறம்

279 *ஆயிடைக கனலினின றமபொற றட்டமீத*
தூயகற சுதைசிகா பிணட மொனறு சூழ
தீயெரி பஙகியுஞ சிவநத கணணுமாய
ஏயெனப பூதமொன றெழுநத தேநதியே

பிணடம இஙகு *பிணடமென்றது வெண சோறறுத திரளை*, 742 வான்மீகி *பாயஸம எனபா தீ எரி - தீயைபபோல எரிகினற பஙகி - குடுமி* (அசு)

பூததின மறைவும் கலைககோட்டு முனிவரின கட்டளையும்

280 *வைததது தரைமிசை மறிதது மவவழித*
தைததது பூதமத தவனும வேநதனை
உயததகல லமிர்தினை யுரிய மாதாகட
கததகு மரபினி லளிதநி யாலெனறுன

தைததது - (திருமபப புகுநதது) *உயதத* - *சோதத உரிய மாதா* - *பட்டததேவியா பூதம பாயஸததைத தசாதன கையில கொடுததுதாகவும அபபோது அவனை நோககிச சில சொறகள பேசியதாகவும* வான்மீகம் *கூறும* (அள)

மனனன கவுசலைக்கு ஒரு கூறு அளிததல

281. *மாமுனி யருளவழி மனனா மனனவன*
தூமமென [1]சுரிகுழற றுணடைத தூயவாயக
[2]காமரொண கவுசலை கரததி னொபகிர
[3]தாமுற வளிததனன சஙக மாாததெழ

தூமமென *கருஙகுழல* 240, *குறிப* [*காமுற (பி - ம) - விருபப முற*] *சுரி குழல - சுரிநத கூநதல தாம உற*, *தாம - தாகம*, *கலி* 12 5, ந ‘*தாஅம படுநாககு*’ (*யா - வி மேற*) *சஙகம ஆாததெழல நனனிமித தமாகிப பின வரும வெறறியைக குறிககும*

(பி . ம) [1] ‘*கருஙகுழற*’ [2] ‘*காமுறக*’ [3] ‘*தாமுறை யளிததனன*’ (அஅ)

கைகேயிக்கு அளிததல

282. *கைகயன றனயைதன காததது மமமுறை*
செயகையி னளிததனன றேவ ராாததெழப

பொயகையு நதிகளும பொழிலு மோதிமம
வைகுறு கோசல மனனா மனனனே

தேவாராதசெழ 297 பரதன பூமியைத தாஙகப பிறநதவன எனற குறிபபை உடகொணடு, ‘கோசல மனனா மனனன’ எனறா (அக)

சுமிததிரைககு அளிததல

283 *நமிததிரா நடுககுறு நலஙகொண மொயமபுடை*
நிமிததிரு மரபுளான முனனா நீரமையிற
சுமிததிரைக களிததனன சுராககு வேநதினிச
[1] *சமிததனன பகையென வமரா சாறறினா*

நமிததிரா - பகைவா நிமி - நிமி யெனனும சககரவாததி சமிததனன- ஒழிததனன இலககுமணன இநதிரஜிததைக கொலலப பிறநதவனாதல பறறி இநதிரனுககு மகிழசசி

(பி ம) [1] ‘சமிததசென பகையெனத தமரொ டாரபபவே’ (கo)

மீட்டும் சுமிததிரைககு அளிததல

284 *பினனரப பெருநதகைப பிதிரந்து [1]வீழநதது*
தனனையுஞ சுமிததிரை தனககு நலகினன
ஒனனலாக கிடமுமவே றுலகி ணேஙகிய
மனனுயிர தமககுநீள் வலமுந துளளவே

ஒனனலா - பகைவா வலம இடம துளளினது ஆணபாலாககே, இடபபுறம துளளல தீமையைக காட்டும உறபாதம, வலம துடிததல நன மைககு அறிகுறி, பெணகளுககு இம முறை வேறு, ஷ 3 32-5.

(பி ம) [1] ‘வீழநதவை’ (கக)

வேளவியின முடிவும மனனனது செயலும

285 *வாமபரி வேளவியு [1]மகாரை நலகுவ*
[2] *தாமபுரை யாகுதி பிறவு மநதணன*
ஓமபிட முடித்தபி னுலகு காவலன
ஏமபலோ டெழுநதனன யாரு மேததவே

பரி வேளவி - அசுவமேதம, 273 புததிரகாமேஷடி அசுவமேதம இரணடும செயதான தசாதன ஆகுதி 278, 780, 1338 ஓமபல - பாதுகாததல ஏமபல - மகிழசசி

(பி - ம) [1] ‘மகவை நலகுவ’ [2] ‘தாமபுரியாவுதி’ (கஉ)

286. முருடொடு பலவிய முழஙகி யாாததன
இருடரு முலகமு மிடரு நீஙகின
தெருடரு வேளவியின கடனக டாநதுழி
அருடரு மவையினவந தரச னெயதினன

முருடு - பததல, மததளமுமாம, ௬ 6 28, சிலப் ௪ 46, உரை அருளதரும அவை - நலலவை, அவை - சபை, 'காடசிக கெளியன னிலம' (குறள், 386) (௬௬)

287. செயமமுறை [1]கடனவை திறமப வினறியே
[2]மெயமமறைக கடவுளாக கீநது விண ணுவோாக
கமமுறை யளிததுநீ டநத ணாாககும
கைமமுறை [3]வழஙகினன கனக மாரியே

கடவுளா - முனிவா, முனிவரைக கடவுளெனறல மதுரைக் 41, கலி ௬௬ 11-3, சிலப ௬௬ 5, பெருங், உ 11 150, ௪ 10 153, சீவக. 96, 1124 நீடல - நிலைததல

(பி - ம) [1]'கடன முறை' [2]'மெயமமுறை' [3]'பொழிநதனன' (௬௪)

288 வேநதாகட கரசொடு வெறுககை தோபரி
வாயநதகற றுகிலொடு வரிசைக கேறபன
ஈநதனன பலவியந துவைபப வேகிநீா
தோயநதனன சரயுநற றுறைகக ணெயதியே

வேநதா - தனகிழுளள சிறறரசாகள அரசு - ஆடசி நீா தோயநத னன யாக தீகைஷ மேறகொணடவா அநத யாகததின முடிவில செயயும ஸநானம இது, வடமொழியில 'அவபருதம' எனறு வழஙகும (௬௫)

289 [1]முரசொலி கறஙகிட முதத வெணகுடை
[2]விரசிமே னிழறறிட வேநதா சூழதர
அரசவை யடைநதுழி யயனு காணுற
உரைசெறி முனிவாதா ளிறைஞசி யோஙகினன.

விரசல - நெருஙகல உரை செறி முனிவா; உரை - சாபானுககிரகச சொல; செறிவு - நிறைவு

(பி - ம) [1]'முரசினம' [2]'விரசிடு நிழறா' (௬௬)

மன்னன் கலைக்கோட்டு முனியை உபசரித்து அனுப்புதல்

290. அரியநற் றவமுடை வசிட்டன் ஞானையால்
இரலைநற் [1]சிருங்கனை யிறைவன் றூடொழா
[2]உரியநற் பலவுரை பயிற்றி யுய்ந்தனன்
பெரியநற் றவவினிப் பெறுவ தியாதெனறான்

இறைவன் - தசரதன். தாள் தொழா பயிற்றி - கூறி உய்ந்தனன் தன்யனானேன்

(பி - ம்) [1] 'சிருங்கமாவிறைவன்' [2] 'உரியபற' (கஎ)

சில பிரதிகளில் இதன் பின் ஒரு பாட்டுக் காணப்படுகிறது அது வருமாறு

'எந்தைநின் னருளினு [1]விடருந் நீங்கியே
[2]உய்ந்தன னடியனென் றுரைப்ப வொண்டவன்
[3]சிந்தையின் மகிழ்ச்சியால் வாழ்த்தித் தோமிசை
வந்தமா தவரொடும் வழிக்கொண் டேகினன்'

(பி - ம்) [1] 'விடரி னீங்கியே' [2] 'உய்ந்தன னடியனே னென்ன வொண்டவன்' [3] 'சிந்தையுண'

291 வாங்கிய துயருடை மன்னன் பின்னரும்
[1]பாங்குறு கடன்முறை பலப யிற்றல்கொண்
டோங்கிய [2]வுவகையி னுசி யோடெழா
[3]நீங்கினன் னிருந்தன னேமி வேந்தனே.

வாங்கிய துயர் வடமொழி நடை வாங்கிய - நீங்கின, 46 பாங்கு - நன்மை பயிற்றல் - செய்தல்

(பி - ம) [1] 'பாங்குடை முனிவர்தாள் பழிச்சி யேத்தல் கொண' [2] 'வுவகைய ராசி' [3] 'நீங்கின ரிருந்தனன்' (கஅ)

கோசலை முதலியவர்களின் சூற் பருவம்

292 தெரிவையர் மூவருஞ் சிறிது நாட்செலீ
மருவிய வயர்வொடும் வருந்தத் துயத்தவர்
பொருவருந் திருமுக மனறிப் பொறபுசீ
டுருவமு மதியமோ டொப்பத் தோன்றினார்.

வயாவும வருததமும, வயவு-கருபபமுறறிருககையில கொள்ளும ஆசை, 'வயாவும வருததமு மீனறககா ளேவும, கவாஅன மகறகணடு தாயமறந தாஅஙகு' (நாலடி 201) உருவம வெளுததுப போனமையின 'மதியமோ டொபப' எனறூா சூல கொணட மகளிரின நலததொலைவ, சீவக 231-ஆம செயயுளால தெரியவரும (கக)

ஸ்ரீ ராமா ஜனனம

293 ஆயிடைப பருவமவந [1]தடைய மேடமும
மாயிரும [2]புவிமட மாதும மாமதி
வேயபுனா பூசமும விணணு ளோரகளும
தூயகற கடகமு மெழுநது துளளவே

பருவம தேவியா காபபந தரிததிருநதது 12 மாத மெனபா வான்மீகி மேடம-மேட மாதம, சிததிரை வேய-புனாபூசததின பெயா, வேய புனாபூசம இரு பெயரொட்டு, எதுகை நோககி இயலபாயிறறு, மாமதி வேய புனாபூசம-சநதிரனைத தழுவிய புனாபூசம புனாவசு இராமபிரான திருவவதாரம செயத நடசததிரம கறகடகம இலககினம

(பி-ம) [1]'தடைநத வெல்லையின' [2]'புவிமகண மகிழவொ டோஙகிட' (கoo)

294. சிததரு மியககருந தெரிவை மாரகளும
விததக முனிவரும விணணு ளோரகளும
நித்தரு முறைமுறை நெருஙகி யாாபபுறத
தததுற லொழிகதுநீ டரும மோஙகவே

விததகம-அறிவுச செலவம, 3 நிததா-நிததிய சூரிகள் சோதி சணடு திருமாலே, சோதி எனறமைககு ஏறபப பின பாத இலககுவ சதருககனர்களையும ஒளி எனபா, 310-12 (கoக)

295. ஒருபக லுலகெலா முதரத துடபொதிந
தருமறைக குணாவரு மவனை யஞசனக
கருமுகிற கொழுநதெழில காடடுஞ சோதியைத
திருவுறப பயநதன டிறஙகொள கோசலை

ஒரு பகல-பிரளய காலததில, 'பொருளற றிடமுற றுறுமப பகலில' (உ 4 32) திரு-இகபரமோடச சாதனமாகிய செலவம (கoஉ)

பரதன் ஜனனம்

296 ஆசையும் விசும்புநின் றமர ரார்த்தெழ
வாசவன் முதலினோர் வணங்கி வாழ்த்துறப்
பூசமு மீனமும் பொலிய நல்கினள்
மாசறு கேகயன் மாது மைந்தனை

ஆசை - திசைகள் விசும்பு - ஆகாயம் வாசவன் - இந்திரன் (௧௦௩)

இலக்குவன் ஜனனம்

297. தளையவிழ் தருவுடைச் சயில கோபனும்
கிளையுமந் தரமிசைக் கெழுமி [1]யார்த்தெழ
அளைபுகு மரவினோ டலவன் வாழ்வுற
[2]இளையவற் பயந்தன ளிளைய மென்கொடி

சயிலகோபன் - மலைகளை வெகுண்டவன், இந்திரன் கிளை - தேவர் அளைபுகும் என்பதனை அலவனுக்கும் கூட்டுக, சாதியடை. அரவ - ஆயிலியம் அலவன் - கற்கடகம் இளையவன் - இலக்குவன்
(பி - ம) [1] 'யார்ப்புற' [2] 'இளையவள் பயந்தன ளிளைய வீரனை' (௧௦௪)

சத்துருக்கனன் ஜனனம்

298. படங்கிளர் பஃறலைப் பாந்த ளேந்துபார்
நடங்கிளர் தரமறை நவில நாட்கம
மடங்கலு மகமுமே வாழ்வி னோங்கிட
விடங்கிளர் விழியினள் மீட்டு மீன்றனள்

பஃறலைப் பாந்தள் - ஆதிசேடன் பார் - பூமிதேவி நடம் கிளர்தர - மகிழ. மறை நாட்கம் நவில மடங்கல் - சிங்கராசி மகம் - ஒரு நட்சத்திரம் (௧௦௫)

தேவாதியரின் மகிழ்ச்சி

299 ஆடின ரரம்பைய ரமுத வேழிசை
பாடினர் கின்னரர் துவைத்த பல்லியம்
வீடின ரரக்கரென் றுவக்கும் விம்மலால்
ஓடின ருலாவின ரும்பர் முற்றுமே

இன்னரா பாடினா, இன்னரா - பதினெணகணததுள ஒரு பிரிவினா விமமல - மகிழசசி உமபா - திதய சூரிகள பூ தீவ் 'வணண மாடங கள்' (2) (கoகூ)

மககள் பிறநதமையை அரசன உணாதல அநதணாளா நாளும் கோளும் நனறு எனல

300 ஓடின ரரசனமாட டுவகை கூறினின
ருடினா சிலதிய ரநத ணாளாகள
கூடினா கரொளாடுங கோளு நினறமை
நாடின [1]ருலகினி நலவயின றெனறனா

சிலதியா - குறுநதொழில மகளிா, பெருங் க 33 24, சீவக 197 நாள - இருபததேழு நடசததிரஙகளுககுப் பெயா கோள - கிரகஙகள

(பி - ம) [1] 'ருலகினி னவை' (கoஎ)

இககவிககுப பின காணபபடும அதிகப பாடலகள்

(1) 'மேடமா மதிதிதி நவமி மீனககை
[1]நீடுநாண மாலைகற கடக நீதிசோ
[2]ஓடைமா களிறனு னுதய ராசிகோள்
நாடினே காதசா [3]நாலவ ருசசரே'

நால்வா - சுககிரன, வியாழன, சனி, செவவாய, சூரியனையும சோதது ஐவா எனடா வான்மீகி

(பி - ம) [1] 'நீடுற' [2] 'ஆடவாதிலகனுதய' [3] 'உசசா நாலவரே'

(2) 'எனறனா சாதக [1]மீசாக கேளையா
தநதமக குநதகு முறையிற ருநதெரிந
தொனறிய தமனியத தெழுதி யோதினா
வனறிறற சுராகுரு வாழததெ டுபபவே'

ஈசன - இராமன, 'ஆாததவோசை ஈசனுணட வணடமுறறு முணடதே' (சு 5 2) தமனியதது - பொன ஓலையில

(பி ம) [1] 'மிறைவாக'

தசரதன குழநதைகளின முகததை நோககுதல

301 மாமுனி தனனொடு மனனா மனனவன
ஏழுறு புனலபடீஇ விததொ டினபொருள

தாமுற வழங்கிவெண் சங்க மாரப்புறக்
கோமகார் திருமுகங் குறுகி நோக்கினன்

மாமுனி நோக்கினன் 'சிறப்பாவன பிறந்த புதல்வன் முகந் காணடலும்' (தொல் கற்பு 5, ந), 'செறுவர் நோக்கிய கண்தன் சிறு வனை நோக்கியுஞ் சிவப்பா னாவே' (புறநா ௧00 10-11)

இதன்பின் அதிகப்பாடல் ஒன்று (௧0அ)

'நோக்கினன் களிப்பெழ நுணங்கு கேள்வி நூல்
ஆக்கிய முனிவனை வணங்கி யையவென்
பாக்கியம் பலித்ததிப் பால னென்றுபார்
காக்குறு மரசனுங் கழறன் மேயினன்.'

முரசறையுமாறு அரசன் இட்ட கட்டளை

302 இறைதவிர்ந் [1]திடுகபா ராண்டொ ரேழுநிதி
நிறைதரு சாலைதா ணீக்கி யாவையும்
முறைகெட வறியவர் முகந்து கொள்கென
அறைபறை யென்றன னரசர் கோமகன்

ஏழாண்டு இறை தவிர்தல் ஒருமரபு 'ஏழாண்டு தேயத் திட்டும், இறை விடுமின' (திருவிளை தடா 28) நிதிச்சாலை - பண்டாரம் பறை அறை என்றது வள்ளுவனை நோக்கி மொழிந்தது, 305 தான - தாழப்பான ஒப்பு 302 - 4, பெருங். ௧ 6 48-59, சீவக 306-8, திருவிளை. தடா-28-31

(பி - ம்) [1] 'திடுக பார் யாண்டொ ரேழொடேழு, நிறைநிதிச் சாலை', 'திடுகபார் யாண்டொ ரேழினின் நிறைதரு சாலைதா ணீக்கி' (௧0௯)

303 படையொழிக் திடுகதம் பதிக ளேயினி
விடைபெறு குக்முது வேந்தர் வேதியர்
நடையுறு நியமமு நவையின் றுக்குக
[1]புடைகெழு விழாவொடு பொலிய வெங்கணும்

பெறுக்க, கு சாரியை

(பி - ம) 1 'கடவுளர் விழவொடு களிப்ப' (௧௧0)

304 ஆலயம புதுககுக வநத ஞளாதம
சாலையுஞ சதுககமுஞ சமைககச சநதியும
[1]காலையு மருளபுரி கடவு ளோாககணி
மாலையுந தூபமும வழஙக வெனறனன

சாலை - அககிரகாரம, யாகசாலையுமாம். சதுககம - நானகு தெருக கள கூடுமிடம, 'சதுககமுழ சநதியும' (முருகு 225) சநதி - காலையும மாலையும காலை - மததியானம

(பி - ம) [1]'காலையு மாலையுங' (கககக)

நகர மாநதரின மகிழசசி

305 எனபுழி வளளுவா யானை மீமிசை
[1]நனபறை யறைதர நகரமாநதரும
மீனபிறழ நுசுபபினா தாமும விமமலால
இனபமென [2]றளககரு மளகக ரெயதினா

இனபமெனறளககரும அகாம தொகுததல அளததறகு அரியகடல அளககரு மளககா மடககு

(பி - ம) [1]'வனபறை' [2]'றளபபருமளகக' (கககஉ)

306 ஆாததனா முறைமுறை யனபி னுவுடல
போாததன புளகமவோ [1]பொழிநத நீணிதி
தூாததன ரெதிரெதிா சொலலி னாககெலாம
தீாததனென [2]றறிநததோ வவாதனு சிநதையே

வோ - வியாவை தீாததன - திருமால, இராமபிரான, 'தீாததன தருளை நோககிச செயததோ' (சு 4 143)

(பி - ம) [1]'பொடிதத' [2]'றறிநதவாக கவாதம சிநதைகள' (கககங)

307 பணணையு மாயமுந திரளும பாஙகரும
கணணகன றிருநகா களிபபுக கைமிகுந
தெணணெயுங களபமு மிழுது நானமும
சுணணமுந தூவினா வீதி தோறுமே

பணணை - ஆடவா கூடடம ஆயம - மடவாா கூடடம திரள் - தோழி மாா கூடடம பாஙகா - வேறு இடஙகளிலும இழுது - நெய, வெண ணெய ழ (திவ்) 'கணணன கேசவன.' (கககச)

வேறு

வசிட்டா நாமகரணஞ் செயதல

308 இததகை மாகக ரீரறு நாளும
சிதத முறுஙகளி யோடு சிறநதே
தததமை யொனறு [1]முணாநதிலா தாவின
மெயததவ னுமம விதிபப [2]மதிபபான

இராமன பிறநதபின பனனிரணடு நாள் திருவிழா "பதது நாளுங் கடநத விரணடா நாள" (பெரிய 1 1 8)

(பி - ம்) [1] 'முணாநதிலதாவா' [2] 'மதிததான' (௧௧௫)

309 கராமலை யததளா கைககரி யெயததே
அராவணை யிறறுயில வோயென வநதோன
விராவி யளிததருண மெயபபொரு ளுககே
இராம னெனபபெய ரீநதன னனறே

கராம - முதலை எயதது - இளைதது மெயபபொருள - யானை ஆதி மூலமே எனறது தமமையே எனறெணணி வநதமை நினைதது திருமாலை மெயபபொருள எனறார (௧௧௬)

310 கரதல முறறொளிர நெலலி கடுபப
விரத மறைபபொருண மெயநநெறி கணட
வரத னுனிததிட மறறைய வொளியைப
பரத னெனபபெயர பனனின னனறே

கரதல முறறொளிர நெலலிகடுபப 'கையுறு நெலலியங கனியிற காணடியால' (கு 5, 25) [நுனிததிடம - வேத நுனியிறறிடமாகிய, நுனிதத இடம நுனிததிட மென நினறதுமாம மறறைய ஒளியை - மிஞசிய ஒளியை] வரதன பரதனெனப பெயரிட்டான வரதன - வசிட டன இஙகே பரதனை ஒளி எனறமைககேறப இராமபிரானை, 295 - ஆம செயயுளிலும இலககுவனையும சதருககனனையும முறையே 311-2 - ஆம செயயுடகளிலும் கமபா ஒளி எனபார (௧௧௭)

311. உலககுநா வஞசக [1]ருமப ருயாநதார
திலககொடி யுநதுயா நீததன விநத

விலககரு மெயமபின விளஙகொளி காமம
இலககுவ னெனன விசைததன னனறே

உலககுநா - அழிபவா நிலககொடி - பூமி தேவி
(பி-ம.) 1 'ருமபருமுயகதா' (௧௮)

312 முததுருக கொணடுசெம முளரி யலாததால
ஒததிருக குமமெழி லுடையவிவ வொளியால
எததிருக குஙகெடு மெனபதை யெண்ணுச
சததுருக கனனெனச சாறறின ஞமம

சததுருககனன நிறம வெளளை, 746 பாஞசசனனியததின் அமிசமா தல பறறி வெளளை நிறம [முததானது ஒரு வடி வெடுதது அநேகனு செந தாமரை பூததாறபோலும அழகையுடைய ஒளியை] திருககு - மாறுபாடு (௧௯)

மனனன தானம் அளிதத சிறபபு

313 பொயவழி யினமுனி புகறரு மறையால
இவவழி பெயாக ளிசைததுழி யிறைவன
கைவழி [1]நிதிபொழி ககிகலே மறையோா
மெயவழி யுவரி [2]நிறைநதன மேனமேல

மறையோா மெயவழி யுவரி - மறையோா அறிவாகிய கடல, மெய - அறிவு, புறநா உகு 11, உரை தசரதன தானம 184.

(பி-ம) 1 'நிதி யெனுநதி' 2 'நிறைததனன மெனமேல' (௨௦)

தசரதன ஸ்ரீராமரை உயிரேன மதிததல

314 காவியு மொளிதரு கமலமு மெனவே
ஓவிய வெழிலுடை யொருவனை யலதோா
ஆவியு முடலமு மிலதெனை வருளின
மேவின னுலகுடை வேநதாதம வேநதன

காவி - நீலோதபலம ஓவிய எழிலுடை ஒருவன ' 'ஓவியனு சுவை கெடப பொலிவதோ ருரு' (1139); 'ஓவியத தெழுதவொணணு உருவத தாய' (சு. 5 78) இராமபிரான தசரதருககு உயிா 337, 347, 1139, உ. 3 20, 32, 5 60, இராமன தசரதருககு வெளியில உலாவும பிராணன எனபா வான்மீகி (௨௧)

மக்கள் நால்வரும் வளர்தல்

315 அமிர்துகு குதலையொ டணிநடை பயிலாத
திமிரம தறவரு தினகர னெனவும
தமரம [1]துடனவரு சதுமறை யெனவும
குமரர்க ணிலமகள் குறைவற வளர்நாள்

அமிர்து உகு குதலை திமிரம - இருள். திமிரமது, அது பகுதிப பொருள் விகுதி தினகரன அரசர்க்கு உவமை புறநா ச 15-6, அ மு, பெரிய மனுநீதி, 19 தமரம - ஓசை நால்வர்க்கும் நாலு வேதம உவமை 747, 1145, 'மறை நான்குருவெடுத்தென்ன' (பாகவத 523)

(பி - ம) [1] 'துடன வளர' (கஉஉ)

கலைகளைப் பயிலல

316 சவுளமொ [1]டுபநய னமுமுறை தருகுற
றிவ்வள வதெனவொரு [2]குறைபிறி திலவாய
[3]உவளரு மறையினொ டொழிவறு கலையும
தவணமதி புனையர னிகர்முனி தரவே

தருகுறறு - செய்வித்து இ அளவது என - இந்த அளவின தென்று. உவள - நடுககம தவள = தவளம - வெண்மை

(பி - ம) [1] 'டுபநயம விதிமுறை' [2] 'கரை பிறி' [3] 'உவட்டு' (கஉகூ)

317 ஆனையு மிரதமு மிவுளியு முதலா
ஏனைய பிறவுமவ வியலபினி [1]னடைகற
றூனுறு படைபல சிலையொடு பயிலா
வானவர் தனிமுதல கிளையொடு வளர

இவுளி - குதிரை கிளை - சகோதரர்

(பி - ம) [1] 'னடையுற' (கஉச)

மக்களைப்பற்றி முனிவராதியோரின நம்பிக்கை

318 அருமறை முனிவரு மமரரு மவனித
திருவுமிந் நகருறை செனமுகம மிடரோ
டிருவினை துணிதரு [1]மிவர்களி னிவணின
றொருபொழு தகலகில முறையென வுறுவார

சனமுும எனபது மோலை நோககிச் செனமுும எனறு வநதது. உறை- உறைதல

(பி - ம்) 1 ‘ பிவரிணி திவணின ’ (கஉ௫)

இராமரும் இலககுவனும் பிரியாமல பழகுதல

319 ஐயனு மிளவலு மணிகில மகடன
செயதவ முடைமைக டெரிதர [1]வனமும
மைதவழ பொழிலகளும வாவியு மருவி
நெயகுழ லுறுமிழை யெனகிலெ திரிவார

ஐயனும இளவலும - இராமலடசுமணாகள நெய குழலுறும இழை யென - நெயயும குழலுடனே பொருநதி, விடாது திரியும நூலிழை போல, ‘ பாவிடை யாடு குழறபோற காநது’ (திருவா அடைககலப் 8), ‘ பாவிடு குழலி ளுயிடைத திரிதர ’ (பெருங். ச 4 39), ‘ பாவிற குழலபோல, நினறுழலுங கொளகைததே நெஞசு ’ (நள 77)

(பி - ம) 1 ‘ நதியும ’ (கஉசு)

பரதனும் சததுருககனனும் சோநதோழுகுதல

320 பரதனு மிளவலு மொருகொடி பகிரா
திரதமு மிவுளியு மிவரினு மறைநூல
உரைதரு பொழுதினு மொழிகில ரெனையாள
வரதனு மிளவலு மெனமரு வினரே

பரதனும இளவலும உ 2 57 எனையாள ,வரதன 218, குறிப பகிராது - பிரியாமல (கஉஎ)

பலலோரின மகிழசசியும் வாழததும்

321 வீரனு மிளைஞரும வெறிபொழில களினவாய
ஈரமொ [1]டுரைதரு முனிவர ரிடைபோயச
சோாபொழு [2]தணிதரு துறைநக ரெதிராக
காாவர வலாபயிா பொருவுவா களியால

வீரன - இராமபிரான , மகா வீரனெனறு வழஙகபபடுவாா

(பி - ம) 1 ‘ டுறைதரு ’ 2 ‘ தணிநகா தழுகுவ ரெதிாவாா ’ (கஉஅ)

322 ஏழைய ரனைவரு மிவர்தட முலைதோய
கேழகிளா மதுகையா ரிளைகளு மிளையார
வாழிய ரெனவவா மனறுறு கடவுட
டாழகுவா கௌசலை தசாத னெனவே

ஏழையா - பெணகள் இவா தட முலை தோய மதுகையா எனறது அம மாதாகளின கணவாகளை கேழ - உவகை மதுகை - வெறறி இளையார - இளையவாகளாகிய இருவானகு மககளும அநநகாததிலுளள ஆணும பெணணும தசாதனையம கோசலையையும ஒததனா, உ 3 66

(பி - ம்) [1] 'மனறுறு கடவுட' (கஉக)

இராமருககும் இலககுவனுககும் முகிலும் வடவரையும

323 கடறரு முகிலொளிா கமலம தலரா
வடவரை யுடனவரு செயலென மறையும
தடவுத லறிவரு தனிமுத லவனும
புடைவரு மிளவலு மென [1]திகா புகலவார

கமலம பூதத முகில இராமபிரானுககு 205, குறிப பொனனிற மாதலபறறி வடவரை இலககுவனுககு உவமை இராமருககுக கமலம பூதத கடலும இலககுவனுககு வடவரையும 'மாககடலு சூழநத வைபபி னிளையவன மருஙகு காபப, நாறகட லுடுதத பாரி ளுயகன புதலவ னுமப, பாறகடல சுறறவிறகை வடவரை பாஙகு நிறபக, காாககடல கமலம பூதத தெனபபொலி வானைக கணடான' (சு 4 132), 'வில்லேநது மெனிறசெமபொற பருவரையு நெடுவெளளிப பருபபதமும போலவாா கள், இருவரையு மிருவாககங கிளையாளு மீனறெடுததாள' (746)

(பி - ம) [1] 'நனி புகலவாா' (கஉo)

இராமரின நலம் உசாவும் இயலபு

324 எதிரவரு மவாகளை யெனையுடை யிறைவன
முதிாதரு கருணையின முகமல ரொளிர
எதுவினை யிடரிலை யினிதுநும மனையும
மதிதரு குமரரும வலியாகொ லெனவே

எனையுடையிறைவன 218, குறிபபு எதுவினை - எனனுல உமககு ஆக வேணடிய வினையாது? உமதொழில யாது என்றலுமாம இடரிலை எனறதன பின கொலலென்பதனைக கூடடுக ஒருவரைச சநதிதது அவா பேசுவதறகு

முன குசலம விசாரிககினறவா பூாவபாஷி எனப பெறுவா, வான்மீகி இராமபிரானை இஙஙனங கூறுவா ; பால சாககம 18 (கஙக)

உசாவபபடடவரின மறுமொழி

325 அஃதைய கிணையெம தரசென வுடையெம
இஃதொரு பொருளல வெமதுயி ருடனெழ
மகிதல முழுதையு முறுகவி மலரோ
னுகுபக லளவென வுரைஙனி [1]புகாவாா

அஃது - அபபடியே, சீவக 1884, 2344 இமலரோன - இமமல ரோன, மலரோன உகுபகல அளவு - பிரம கறபம வருமளவும

(பி - ம) 1 'புரிவாா' (கஙஉ)

வேறு

தசரதனது பெருமகிழசசி

326 இபபரி சணிஙக ருறையும யாவரும
மெயபபுகழ புனைதர விளைய வீரரும
தபபற வடிமலா தழுவி யேததுற
[1]முபபரம பொருளினு முதலவன வைகுறும

முபபரம் பொருளினு முதலவன - திரிமூாததிகளுள முதலவனாகிய இராமன 1317

(பி - ம) 1 'முபபரம பொருளுககு முதலவன'. (கஙங)

327 அரசாதம பெருமக னகிலம யாவையும்
விரசுறு தனிககுடை விளஙக வெனறிசோ
முரசொலி கறஙகிட முனிவ ரேததுறக
கரைசெய லரியதோா களிபபின வைகுநாள

பெருமகன - அரசன, தசரதன, சீவக 183 அகிலம யாவையும விரசுறு தனிககுடை 190 கரை - சொல, 'அறங கரை நாவின' (தொல் பாயிரம) கரை செயல - சொலலுதல, வரமபுகடடுதல, 336, 1207, 1268 கரைசெய லரியதோா களிபபு : 1393 (கஙச)

திருவவதாரப படலம முறறும்

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி

[பக்கம் குறிக்காத இடங்களில் எண்—பாட்டின் எண்]

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

[எண - பாடடின எண]

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம	வரி	பிழை	திருத்தம
27	31	சொலலபபடட	நெறியிலுளள
29	28	தோன்றுவெழுவாய	எழுவாய
45	7	38	83
45	16	செலவழி	செவவழி
46	7	ணிருசுற	ணிருஅற
48	18	வயல விழி	வயில விழி
55	20	வாதென	யாதென
73	6, 8	விசிக்கருவி	விசிகருவி
73	26	வனபப	வனபபு
74	17	தாளொததுவே	தாள வைததுவே
74	30	பொருந அலலன	அலலன
80	10	தழையுங	மழையுங
86	12	க 757	757
108	10	முனணினை	முனணினா